

Προτάσεις προανακριτικής Επιτροπής Βουλής για τα υποβρύχια για άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού Άκη Τσοχατζόπουλου.

Πρόεδρος ειδικής Κοινοβουλευτικής επιτροπής Μάρκος Μπόλαρης

A

Πρόταση για άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού Αθανασίου – Αποστόλου Τσοχατζόπουλου.

A.1 Για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 Π.Κ. με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1680/1950.

Την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού, Αθανασίου – Αποστόλου Τσοχατζόπουλου, για το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, σε βαθμό κακουργήματος, το οποίο διέπραξε κατά το χρονικό διάστημα από 1/11/1999 μέχρι 27-9-2007 κατά το οποίο έλαβε το συνολικό ποσό τουλάχιστον των 7.777.373 δολαρίων Η.Π.Α.(ή όποιο μεγαλύτερο τυχόν προκύψει κατά την τακτική ανάκριση με το άνοιγμα και την διερεύνηση όλων των λογαριασμών της Torcaso και των λοιπών συνδεδεμένων φυσικών και νομικών προσώπων) λαμβάνοντας για τον εαυτό του παράνομα περιουσιακά ωφελήματα.

A.2 Για τα αδικήματα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα

Την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του Αθανασίου – Αποστόλου Τσοχατζόπουλου, για φυσική αυτουργία σε μια πράξη και ηθική αυτουργία σε όλες τις λοιπές επιμέρους πράξεις που συγκροτούν την κατ εξακολούθηση παραβίαση της νομοθεσίας για την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, κατά την χρονική περίοδο από 17-11-1999 μέχρι 16-4-2010.

B Η Επιτροπή εκτός από την υποβολή της πρότασης για άσκηση ποινικής δίωξης θα ζητήσει από τον κ. Πρόεδρο της Βουλής, την διαβίβαση του πορίσματος, προς τον Υπουργό Οικονομικών, κατά νόμο εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, προκειμένου να δοθεί εντολή στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για :

B.1.

Να παρασταθεί το ελληνικό δημόσιο ως πολιτική αγωγή στις ποινικές δίκες που θα διεξαχθούν στην Ελλάδα και την Γερμανία σε βάρος των ενεχομένων στην εκτεταμένη επιχείρηση δωροδοκίας καθώς και σε βάρος της εταιρείας Ferrostaal

B.2.

Να ασκήσει σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις αγωγές προς ικανοποίηση των πάσης φύσεως αξιώσεων του Ελληνικού Δημοσίου προς αποζημίωση σε βάρος κάθε ενεχομένου προσώπου στην Ελλάδα και στην Γερμανία και ιδίως κατά της εταιρείας Ferrostaal δράστη εκτεταμένης δωροδοκίας στην Ελλάδα.

B.3.

Να ασκηθεί αυτοτελώς αγωγή σε βάρος του πρώην Υπουργού προς επιδίκαση αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

B.4.

Να ληφθεί κάθε ενδεικνυόμενο ασφαλιστικό μέτρο (ενδεικτικά συντηρητική κατάσχεση ακινήτων και κινητών περιουσιακών στοιχείων (τραπεζικών λογαριασμών μετοχών, άυλων τιτλων θυρίδων κ.λ.π που θα βρεθούν στην κατοχή των υπόπτων) καθώς και σε εγγραφή προσημειώσεων υποθήκης επί ακινήτων κ.λ.π. προκειμένου να διασφαλιστούν τα οικονομικά συμφέροντα και οι νόμιμες αξιώσεις του Δημοσίου

B. 5.

Να γίνει από τις αρμόδιες φορολογικές αρχές, καταλογισμός προστίμων για τυχόν φορολογικές παραβάσεις

Γ. Η Επιτροπή ζητάει από τον κ. Πρόεδρο της Βουλής, την διαβίβαση του πορίσματος, των πρακτικών και των εγγράφων καθώς και του αποδεικτικού υλικού που συγκεντρώθηκε προς την λειτουργούσα Επιτροπή Εξοπλισμών, για διευκόλυνση των εργασιών της επειδή προέκυψαν αναφορές στις συμβάσεις Α.Ω. και στην εκτέλεση τους, τις οποίες αυτή ερευνά.

Το πόρισμα της ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά του πρώην Υπουργού Α. Τσοχατζόπουλου για τη σύμβαση των υποβρυχίων

Πρόεδρος ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Μάρκος Μπόλαρης

ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΑ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟ 15-2-2000 ΣΥΜΒΑΣΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΣΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΝΑΥΤΙΚΟ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ ΤΥΠΟΥ 214.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Το Θεσμικό Πλαίσιο ελέγχου ποινικών Ευθυνών των Μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών.

Η αναγκαία και μοναδική συνιστώσα για την συγκρότηση της κοινωνίας σε Πολιτεία, είναι η θεσμοθέτηση των λειτουργιών της, με στόχο την εμπέδωση του Κράτους Δικαίου. Το Ειδικό καθεστώς για τον καταλογισμό ποινικών ευθυνών σε μέλη της Κυβέρνησης στοχεύει στην εμπέδωση του Κράτους Δικαίου.

Τούτο βέβαια δεν είναι το συμπέρασμα που συνάγει ο Έλληνας Πολίτης από τον τρόπο με τον οποίο το καθεστώς ποινικής ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης έχει λειτουργήσει κατά το παρελθόν, προβάλλοντας μέσα από στρεβλώσεις που αλλοιώνουν διαχρονικά την ελληνική πολιτική ζωή, την ανάδειξη κυρίως της ανάγκης για την προστασία των φορέων του υπουργικού αξιώματος, και τον υποβιβασμό της εξ ίσου σημαντικής ανάγκης για την λειτουργία του ειδικού αυτού καθεστώτος προς την κατεύθυνση του καταλογισμού ποινικών ευθυνών σε μέλη της κυβέρνησης.

Η λειτουργική ανισορροπία μεταξύ των δύο τουλάχιστον στόχων, εκείνον της προστασίας των μελών της Κυβέρνησης από άδικες, ψευδείς και αβάσιμες διώξεις, και εκείνον της απόδοσης και του καταλογισμού ποινικής ευθύνης, την οποία πιστεύουμε ότι θα αποκαταστήσει ο νόμος 3961/2011 που

δημοσιεύτηκε στις 29-4-2011, δεν οφείλεται μόνον στις νομοτεχνικές αδυναμίες των νομοθετημάτων που ψηφίστηκαν κατά το παρελθόν, για την εξειδίκευση των Συνταγματικών κατευθύνσεων. Οφείλεται επίσης σε συλλογικές αντιλήψεις που μοιάζουν με «κοινωνικά ορμέμφυτα», αντιλήψεις που στηρίζονται σε γενικεύσεις, κατηγοριοποιήσεις, και αφορισμούς, που λειτουργούν αποπροσανατολίζοντας την δομημένη αναλυτική σκέψη που οφείλουμε να έχουμε. Έτσι, το νομικό μας πλαίσιο, επαρκές κατά κανόνα, νοθεύεται κατά την εφαρμογή του, οδηγώντας τους πολίτες στην γενικευμένη απαξίωση σημαντικών θεσμικών πόλων για την συγκρότηση της Πολιτείας, του Κοινοβουλίου και της Δικαιοσύνης.

Το ισχύον ειδικό καθεστώς για την ποινική ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης, δεν αποτελεί νομικό καθεστώς ποινικής ατιμωρησίας. Όμως, αν και ο νομοθέτης θεσπίζοντας ως μέσο ελέγχου και ως κυρωτικό έρεισμα τη δυνατότητα καταλογισμού πολιτικής ευθύνης θέλησε να αντισταθμίσει την κοινή ποινική ευθύνη, προβάλλοντας την έντονη απαξία της πολιτικής διάστασης των αξιόποινων πράξεων που τελούνται από υπουργούς, η ανάδειξη της έντονης πολιτικής απαξίας δεν αρκεί, αν δεν συνοδεύεται και από την απόδοση των ποινικών ευθυνών για τις πράξεις που τελέστηκαν από Υπουργούς.

Η ευθύνη επομένως, των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών για την άσκηση του λειτουργήματός τους είναι αυτονόητη στο δημοκρατικό πολίτευμα. Την ευθύνη των δημοσίων αυτών λειτουργών καθιερώνουν ρητά οι διατάξεις των άρθρων 35 παρ. 1, 84, 85 και 86 του Συντάγματος. Ωστόσο, το Σύνταγμα δεν καθορίζει περιοριστικά τα είδη της ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών, η οποία γνωρίζει αρκετές διακρίσεις. Μία από αυτές, κατά το ισχύον δίκαιο, είναι και η διάκριση σε κοινοβουλευτική, αστική και ποινική. Το Σύνταγμα προβλέπει κατ' αρχήν την ποινική ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών στο άρθρο 86, επιφυλασσόμενο όμως υπέρ του κοινού νομοθέτη για τη ρύθμιση των ειδικότερων θεμάτων της διαδικασίας αυτής καθώς και για την καθιέρωση οποιασδήποτε άλλης ευθύνης των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών απαγορεύοντας την θέσπιση ιδιωνύμων αδικημάτων.

Τόσο το άρθρο 86 όσο και το άρθρο 85 παρ. 1 ειδικότερα επιφυλάσσουν στους «Νόμους για την ευθύνη των Υπουργών» τη ρύθμιση της ποινικής ευθύνης των τελευταίων. Σύμφωνα με το άρθρο 85: «Τα μέλη του

Υπουργικού Συμβουλίου, καθώς και οι Υφυπουργοί είναι συλλογικώς υπεύθυνοι για τη γενική πολιτική της Κυβέρνησης και καθένας από αυτούς για τις πράξεις ή παραλείψεις της αρμοδιότητας του, σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων για την ευθύνη των Υπουργών». Ομοίως στο άρθρο 86 παρ. 1 ορίζεται: «Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει».

Οι εκτελεστικοί των άρθρων αυτών νόμοι, οι οποίοι ψηφίστηκαν και ετέθησαν σε ισχύ κατά την επιταγή τους, ήταν ο Ν. 2509/1997, ο οποίος ψηφίστηκε υπό το κράτος του άρθρου 86 του Συντάγματος πριν την αναθεώρηση του έτους 2001 και ο μεταγενέστερος Ν. 3126/2003, ο οποίος ψηφίστηκε μετά την αναθεώρηση, ετέθη σε ισχύ από τις 19.3.2003 και ίσχυε μέχρι την δημοσίευση στις 29-4-2011 του νόμου 3961/2011.

Βέβαια, το ειδικό αυτό συνταγματικό και νομοθετικό πλαίσιο δε ρυθμίζει κατά κυριολεξία αυτήν την ίδια την ποινική ευθύνη των Μελών της Κυβέρνησης διότι αυτή προσδιορίζεται από τις διατάξεις του κοινού ποινικού δικαίου καθώς τα αδικήματα που διαπράττονται από τους Υπουργούς ορίζονται κατά τις εγκληματικές υποστάσεις που περιγράφονται στον Ποινικό Κώδικα και στους ειδικούς ποινικούς νόμους. Αντιθέτως, ρυθμίζει εννοιολογικά την αποκλειστική διαδικασία, την οποία ακολουθεί η έρευνα και η κατάγνωση της ενδεχόμενης ευθύνης υπουργού για την αξιόποινη πράξη που του αποδίδεται. Στο πλέγμα αυτών των ρυθμίσεων που διέπουν προεχόντως τη διαδικασία θα πρέπει να προστεθούν και τα άρθρα 153 – 158 του Κανονισμού της Βουλής, τα οποία βέβαια ρυθμίζουν τα *interna corporis* ζητήματα και δεν άπτονται ουσιαστικών ή δικονομικών ζητημάτων.

Σύμφωνα με το σύνολο των ανωτέρω διατάξεων η ακολουθούμενη σήμερα διαδικασία, η οποία αφορά την έρευνα και την κατάγνωση της ενδεχόμενης ευθύνης Υπουργού και περιγράφεται κατ' αρχήν στο άρθρο 86 του Συντάγματος έχει ως εξής: «1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει.

2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν

επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3. Αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση ή προανάκριση ή εξέταση.

3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή με απόφασή της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης διαφορετικά η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της Επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής, η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών.

Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος.

Με τη διαδικασία και την πλειοψηφία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλεί την απόφασή της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την προδικασία ή την κύρια διαδικασία».

Η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, κατ' άρθρο 8 παρ 6 του Ν3126/2003 ενέχει τον χαρακτήρα της παραγγελίας για την άσκηση ποινικής δίωξης, της οποίας έπονται οι διαδικασίες που ορίζει ο νόμος με την εισαγωγή της υποθέσεως στο αρμόδιο κατά το άρθρο 86 παρ 4 του Συντάγματος Δικαστικό Συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Η αποστολή Δικογραφίας κατ' άρθρο 86 παρ 2 του Συντάγματος από τις Εισαγγελικές Αρχές και η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Σε εκτέλεση των προβλεπομένων από το άρθρο 86 παρ. 2 του Συντάγματος και των άρθρων 1 και 4 του Ν. 3126/2003 που ορίζουν ότι, αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή

διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση ή προανάκριση ή εξέταση, ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κ. Αθανάσιος Κατσιρώδης διαβίβασε στις 5 Απριλίου 2011 και με αριθμό πρωτοκόλλου 1.257 – 1.355 στον κ. Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων δια του κ Υπουργού της Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων την ποινική δικογραφία που του είχε ήδη διαβιβάσει με τα υπ' αριθμ. 158924/23.3.2011 και ΕΠ: 385/30.3.2011 έγγραφά της μετά από προκαταρκτική εξέταση η Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών, κα Πόπη Παπανδρέου.

Η διαβιβασθείσα ποινική δικογραφία αφορά την διευρεύνηση τυχόν ποινικών ευθυνών του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας Αθανασίου – Αποστόλου Τσοχατζόπουλου και των λοιπών μελών της Κυβερνήσεως που αποφάσισαν την απευθείας ανάθεση της ναυπήγησης και της επισκευής υποβρυχίων τύπου 214 και 209 αντίστοιχα στα Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε. και στα Γερμανικά Ναυπηγεία FS/HDW και την κατάρτιση των υπ' αριθμ. 8/2000 και 13/2002 συμβάσεων Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων και των μελών των Κυβερνήσεων που κατά καιρούς επόπτευαν την υλοποίηση των παραπάνω συμβάσεων.

Μετά την διαβίβαση κατά τα ανωτέρω της δικογραφίας, και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 86 παρ. 3 εδ. α' του Συντάγματος και των άρθρων 1 και 5 του Ν. 3126/2003 που ορίζουν ότι πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές, στις 15 Απριλίου 2011 υποβλήθηκε από 112 βουλευτές πρόταση με την οποία ζητήθηκε η κίνηση της διαδικασίας άσκησης ποινικής δίωξης κατά του πρώην Υπουργού, Αθανασίου – Αποστόλου Τσοχατζόπουλου, για πράξεις που αυτός φέρεται να τέλεσε κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

Η εν λόγω πρόταση κατά τα βασικά της σημεία ανέφερε ότι από τη μελέτη των στοιχείων της διαβιβασθείσας ποινικής δικογραφίας προέκυψε ότι προ της υπογραφής της από 15.2.2000 σύμβασης για την κατασκευή και παράδοση στο Πολεμικό Ναυτικό τριών υποβρυχίων τύπου 214 με την Κοινοπραξία Ελληνικά Ναυπηγεία Σκαραμαγκά – Ferrostaal AG – HDW και ενόψει της ανάθεσης του έργου σε αυτήν, η γερμανική εταιρία ανέπτυξε ένα σύστημα

δωροδοκιών ανώτατων πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων, προκειμένου αυτοί να έχουν θετική άποψη και να ασκήσουν την επιρροή τους υπέρ της ανάληψης των έργων από την ίδια.

Στην προκειμένη περίπτωση, σύμφωνα πάντα με την πρόταση, φέρεται να καταβλήθηκε για δωροδοκίες ποσοστό 4,5% επί του κοστολογίου («τζιρου») του έργου και το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 72.000.000 – 83.000.000 €. Οι δε δωροδοκούμενοι υπάλληλοι του Ελληνικού Κράτους, σύμφωνα με την έννοια του άρθρου 2 παρ. 3 του Ν. 3126/2003, γνώριζαν ότι το ποσό των προς αυτούς δωροδοκιών τελικά μετακυλύετο σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου και ότι η δωροδοκούσα γερμανική εταιρία τα συνυπολόγιζε στην τελική τιμή σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου.

Κατά συνέπεια ζητήθηκε να διερευνηθεί ενδεχόμενη ποινική ευθύνη του τέως Υπουργού Εθνικής Άμυνας που υπέγραψε στις 15.2.2000 την ανωτέρω σύμβαση για τις εξής αξιόποινες πράξεις: α) της παθητικής δωροδοκίας σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου κατ' άρθρο 235 ΠΚ, όπως αυτό ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, δηλ. κατά το έτος 2000, σε συνδυασμό με το άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 1608/1950 και β) της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες με τη μορφή της απόκτησης και κατοχής περιουσίας εν γνώσει κατά τον χρόνο κτήσης του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητας κατ' άρθρο 1, στοιχ. α' περ. αιζ' στοιχ. β' , γ' , 2 παρ. 1, 4, 5, 6, 7, και 8 του Ν. 2331/1995, όπως η περ. αιζ' του άρθρου 1 προστέθηκε με το άρθρο 2 παρ. 16 του Ν. 2479/1997, δεδομένου ότι ο ανωτέρω κατά παράβαση των καθηκόντων του ενδεχομένως ζήτησε κα έλαβε άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτων προσώπων για τον εαυτό του ωφελήματα οποιασδήποτε φύσεως, προκειμένου να προβεί σε ενέργεια που ανάγεται στα καθήκοντα του και ενδεχομένως απέκτησε ή κατέχει περιουσία, εν γνώσει, κατά το χρόνο κτήσης του γεγονότος ότι η περιουσία αυτή προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες.

Η υποβληθείσα πρόταση καθόρισε πρωτογενώς και με σαφήνεια τα συγκεκριμένα στοιχεία της πράξης, που σύμφωνα με το Νόμο περί ευθύνης Υπουργών είναι αξιόποινη και τις διατάξεις που παραβιάστηκαν. Η αναγκαία τεκμηρίωση της πρότασης κατ' αυτόν τον τρόπο έλαβε άλλωστε και νομική θεμελίωση στον νόμο περί ευθύνης υπουργών, όπως εντελώς πρόσφατα τροποποιήθηκε από το άρθρο 2 του ν. 3961/29.4.2011 μετά όμως από τη συγκρότηση της παρούσας Επιτροπής.

Το άρθρο 86 παρ. 3 εδ. β' του Συντάγματος και τα άρθρα 1 και 5 του Ν. 3126/2003 ορίζουν ότι η Βουλή με απόφασή της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης διαφορετικά η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη.

Σε εκτέλεση των παραπάνω διατάξεων, ύστερα από εισαγωγή της Πρότασης στην διάταξη διεξαγωγής των εργασιών της Βουλής από τον κ. Πρόεδρο της Βουλής, διεξήχθη στις 28 Απριλίου 2011 συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής, επί της ανωτέρω πρότασης άσκησης ποινικής δίωξης. Κατά την ημερομηνία αυτή η Ολομέλεια της Βουλής αποφάσισε τη συγκρότηση της παρούσας Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργού σχετικά με την από 15.2.2000 σύμβαση κατασκευής και παράδοσης στο Πολεμικό Ναυτικό υποβρυχίων τύπου 214 και όρισε ημερομηνία για την ολοκλήρωση της προκαταρκτικής εξέτασης και την υποβολή εγγράφου πορίσματος στην Ολομέλεια μαζί με το αποδεικτικό υλικό την Δευτέρα, 6^η Ιουνίου 2011.

Η Επιτροπή συγκροτήθηκε και λειτούργησε σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής για τις διαρκείς Κοινοβουλευτικές επιτροπές που εφαρμόζονται αναλόγως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Γ. 1. Το νομικό πλαίσιο λειτουργίας της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για την διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης.

Σύμφωνα με το άρθρο 156 παρ. 4 του Κανονισμού της Βουλής η συγκροτηθείσα Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργού σχετικά με την από 15.2.2000 σύμβαση κατασκευής και παράδοσης στο Πολεμικό Ναυτικό υποβρυχίων τύπου 214 έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών, όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση, όπως αυτές ειδικότερα ορίζονται στις σχετικές διατάξεις

του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και μπορεί να αναθέτει σε Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών ή Εφετών την ενέργεια ειδικότερων πράξεων σχετικών με το αντικείμενο της προκαταρκτικής εξέτασης (Αθανασίου Γ. Ράικου, Συνταγματικό Δίκαιο, Τόμος Ι, τεύχος Β', τρίτη έκδοση, σελ. 990).

Εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση δίωξης καλείται από την επιτροπή να δώσει εξηγήσεις, αν το επιθυμεί. Συνεπώς, κατά την προκαταρκτική εξέταση μπορούν να επιχειρηθούν όλες οι ανακριτικές πράξεις, που δε θίγουν την προσωπική ελευθερία, όπως είναι η εξέταση μαρτύρων και υπόπτων, η πραγματογνωμοσύνη, η κατάσχεση κτλ (Εγκύκλιος ΕισαγγΑΠ 1/2009, DSANET). Λόγος διενέργειας της προκαταρκτικής εξέτασης είναι η ύπαρξη αμφιβολιών για το αν τελέστηκε ή όχι αξιόποινη πράξη ενώ σκοπός της είναι η διακρίβωση επαρκών ενδείξεων για να ασκηθεί η ποινική δίωξη.

Οι ενδείξεις δε θεωρούνται επαρκείς όταν αυτές καθ' εαυτές κρινόμενες δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορούμενου και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία που είναι επαρκή για να οδηγήσουν την Επιτροπή στην απαλλαγή του κατηγορούμενου δε φαίνεται δε ότι μπορούν να ενισχυθούν με την άσκηση της δίωξης (ΟΛΑΠ 9/2001, ΝΟΜΟΣ).

Αν μετά την διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης η Επιτροπή κρίνει αιτιολογημένα ότι έχουν προκύψει επαρκείς ενδείξεις, υποβάλλει σχετικό πόρισμα στην Ολομέλεια της Βουλής, το οποίο σε κάθε περίπτωση πρέπει να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει ιδίως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σε αυτά, όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις και σαφή πρόταση για την άσκηση ή μη δίωξης (Αθανασίου Γ. Ράικου, ο.π.). Ομοίως αιτιολογημένη πρέπει να είναι και η τυχόν πρόταση της μειοψηφίας, η οποία καταχωρίζεται σε χωριστό κεφάλαιο του ίδιου πορίσματος.

Το πόρισμα της επιτροπής και το σχετικό αποδεικτικό υλικό υποβάλλονται στον Πρόεδρο της Βουλής, ο οποίος ανακοινώνει την κατάθεσή τους στην Βουλή, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 86 παρ. 3 εδ. γ' του Συντάγματος. Το πόρισμα τυπώνεται και διανέμεται στους βουλευτές και εντός πέντε ημερών από τη διανομή του καταρτίζεται ειδική ημερήσια διάταξη της Ολομέλειας της Βουλής για τη συζήτηση επί αυτού. Αμέσως μετά τη λήξη της συζήτησης διεξάγεται μυστική ψηφοφορία για την πρόταση της Επιτροπής και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη για την οποία ζητείται

άσκηση δίωξης σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 3 εδ. δ' του Συντάγματος. Η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την άσκηση ποινικής δίωξης λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών και πρέπει να καθορίζει και να εξειδικεύει την αξιόποινη πράξη και την ποινική διάταξη που την προβλέπει έχει δε το χαρακτήρα γραπτής παραγγελίας κατά το άρθρο 246 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για τη διενέργεια κύριας ανάκρισης από το Δικαστικό Συμβούλιο που προβλέπεται στο άρθρο 86 παρ. 4 υποπαρ. 2 του Συντάγματος (Αθανάσιου Γ. Ράικου, ο.π., σελ. 991, 994, Κώστας Γ. Μαυριάς, Συνταγματικό Δίκαιο, τέταρτη έκδοση, σελ. 635).

Γ. 2. Οι επί μέρους ανακριτικές ενέργειες της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής

Η έρευνα της Επιτροπής, εντός των ορίων που έθεσε η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, διενεργήθηκε με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας που διαβιβάστηκε στην Βουλή, όπως προαναφέρθηκε και τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν από την Επιτροπή.

Από τον όγκο της δικογραφίας το τμήμα που περιέχει φωτοαντίγραφα των συμβάσεων(κυρίων συμβάσεων και συμβάσεων Α.Ω.) το οποίο στάλθηκε αταξινόμητο , χρησιμοποιήθηκε στο μέτρο που συνδέεται με την τεκμηρίωση του πραγματικού πλαισίου γύρω από το οποίο αναπτύχθηκαν παράνομες συμπεριφορές, σχετιζόμενες με διαπιστωμένο από την Γερμανική Δικαιοσύνη χρηματισμό προσώπων στην Ελλάδα σχετικά με τις συμβάσεις του προγράμματος ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ και ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Το έναυσμα για την διενέργεια της εισαγγελικής έρευνας που οδήγησε στην παραπομπή της υπόθεσης στην Βουλή, προκειμένου να ερευνηθούν τυχόν ποινικές ευθύνες του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας Αθανασίου Τσοχατζόπουλου, προήλθε από δημοσιεύματα του ελληνικού και γερμανικού τύπου αναφορικά με την ερευνούμενη από την Γερμανική Δικαιοσύνη (Εισαγγελία του Μονάχου) υπόθεση εμπλοκής υπαλλήλων της εταιρείας Ferrostaal και άλλων προσώπων σε δωροδοκία αξιωματούχων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η δωροδοκία αυτή, κατά την γερμανική έρευνα αναφέρεται στην ανάθεση κατασκευής υποβρυχίων από την Ελλάδα και την

Πορτογαλία στα Γερμανικά ναυπηγεία Κιέλου (HDW) σε κοινοπραξία με την Ferrostaal.

Αποσπάσματα από τις καταθέσεις των εξετασθέντων από την γερμανική δικαιοσύνη μαρτύρων και υπόπτων και στοιχεία από την έρευνα δημοσιεύτηκαν στο γερμανικό περιοδικό «Σπτήγκελ» και αναδημοσιεύτηκαν σε πολλές ελληνικές εφημερίδες με συνέπεια να δοθεί εντολή από τον Προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Στην γραμματεία της επιτροπής, εκτός από τα στοιχεία που αφορούν τις συμβάσεις των υποβρυχίων, και τα δημοσιεύματα του τύπου, στάλθηκαν επίσης και μεταφρασμένες καταθέσεις που δόθηκαν προανακριτικά στην Εισαγγελία του Μονάχου, από τον μάρτυρα Ερμπσλον, τους κατηγορούμενους Χάουν και Μουλεμπεγκ, καθώς και η από 25-3-2010 απόφαση του Ειρηνοδικείου Μονάχου ως Ανακριτικού οργάνου, για την διενέργεια έρευνας και κατάσχεσης προς συγκέντρωση πειστηρίων.

Δύο διαδοχικά αιτήματα δικαστικής συνδρομής που είχε υποβάλει η Αντιεισαγγελέας Πρωτοδικών κ. Πόπη Παπανδρέου προς τις Γερμανικές Δικαστικές αρχές, δεν είχαν μέχρι την αποστολή της δικογραφίας στην Βουλή, δεν έχει περιέλθει δε σε γνώση της Επιτροπής περαιτέρω πληροφορία περί ικανοποίησεως του ή μη.

Στάλθηκαν επίσης στην επιτροπή οι καταθέσεις των εξετασθέντων ενόρκως μαρτύρων, (ελλήνων δημοσιογράφων κυρίως) κατά την διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης που ελήφθησαν από την ως άνω Αντιεισαγγελέα Πρωτοδικών, καθώς και έγγραφα που οι μάρτυρες αυτοί, προσκόμισαν, (αποσπάσματα εγγράφων, ανώνυμες καταγγελίες κ.λ.π.) καθώς και πορισματική αναφορά έρευνας που διενήργησε το ΣΔΟΕ.

Η επιτροπή, διαπίστωσε ότι από την δικογραφία απουσίαζαν σημαντικά έγγραφα, η ύπαρξη των οποίων ήταν γνωστή από την δημοσίευση αποσπασμάτων τους στον τύπο, και αποφάσισε να συμπεριλάβει στην κλήση προς τους βασικούς, κατά την άποψη της μάρτυρες, Αλέξανδρο Αβατάγγελο Μιχαήλ Ματαντό και Ιωάννη Μπέλτσιο την πρόσκληση να προσκομίζουν κατά την εμφάνιση τους στην επιτροπή τα κρίσιμα αυτά έγγραφα μεταξύ των οποίων αντίγραφο της διαιτητικής αγωγής της dolmatron και καταστάσεις πληρωμών.

Παράλληλα, η επιτροπή υπέβαλε μέσω της αντισταγγελέως Πρωτοδικών Αθηνών επείγον αίτημα δικαστικής συνδρομής για την άμεση αποστολή από τις γερμανικές δικαστικές αρχές αντιγράφων:

- α) των τριών καταθέσεων που δόθηκαν από τον Μιχαήλ Ματαντό στην Εισαγγελία του Μονάχου, την 13/10/2010, 14-10-2010 και 26-10-2010 τις ημερομηνίες των οποίων πληροφορήθηκε από το «έγγραφο υπόμνημα» που υπέβαλε στην Επιτροπή ο πληρεξούσιος δικηγόρος του Μ.Ματαντού
- β) Αντιγράφου του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου που συντάχθηκε από τον Εισαγγελέα Κνόμπλαχ κατά των γερμανών κατηγορουμένων υπαλλήλων της Ferrostaal
- γ) Αντίγραφο της προαναφερθείσης διαιτητικής αγωγής , αποσπάσματα μόνον της οποίας είχαν περιέλθει στην επιτροπή από τον μάρτυρα κ. Χατζηνικολάου.

Από τον κ. Χατζηνικολάου, δημοσιογράφο, κατά την κατάθεση του ενώπιον της επιτροπής την είχε δηλωθεί ότι ενδέχεται τα έγγραφα αυτά να ευρίσκονται στην κατοχή της εφημερίδος του.

Τα παραπάνω έγγραφα, τα οποία ζητήθηκαν μέσω δικαστικής συνδρομής όπως προαναφέρθηκε, για την επιτάχυνση της οποίας η Επιτροπή απέστειλε και έγγραφο αίτημα της προς τον κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ζητήθηκαν εκ νέου, με την επανάληψη της κλήτευσης των μαρτύρων Α.Αβατάγγελου και Μ.Ματαντού, λόγω της μη εμφάνισης τους στην Επιτροπή.

Τα έγγραφα αυτά αποστάλθηκαν από τον κ. Χατζηνικολάου σε φωτοαντίγραφα στην γερμανική γλώσσα. Αμέσως η Γραμματεία της Επιτροπής επικοινωνήσε με την μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, με αίτημα να μεταφραστούν κατά προτεραιότητα ώστε να διανεμηθούν στα μέλη της επιτροπής, προκειμένου να αποτελέσουν στοιχεία της δικογραφίας.

Στο σημείο αυτό γίνεται ειδικότερη αναφορά στο γεγονός ότι τα παραπάνω έγγραφα λαμβάνονται σύμφωνα με το νόμο υπ' όψη κατά την προανακριτική διαδικασία ,δεδομένου ότι κατά στάδιο αυτό η διενεργούμενη έρευνα δεν περιορίζεται από δικονομικές διατάξεις διότι ουσιαστικός στόχος της προανακριτικής εξέτασης, είναι η συγκέντρωση κάθε αποδεικτικού μέσου από το οποίο προκύπτουν ή συνάγονται ενδείξεις για την τέλεση αδικημάτων. Το

σύνολό του αποδεικτικού υλικού που συγκεντρώνεται προανακριτικά, με οποιοδήποτε τρόπο, εκτιμάται ως προς την συναγωγή ενδείξεων, σε κάθε περίπτωση δε ο τρόπος με τον οποίο περιήλθαν τα έγγραφα στην Επιτροπή δεν συνδέεται με την αποδεικτική τους δύναμη. Εξ άλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 177, 178 και 179 του ΚΠΔ από τα οποία προκύπτει, ότι στην ποινική δίκη, επιτρέπεται κάθε είδος αποδεικτικού μέσου είτε από αυτά που αναφέρονται στο άρθρο 178 είτε άλλα, ακόμη και άκυρα, εκτός αν η χρησιμοποίησή τους απαγορεύεται από το νόμο είτε ρητώς είτε γιατί είναι αντίθετα σε διατάξεις του ισχύοντος δικονομικού συστήματος, συνάγεται ότι σε κάθε περίπτωση, οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται κατ αναλογία και στο στάδιο της προδικασίας.

Μετά την κατάθεση του μάρτυρα κ Νικολάου Μαϊτού, προϊσταμένου της Π.Δ. ΣΔΟΕ Αττικής, την 25-5-2011 η Επιτροπή ζήτησε με έγγραφο του Προέδρου τα μεταβιβαστικά συμβόλαια των ακινήτων της εταιρείας ΤΟΡΚΑΣΚΟ προς διερεύνηση της υπόθεσης ως προς την τέλεση του αδικήματος νομιμοποίησης εσόδων (ξέπλυμα χρήματος).

Επίσης, με έγγραφο αίτημα του Προέδρου της Επιτροπής προς τον Πρόεδρο της Βουλής ζητήθηκαν :

α) οι τέσσερις εκθέσεις της Τραπέζης της Ελλάδος που διαβιβάστηκαν στην Βουλή στο πλαίσιο της έρευνας που διεξήχθη για την υπόθεση της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου, στην οποία είχε προκύψει μεταξύ άλλων και η συναλλαγή της ΤΟΡΚΑΣΟ με την Ιερά Μονή Βατοπεδίου.

β) Η απάντηση των Κυπριακών Αρχών επί αιτήματος δικαστικής συνδρομής που είχε υποβληθεί από την Ειδική Ανακρίτρια (Εφέτη κ. Καλού) στο πλαίσιο της διενεργούμενης ανάκρισης για την υπόθεση Βατοπεδίου, σχετιζόμενο με την εταιρεία ΤΟΡΚΑΣΟ .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ.

Τα πραγματικά περιστατικά και τα στοιχεία που προέκυψαν κατά την προανακριτική διαδικασία σχετικά με το ερευνούμενο αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις του Ν. 1680/1950.

Από την εκτίμηση των καταθέσεων των μαρτύρων που εξετάστηκαν από την Επιτροπή όπως παραπάνω αναφέρεται και όπως ειδικότερα κατωτέρω θα γίνεται αναφορά στην κατάθεση ενός εκάστου, καθώς και από την μελέτη των εγγράφων της δικογραφίας και ιδίως:

- Του κατηγορητηρίου που συντάχθηκε από την Εισαγγελία του Μονάχου
- Των καταθέσεων που ελήφθησαν (μαρτυρικών και απολογιών) κατά την διενέργεια της προανακριτικής έρευνας από τις Γερμανικές Αρχές, και αναφέρονται στον κατάλογο της δικογραφίας
- Του σχεδίου της διαιτητικής αγωγής της εταιρείας Dolmatron κατά της Ferrosraal καθώς και όλων συνολικά των εγγράφων που:

α) διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών,
 β) κατατέθηκαν στην επιτροπή από τους μάρτυρες που εξετάστηκαν ενόρκως
 γ) περιήλθαν στην επιτροπή κατόπιν αιτημάτων προς τις αρμόδιες υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων και τα μεταβιβαστικά συμβόλαια που αναφέρονται κατωτέρω,
 η Επιτροπή κατέληξε στην παρακάτω περιγραφόμενη εξέλιξη των γεγονότων κατά την οποία αναδεικνύονται σοβαρές ενδείξεις για την τέλεση αξιολογίων πράξεων.

Δ. 1 Συνοπτική αναφορά στα περιστατικά που ανασυνθέτουν το ιστορικό πλαίσιο οργάνωσης της επιχείρησης δωροδοκίας από την γερμανική εταιρεία *Feroostaal* και τους υπαλλήλους της.

Ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο αυτό έγινε, φέρεται ότι μέσα ή τέλος του 1996 περιήλθε στα διευθυντικά στελέχη της εταιρείας Ferrostall Χάουν και Μούλεμπεγκ, (ήδη κατηγορούμενους από την Εισαγγελία του Μονάχου) η

πληροφορία ότι η Ελλάδα πρόκειται να αγοράσει νέα υποβρύχια. Η πληροφορία αυτή ενεργοποίησε τους μηχανισμούς της Ferrostall, η οποία είναι εμπορική εταιρεία βιομηχανικών προϊόντων και είχε συνάψει σύμβαση αποκλειστικής διάθεσης των υποβρυχίων που κατασκευάζονται από την εταιρεία HDW στα μεγαλύτερα ναυπηγεία της Γερμανίας, στο Κίελο, στην αναζήτηση προσβάσεων στην Ελλάδα, όπου, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην Γερμανική Δικογραφία, οι Γάλλοι, ανταγωνιστές των Γερμανών, διατηρούσαν συγκριτικό πλεονέκτημα, σε σχέση με την προώθηση των συμφερόντων της αμυντικής τους βιομηχανίας.

Για το σκοπό αυτό, στελέχη της Ferrostaal (εμφανώς οι κατηγορούμενοι από την Εισαγγελία του Μονάχου Χαουν και Μπούλεμπεργκ,) αναζήτησαν την συνδρομή του γνωστού τους Graf von Pukler (ο οποίος διώκεται χωριστά από τις γερμανικές αρχές), με τον οποίο είχαν ήδη συνεργαστεί για την δρομολόγηση ενός έργου για την κατασκευή υποβρυχίου για την Σαουδική Αραβία και ο οποίος διατηρούσε μια ομάδα προσώπων με «εξαιρετικές διασυνδέσεις» στην Σαουδική Αραβία.

Από τις ειδικότερες αναφορές στο κεφάλαιο Γ' με τον τίτλο «Στην πορεία της προανακριτικής διαδικασίας» της δικογραφίας που σχηματίστηκε από την Εισαγγελία του Μονάχου, είναι αναγκαίο, για την δομή της υπόθεσης να αναφερθεί ότι οι «εξαιρετικές διασυνδέσεις» της ομάδας του Χέρμαν Γκραφ Βον Πούκλερ, εντοπίζονται από δεκαετία του 80 όταν ο τελευταίος (Πούκλερ) βρίσκονταν σε επαφή με τον επίσης χωριστά διωκόμενο από την Εισαγγελία του Μονάχου Ντερμιτζιάν, ο οποίος ασχολείται με το διεθνές εμπόριο όπλων.

Φέρεται ότι λόγω των εξαιρετικών διασυνδέσεων του τόσο στη Γερμανία όσο και στη Σαουδική Αραβία, ο Πούκλερ κατάφερε το 1987 να λάβει μια άδεια εξαγωγής από τον τότε Ομοσπονδιακό Υπουργό Άμυνας της Γερμανίας και να κανονίσει μια συνάντηση του Χαουν με τους πρίγκιπες του θρόνου στη Σαουδική Αραβία. Το σχέδιο τους δεν υλοποιήθηκε διότι η Σαουδική Αραβία δεν επιθυμούσε τότε να αγοράσει υποβρύχια. Ο «κύκλος» του Πούκλερ, στην κρίσιμη προϊστορία της υποθέσεως οργάνωσης των ομάδων «επηρεασμού», είχε φέρει αποτελέσματα κατά την δεκαετία του 90 σχετικά με την πώληση αρμάτων Fuchs στην Σαουδική Αραβία. Σε σχέση με το έργο αυτό αποδείχθηκαν στην Γερμανία μεγάλης έκτασης χρηματισμοί σε γερμανούς πολιτικούς που οδήγησαν σε μεγάλες έρευνες και στην αμετάκλητη καταδίκη

του μέλους του Δ.Σ. της TRT Maβmann. Υπήρξαν επίσης χρηματισμοί έναντι υπηρεσιακών παραγόντων της Σαουδικής Αραβίας, κάτι όμως που σύμφωνα με το τότε ισχύον Γερμανικό Δίκαιο δεν αποτελούσε αδίκημα, αλλά επειδή οι παραλήπτες των χρηματισμών αυτών μπορούσαν να διωχθούν σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο οι πληρωμές αυτές συγκαλύφθηκαν από τον τελεσίδικα και αμετάκλητα καταδικασμένο Maβmann με την εμπλοκή μεσαζόντων.

Οι μεσάζοντες τότε, ήταν μια ομάδα που αναπτύχθηκε γύρω από τους Πούκλερ και Ντερμιτζιάν, και για την συγκάλυψη των οδών πληρωμής ενεργοποιήθηκαν διάφορες εταιρείες με τις οποίες έγιναν «συμβάσεις συμβούλων». Συμβάσεις οι οποίες στη συνέχεια τοποθετήθηκαν για φύλαξη σε θυρίδα τραπέζης στην Ελβετία και μετά την επιτυχή ολοκλήρωση τους λύθηκαν. Τότε, με την οδό αυτή πληρωμών, φέρεται ότι οι εξωχώριες εταιρείες του Ντερμιτζιάν πήραν περίπου 67,5 και 116,5 εκατομμύρια μάρκα που στο μεγαλύτερο μέρος τους δόθηκαν από τον Ντερμιτζιάν και τα μέλη της ομάδας του για τον χρηματισμό φορέων λήψης αποφάσεων στην Σαουδική Αραβία. Η διαδικασία αυτή ήταν γνωστή στον Πούκλερ που ήταν ο σύνδεσμος μεταξύ Ντερμιτζιάν και Maβmann και ο οποίος ήταν επίσης γνωστός στον Χάουν από την «ανεπιτυχή» προσπάθεια να πωλήσουν υποβρύχιο στην Σαουδική Αραβία.

Για την «προϊστορία αυτή» κατέθεσαν στην Εισαγγελία του Μονάχου οι Χάουν και Πούκλερ και επιβεβαιώνεται από τους σχηματισθέντες φακέλους δικογραφιών από την Γερμανική Δικαιοσύνη, που οδήγησαν στην αμετάκλητη καταδίκη του Maβmann.

Τελώντας σε γνώση της παραπάνω «προϊστορίας» ο Χάουν ζήτησε από τον Πούκλερ να πληροφορηθεί εάν ο τελευταίος διαθέτει αντίστοιχη ομάδα στην Ελλάδα που θα μπορούσε να επηρεάσει την ανάληψη του έργου των υποβρυχίων για τα ναυπηγεία του Κιέλου, την εμπορική αντιπροσώπευση των οποίων είχε η Ferrostall.

Ο Πούκλερ, είπε ότι ο ίδιος μαζί με τον Ντερμιτζιάν και ένα έλληνα τον Φιλιππίδη (Μιχαήλ Φιλιππίδης ο οποίος κλητεύθηκε από την Επιτροπή, φερόμενος μέχρι την έναρξη των εργασιών της επιτροπής ως αγνώστου διαμονής) είχαν πετύχει την εξασφάλιση ενός έργου στην Ελλάδα, την δεκαετία του 80, σχετικά με την κατασκευή μιας λιγνιτικής μονάδας ηλεκτροπαραγωγής. Έτσι άρχισε να οργανώνεται η επιχείρηση ανάληψης του έργου κατασκευής

των υποβρυχίων στην Ελλάδα, στα πρότυπα της προηγούμενης, πετυχημένης για τους Πουκλερ και Ντερμιτζιάν οργάνωσης διανομής χρημάτων μέσω εταιρειών συμβούλων.

Για την οργάνωση των εταιρειών συμβούλων που επιστράτευσε η Ferrostaal- HDW και την όλη μεθόδευση, τα στοιχεία είναι γνωστά στα μέλη της επιτροπής από τα στοιχεία της Γερμανικής Δικογραφίας, θα γίνει δε κατωτέρω λεπτομερέστερη αναφορά κατωτέρω.

Το ουσιώδες και σημαντικό δεδομένο εν προκειμένω είναι το γεγονός ότι οι διωκόμενοι για χρηματισμό αξιωματούχων χωρών της ευρωπαϊκής ένωσης, αποφάσισαν να οργανώσουν την ίδια επιχείρηση επηρεασμού, που είχε οργανωθεί στο αμέσως προηγούμενο παρελθόν, με μοναδικό επιδιωκόμενο στόχο να ανατεθεί στην κοινοπραξία Ferrostaal- HDW από την Ελλάδα η κατασκευή των υποβρυχίων. Έτσι με μέσο τον χρηματισμό των φορέων λήψης αποφάσεων, εκ των οποίων ονομαστική αναφορά γίνεται μόνον στον πρώην Υπουργό κ. Απόστολο- Αθανάσιο Τσοχατζόπουλο, να τους επηρεάσουν ώστε (κατά την διατύπωση του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου) «.. **να ασκήσουν τη διακριτική ευχέρεια που είχαν κατά την ανάθεση των συμβάσεων, κατά τρόπο ώστε θα τάσσονταν μετά θετικά υπέρ της ανάθεσης των συμβάσεων στην κοινοπραξία, χωρίς να λάβουν υπ όψη τις ισχύουσες για τις αναθέσεις αυτές διατάξεις, ή τουλάχιστον θα εξαρτούσαν την κρίση τους κατά την λήψη απόφασης για την ανάθεση του έργου σε σημαντικό βαθμό και από τις υποσχεθείσες πληρωμές...**».

Στο σημείο αυτό κρίνεται απαραίτητο για την με λογική συνέπεια ανάπτυξη του πορίσματος, να γίνει συνοπτική αναφορά στα πρόσωπα που φέρονται εμπλεκόμενα στην υπόθεση, κατά την κρίσιμη περίοδο (1999-2003), και στον αποδιδόμενο ρόλο σε καθένα από αυτά:

Γερμανοί υπάλληλοι - στελέχη της κοινοπραξίας Ferrostaal -HDW

1. Haun Johann- Friedrich (αναφερόμενος στο παρόν ως Χάουν).

Από το έτος 1968 υπήρξε γενικός πληρεξούσιος της Ferrostaal A.G. και το 1993 έγινε μέλος του Δ.Σ. της εταιρείας. Τον Δεκέμβριο του 2000 αποχώρησε από μέλος του Δ.Σ. της Ferrostaal A.G. και έγινε αναπληρωτής πρόεδρος του Δ.Σ. της HDW. Τέλος Ιουλίου 2003 συνταξιοδοτήθηκε και εργάστηκε για ένα έτος

ακόμη ως ιδιωτικός σύμβουλος της HDW. Από τα στοιχεία της Γερμανικής δικογραφίας προκύπτει ότι ως πρόεδρος της HDW λάμβανε ετήσιο εισόδημα 615.000,00 ευρώ μικτά. Λόγω της επιτυχούς σύναψης της σύμβασης «ΠΟΣΕΙΔΩΝ II» έλαβε το έτος 2002 μια προμήθεια συμβάσεως 441.656,00 ευρώ. Ως ιδιωτικός σύμβουλος της HDW. Έλαβε το 2003 μικτά 450.000,00 ευρώ

Φέρεται ότι ήλθε σε επαφή με τον Πούκλερ αναζητώντας ομάδα επιρροής στην Ελλάδα, ότι ήλθε σε επαφή επίσης με τον Ιωάννη Μπλέτσιο, τον ερευνούμενο πρώην Υπουργό, τον Μιχαήλ Ματαντό, τον Μιχαήλ Φιλιππίδη και με άλλα πρόσωπα καθώς και έδινε εντολές πληρωμών.

2. Muhlenbeck Hans-Dieter (αναφερόμενος στο παρόν ως Μουλεμπενγκ)

Από το έτος 1963 μέχρι το έτος 1975 πήγε ως αντιπρόσωπος της Ferrostaal στην Νιγηρία. Μετά την επιστροφή του το 1975 εργάστηκε ως το 1986 στο τμήμα πολεμικής ναυτιλίας την 1-1-1988 έλαβε γενική εμπορική πληρεξουσιότητα και την 1-7-1995 έγινε διευθυντής τμήματος Την 1-7-2003 συνταξιοδοτήθηκε και μετά την συνταξιοδότηση του μέχρι τον Απρίλιο του 2004 εργάστηκε στην Ferrostaal ως ιδιωτικός σύμβουλος. Από την Ferrostaal λάμβανε καταβολές μπόνους ύψους 277.000,00 ευρώ ετησίως. Για το οικονομικό έτος 2001 έλαβε ποσοστό συμμετοχής στα κέρδη ύψους 126.146,00 ευρώ και για το οικονομικό έτος 2002 ποσό 64.842,00 Έλαβε επίσης μπόνους για την επιτυχή σύναψη των συμβάσεων για υποβρύχια 1999/2000 ποσό 300.000 μάρκων (μικτά).

Φέρεται ότι εκτός των επαφών του με τα μέλη της ομάδας επιρροής, έδινε εντολές για πληρωμές στον Μιχαήλ Ματαντό, συνεργάτη και επίσημο αντιπρόσωπο της Ferrostaal στην Ελλάδα.

Ενδιάμεσοι – μεσάζοντες:

1. Ντερμιτζιάν Άγκο

Χωριστά διωκόμενος από τις Γερμανικές Αρχές. Σύμφωνα με τα στοιχεία της δικογραφίας είναι γεννημένος στο Λίβανο, ήταν συμμαθητής στο σχολείο με τον Μιχαήλ Φιλιππίδη με τον οποίο φέρεται ότι είχε συνεργαστεί για μια

«υπόθεση» στην Ελλάδα σχετικά με την κατασκευή εργοστασίου λιγνιτικής ηλεκτροπαραγωγής. Φέρεται ως διεθνής έμπορος όπλων και είχε συνεργαστεί με τον Χάουν και τον Πούκλερ στην προσπάθεια πώλησης υποβρυχίου στην Σαουδική Αραβία. Φέρεται ότι υπέδειξε ως «κατάλληλο» πρόσωπο για την υπόδειξη των ελλήνων συνεργατών στην ομάδα επιρροής τον Φιλιππίδη. Ο ίδιος φέρεται επίσης ότι έχει λάβει σημαντικά ποσά μέσα από το δίκτυο διανομής παράνομων πληρωμών της Ferrostaal.

2. Graf von Puckler (Βον Πούκλερ)

Χωριστά διωκόμενος από τις Γερμανικές Αρχές. Σύμφωνα με τα στοιχεία της δικογραφίας είναι το πρόσωπο από το οποίο ο Χάουν ζήτησε την συνδρομή για υπόδειξη ομάδας ελλήνων με διασυνδέσεις που θα διευκόλυναν την ανάθεση στην Ferrostaal του έργου των υποβρυχίων. Φέρεται ότι έχει συναντηθεί με τον Ιωάννη Μπέλτσιο ως πρώτη επαφή, με τον Α.Αβατάγγελο με τον Φιλιππίδη με τον Ματαντό και με τους γερμανούς κατηγορουμένους. Μαζί με τον Ντερμιτζιάν και τον Φιλιππίδη έφεραν σε επαφή τον Χαουν με τον Ιωάννη Μπλέτσιο και Αλέξανδρο Αβατάγγελο

3. Μιχαήλ Ματαντός

Χωριστά διωκόμενος από τις Γερμανικές Αρχές. Ο Μιχαήλ Ματαντός, έχει γεννηθεί στο Λονδίνο και έχει κατά δήλωσή του Βρετανική Υπηκοότητα. Κλήθηκε να εμφανιστεί στην Επιτροπή μέσω του αντικλήτου του στην Ελλάδα κ. Λυκουρέζου, και υπέβαλε αρχικά υπόμνημα επικαλούμενος το δικαίωμα σιωπής και αναφέροντας ότι έχει ήδη δώσει τρεις καταθέσεις στην Εισαγγελία του Μονάχου (οι οποίες και ζητήθηκαν άμεσα από την Επιτροπή με αίτημα δικαστικής συνδρομής μέσω της Εισαγγελίας Πρωτοδικών. Σε δεύτερη κλήτευση του ο Ματαντός δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου δήλωσε το πρώτον ότι είναι Βρετανός υπήκοος και μόνιμος κάτοικος Λονδίνου. Οι καταθέσεις του Ματαντού στην Εισαγγελία του Μονάχου περιήλθαν στην Επιτροπή μετά την δεύτερη κλήτευση του, και αποτελούν μέρος της προανακριτικής δικογραφίας.

Ο Μιχαήλ Ματαντός φέρεται ως το πρόσωπο που διακίνησε τις παράνομες πληρωμές μέσω της εταιρείας ΜΙΕ από λογαριασμούς της τελευταίας στην Τράπεζα UBS της Ζυρίχης και της Λουκέρνης. Ο Ματαντός ήταν συνεργάτης της Ferrostaal και εκπρόσωπος της στην Ελλάδα. Φέρεται ότι ο Ματαντός «δεν είχε υψηλές διασυνδέσεις» ισχυρισμός που δεν είναι βέβαιο ότι είναι αληθής. Σε κάθε περίπτωση ο Ματαντός, φαίνεται ότι έχει διενεργήσει τις πρώτες πληρωμές – προκαταβολές σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις με υποδείξεις των Χαουν και Μουλεμπενγκ κατά το στάδιο προετοιμασίας της ανάληψης του έργου. Προκύπτει επίσης ότι ενεργοποιήθηκε για την «διανομή» των παράνομων πληρωμών όταν η Ferrostaal , λόγω της αλλαγής της νομοθεσίας στη Γερμανία δεν μπορούσε να ενεργήσει τις πληρωμές κατευθείαν στις «εταιρείες» συμβούλων. Προκύπτει ότι καταρτίστηκε μεταξύ Ferrostaal προχρονολογημένη σύμβαση «συμβούλου» ώστε να δικαιολογούνται ως δαπάνες τα τιμολόγια που εξέδιδε η ΜΙΕ προς την Ferrostaal για τα ποσά που διακινήθηκαν για παράνομες πληρωμές που ανήλθαν σε 81.000.000 ευρώ περίπου.

Ο ρόλος του Ματαντού αναδεικνύεται επίσης από το γεγονός ότι ο ίδιος έχει πραγματοποιήσει δύο πληρωμές σε μετρητά στον Ιωάννη Μπλέτσιο, μια ποσού 1.000.000 ευρώ τον Μάρτιο του 2000 αμέσως μετά την υπογραφή της σύμβασης της 15-2-2000 και μια πληρωμή το έτος 2003 ποσού 2.500.000 ευρώ, καθώς και από το γεγονός ότι φαίνεται να έχει έλθει σε επαφή με πολλά πρόσωπα που εμπλέκονται στην υπόθεση. Οι καταθέσεις του Ματαντού στην Εισαγγελία του Μονάχου αναδεικνύουν αρκετές πτυχές της υπόθεσης σε σχέση με την δράση της ομάδας επιρροής και τις πληρωμές που έγιναν σε διάφορους αποδέκτες και η Επιτροπή θεωρεί ότι θα αξιολογηθούν κατάλληλα από την τακτική δικαιοσύνη στο πλαίσιο της διενεργούμενης έρευνας για τα μη πολιτικά πρόσωπα, τα οποία, κατά την άποψη της Επιτροπής δεν συνδέονται ευθέως με τον ερευνούμενο πρώην Υπουργό.

Έλληνες, εμπλεκόμενοι στην οργάνωση της ομάδας επιρροής (ΟΜΑΔΑ Α' σύμφωνα με την τυπολογία της γερμανικής δικογραφίας)

1. Μιχαήλ Φιλιππίδης, έμπορος.

Ο Μιχαήλ Φιλιππίδης φέρονταν ως αγνώστου διαμονής. Από την Επιτροπή κλητεύτηκε στην οδό Αύρας 23 Κεφαλάρι Κηφισιάς, όπου η κόρη του, παρέλαβε την κλήση και δήλωσε ότι είναι μόνιμος κάτοικος Λιβάνου. Εμφανίστηκε εκπροσωπούμενος από δικηγόρο και ζήτησε λόγω απουσίας του στο εξωτερικό να καταθέσει στην Επιτροπή την 31-5-2011 ημέρα κατά την οποία και προσήλθε.

Ο Φιλιππίδης φέρεται ότι είναι ο «άνθρωπος» του Ντερμιτζιάν στην Ελλάδα, και ότι μαζί με τον Ντερμιτζιάν και τον Πούκλερ είχαν κάνει πετυχημένη «δουλειά» σχετικά με την κατασκευή λιγνιτικής μονάδας ηλεκτροπαραγωγής. Φέρεται ότι ο Φιλιππίδης σύστησε τον Αλέξανδρο Αβατάγγελο, ως ικανό να οργανώσει ομάδα επιρροής στην Ελλάδα. Ο Ιωάννης Μπλέτσιος εμφανίζεται στην πρώτη συνάντηση αντί του Αβατάγγελου ως διαπραγματευτής της συμφωνίας. (Τα παραπάνω προκύπτουν από το ιστορικό του σχεδίου της διαιτητικής αγωγής της Dolmatron «εταιρείας συμβούλων» κατά της Ferrostall καθώς και από το κατηγορητήριο της Εισαγγελίας του Μονάχου). Φέρεται επίσης ότι μετείχε σε πολλές συναντήσεις είτε ως «ενδιάμεσος» είτε ως «μεταφραστής» είτε ως «ενδιαφερόμενος» κατά το χρονικό διάστημα μέχρι το 2004.

Ο ίδιος κατά την κατάθεση του δεν αρνήθηκε το γεγονός ότι συνδέεται με φιλικές και επιχειρηματικές σχέσεις με τους Ντερμιτζιάν και Αβατάγγελο. Δήλωσε ότι δεν έχει συναντήσει ποτέ τον Ιωάννη Μπλέτσιο, και παραδέχθηκε ότι μετείχε σε συναντήσεις με τους γερμανούς υπαλλήλους της Feroostaal, σε διάφορες πόλεις της Ευρώπης και στην Αθήνα στο ξενοδοχείο Χιλτον.

2. Αλέξανδρος Αβατάγγελος επιχειρηματίας

Κάτοικος Αγίου Στεφάνου Αττικής ή Βούλας Αττικής. Μέτοχος της εταιρείας ΤΗΝΙΑΚΟΙ ΑΜΠΕΛΩΝΕΣ Α.Ε. Κλήθηκε δυο φορές από την Επιτροπή και προσήλθε για να εξεταστεί ως μάρτυρας την 24-5-2011. Δεν προσκόμισε κανένα από τα έγγραφα που του ζητήθηκαν επικαλούμενος ότι έχει κληθεί να καταθέσει ως ύποπτος για την ίδια υπόθεση και ότι θα τα προσκομίσει στην Εισαγγελία Πρωτοδικών.

Κατά την δικογραφία της Εισαγγελίας του Μονάχου φέρεται ως ιδιοκτήτης της εταιρείας συμβούλων Dolmatron και της εταιρείας Willbforce οι

οποίες εμπλέκονται στην υπόθεση και έχουν διανείμει παράνομες πληρωμές, και ως ο άνθρωπος που συντόνιζε την δράση της ομάδας, κατ άλλους επικεφαλής, κατ άλλους όχι. Η δράση του Αβατάγγελου αναφέρεται σε πολλές αντιφατικές καταθέσεις που έχει συγκεντρώσει η Εισαγγελία του Μονάχου, σε σχέση πάντα με τον ηγετικό ή όχι ρόλο του στην οργάνωση της Ομάδας επιρροής. Η Επιτροπή δεν μπορεί να διαγνώσει με βεβαιότητα την συγκεκριμένη θέση του Αβατάγγελου στην «ιεραρχία» εκτιμά όμως, και από την ενώπιον της κατάθεσή του, ότι ο Αλέξανδρος Αβατάγγελος δεν είχε τον οργανωτικό και κυρίαρχο ρόλο που άλλοι του αποδίδουν και άλλοι όχι, καθώς και ότι το ποσό των 36.300.000 ευρώ που έλαβε από την Feroostaal μέσω των παράνομων πληρωμών από την ΜΙΕ (ποσό 25.300.000 ευρώ) και από τον φιλικό διακανονισμό (ποσό 11.000.000 την 13-8-2007) δεν αποτελεί «αμοιβή του» αλλά ένα μέρος του, άγνωστο μέχρι στιγμή, διατέθηκε σε παράνομες πληρωμές σε άγνωστο αριθμό αποδεκτών στην Ελλάδα. Τούτο επιβεβαιώνεται εμμέσως και από την απάντηση του Αβατάγγελου σε ερώτηση του μέλους της Επιτροπής κ. Σκυλάκου (σελίδα 101 της καταθέσεως του) « Δεν έχετε αρνηθεί απ ότι κατάλαβα ότι μπήκαν στην Dolmatron από τους Γερμανούς 25 εκατομμύρια συν 11 από το συμβιβασμό που έγινε με τη διαιτησία, γύρω στα 35 με 36 εκατομμύρια» απάντησε « Όχι δεν έχουν μπει. Έχουν μπει λιγότερα Αυτά θα επεξηγηθούν στην Εισαγγελέα πλήρως στο χαρτί.».

Ο Αλέξανδρος Αβατάγγελος κατέθεσε ενώπιον της Επιτροπής ότι γνωρίζει τους Βον Πούκλερ Ντερμιτζιάν και Φιλιππίδη, με τους οποίους είχε φιλικές σχέσεις, καθώς και ότι γνωρίζει επίσης τον κ. Ιωάννη Μπέλτσιο με τον οποίο είχε σε προηγούμενο της υποθέσεως χρόνο (δηλαδή πριν το 1998) συνεργαστεί για την εκτέλεση τεχνικών έργων στο εξωτερικό τα οποία δεν προσδιόρισε.

3. Ιωάννης Μπέλτσιος πολιτικός μηχανικός κάτοικος Αθηνών

Κλήθηκε στην Επιτροπή ως μάρτυρας και προσήλθε την ...5/2011
Ο Ιωάννης Μπέλτσιος έχει διατελέσει γενικός Γραμματέας στο Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κατά την περίοδο Υπουργίας του ερευνούμενου Υπουργού 1995-1996.

Φέρεται, όπως προκύπτει από τις αναφορές στο ιστορικό του σχεδίου της διαιτητικής αγωγής της Dolmatron κατά της Ferrostaal και από αναφορές που περιλαμβάνονται λεπτομερώς στο κεφάλαιο Γ με τίτλο «Στην πορεία της προανακριτικής διαδικασίας» του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου, ότι είχε συμμετοχή στις διαπραγματεύσεις με τα στελέχη της Ferrostaal από το 1998. Φέρεται ότι είχε ενεργό μέρος σε όλες τις διαδικασίες για την ανάθεση του έργου, και εμφανίζεται ως συνεργάτης και διαπραγματευτής για λογαριασμό του Αβατάγγελου αλλά και ως άνθρωπος που «κανόνιζε» για συζητήσεις με τον ερευνούμενο πρώην Υπουργό. Φέρεται ως ο άνθρωπος τον οποίο ο ερευνούμενος πρώην Υπουργός συνέστησε ως «κατάλληλο» και «χρήσιμο» στον Χαουν.

Στο προσχέδιο της αγωγής της Dolmatron φέρεται ότι είναι ο πρώτος Έλληνας που συναντήθηκε με τον Πούκκερ και στη συνέχεια με τους Χαουν και Μουλεμππεγκ καθώς και ότι είναι εκείνος στον οποίο επιβεβαιώθηκε προφορικά η συμφωνία καταβολής των ποσοστών της ομάδας επιρροής μετά την υπογραφή της σύμβασης (17-2-2000) σε συνάντηση στο Χίλτον στην Αθήνα. Φέρεται επίσης ότι είχε επαφές τόσο με τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό, με τον οποίο είχε γνωριμία από το παρελθόν, όσο και με το Υπουργείο Οικονομικών και με πρόσωπο που ονομάζεται στην αλληλογραφία μεταξύ των υπόπτων, που κατάσχεσαν οι γερμανικές ανακριτικές αρχές ως «ο μικρός φίλος» για το οποίο δεν υπάρχει καμιά άλλη ειδικότερη αναφορά πλην της κατάθεσης του εκ των κατηγορουμένων Μουλεμππεγκ ότι είναι ο μικρός φίλος μπορεί να είναι ο Ι. Σμπώκος. (Μετακλητός διευθυντής τότε της ΓΔΕ). Η αναφορά στον Ιωάννη Μπέλτσιο στην δικογραφία που σχηματίστηκε από την Εισαγγελία του Μονάχου είναι εκτεταμένη, (περίπου 14 σελίδες στο Κεφάλαιο Γ του κατηγορητηρίου). Φέρεται ότι ο Ι. Μπέλτσιος είναι αποδέκτης δύο πληρωμών σε μετρητά, μιας πληρωμής τον Μάρτιο του 2001 ποσού 350.000.000 δραχμών περίπου (το ισόποσο του 1.000.000,00 ευρώ) και μιας δεύτερης τον Μάιο του 2003 ποσού 2.500.000,00 ευρώ.

Φέρεται επίσης ότι ο Ι. Μπέλτσιος είχε συνάψει σύμβαση συμβούλου με την Ferrostaal κατά το διάστημα από 10.10.2000 μέχρι 31-12-2003 με βάση την οποία λάμβανε σταθερή μηνιαία αμοιβή 15.000 μάρκων (7.669.38 ευρώ) για παροχή υπηρεσιών συμβούλου στους τομείς τεχνολογίας συγκοινωνιών υποδομών βιομηχανίας και ενέργειας καθώς και ότι παρείχε τεχνικές υπηρεσίες

μέσω της εταιρείας URBANIKA στον τομέα κατασκευής μιας αίθουσας στα Ναυπηγεία. Ο Μπέλτσιος, σύμφωνα με δήλωση του που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» της 31-5-2011 ισχυρίζεται ότι « αν και είχε υπογράψει ως διευθύνων σύμβουλος και νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας Urbanica A.E. σύμβαση συνεργασίας με την DSD, θυγατρική της Ferrostaal, αυτή δεν εκτελέστηκε ποτέ...».

Ο ρόλος του Ιωάννη Μπέλτσιου, σύμφωνα με τα στοιχεία της γερμανικής δικογραφίας ανάγεται στον ρόλο του συνδέσμου με τον ερευνούμενο πρώην Υπουργό , κατατέθηκε δε στην Επιτροπή, χωρίς ειδικότερη αναφορά σε συγκεκριμένα στοιχεία, αλλά κατ επανάληψη ,από τον δημοσιογράφο κ. Χατζηνικολάου η εκτίμηση ότι ο Ι. Μπέλτσιος ήταν «ο ταμίας του Τσοχατζόπουλου», εκτίμηση η οποία δεν προκύπτει με βεβαιότητα από τα στοιχεία της δικογραφίας, ενδεχομένως η εκτίμηση του κ. Χατζηνικολάου ενδέχεται να στηρίζεται σε ανασφαλές εύρημα, στο οποίο θα γίνει ειδικότερη αναφορά κατωτέρω.

Μεταξύ των εγγράφων της δικογραφίας που στάλθηκε από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, περιλαμβάνεται και το επισυναπτόμενο στο με αριθμ. Φ092.22.2262/ΑΣ2506/19-4-2011 έγγραφο της Μεταφραστικής Υπηρεσίας του ΥΠΕΞ προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, σε μετάφραση εκ της αγγλικής, από 6-7-2007 έγγραφο, εξουσιοδότηση προς τον Ιωάννη Μπέλτσιο προκειμένου «να λάβει συγκεκριμένα μέτρα αναφορικά με τη συμφωνία που συνάφθηκε μεταξύ της Dolmatron και της Εταιρείας MAN Ferrostaal . Για το έγγραφο αυτό θα γίνει ειδικότερη αναφορά κατωτέρω.

Ο ίδιος ο κ. Μπέλτσιος αρνήθηκε οποιαδήποτε γνώση και ανάμιξη στην υπόθεση και επικαλέστηκε το δικαίωμα του να μην απαντήσει λόγω της εν τω μεταξύ κλητεύσεως του προς παροχή εξηγήσεων από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών.

Για τα πρόσωπα που αναφέρονται παραπάνω γίνονται συχνές αναφορές στα έγγραφα της δικογραφίας και τα δημοσιεύματα του τύπου.

Δ. 2 Αναφορά στα πραγματικά περιστατικά και τα στοιχεία που συνδέονται με την εξέλιξη της επιχείρησης δωροδοκίας από την γερμανική εταιρεία *Ferrostaal* και τους υπαλλήλους της σχετικά με την ανάθεση κατασκευής Υποβρυχίων στην Κοινοπραξία *Ferrostaal -HDW* .

Το γεγονός ότι την 15-2-2000 καταρτίστηκε η σύμβαση ανάθεσης κατασκευής των υποβρυχίων μεταξύ του ΥΕΘΑ και των Ελληνικών Ναυπηγείων (ΕΝΑΕ) με εγκεκριμένο υποκατασκευαστή την κοινοπραξία Ferrostaal- HDW, που υπέδειξαν τα ΕΝΑΕ, αποτελεί την ισχυρότερη ένδειξη ότι η διαδικασία επηρεασμού των φορέων λήψεως αποφάσεων την οποία οργάνωσαν τα στελέχη της Ferrostaal , Χάουν και Μούλεμπενγκ, σε συνεργασία με τον κύκλο προσώπων στην Ελλάδα, τα οποία υπέδειξαν οι Πούκλερ Ντερμιτζιάν και Φιλιππίδης και τα οποία οργάνωσαν ομάδες επηρεασμού και δημιούργησαν εταιρείες συμβούλων για να διαχειριστούν τις παράνομες πληρωμές, εκτιμώμενου συνολικού ύψους άνω των 80.000.000 ευρώ μεγάλο μέρος των οποίων κατέληξαν σε έλληνες αποδέκτες, ήταν αποτελεσματική για τα επιχειρηματικά συμφέροντα της Γερμανικής κοινοπραξίας.

Τα ζητήματα που ανάγονται στην έρευνα της εκτέλεσης τόσο της σύμβασης κατασκευής Υποβρυχίων τύπου 214 (Κύρια Σύμβαση 012B/2000) που υπογράφηκε την 15-2-2000 , χρονική περίοδος κατά την οποία κατείχε την θέση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας ο υπό έλεγχο πρώην Υπουργός, όσο και της Κύριας Σύμβασης 021B/2002 και των συνδεομένων με αυτές συμβάσεων Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων, και ιδίως εάν οι συμβάσεις αυτές ήσαν εξ αρχής, η κατέστησαν κατά την διαδικασία εκτέλεσης τους ζημιογόνες για το Ελληνικό Δημόσιο, ανάγονται στην αρμοδιότητα της Ειδικής Επιτροπής που όρισε η Ολομέλεια της Βουλής για την διερεύνηση όλων των εξοπλιστικών συμβάσεων μέχρι το έτος 2009 .

Η αναζήτηση ποινικών ευθυνών του πρώην Υπουργού για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου καθώς και για αδικήματα που συνδέονται με τις διατάξεις του Νόμου 3691/2008 όπως ίσχυε κατά τους κρίσιμους χρόνους, κατ' αρχήν δεν συνδέεται με την ζημία ή μη από την σύμβαση που καταρτίστηκε.

Η παθητική δωροδοκία ορίζεται κατά τα στοιχεία της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης, από τη διάταξη του άρθρου 235 Π.Κ. κατά την οποία τιμωρείται με φυλάκιση ο υπάλληλος ο οποίος κατά παράβαση των καθηκόντων του ζητεί ή λαμβάνει , άμεσα ή με την μεσολάβηση τρίτου για τον εαυτό του ή τρίτο ωφελήματα οποιασδήποτε φύσης ή δέχεται υπόσχεση

τούτων, προκειμένου να προβεί σε ενέργεια ή παράλειψη που ανάγεται στα καθήκοντα του ή αντίκειται σε αυτά.

Στοιχείο του εγκλήματος εν προκειμένω είναι η λήψη ή υπόσχεση ωφελημάτων, για ενέργεια ή παράλειψη που ανάγεται στα καθήκοντα του υπαλλήλου ή αντίκειται σε αυτά. Επομένως, η διερεύνηση της ύπαρξης ενδείξεων για τέλεση παθητικής δωροδοκίας συνδέεται με την σύνδεση της λήψης ή υπόσχεσης δώρων και για πράξη αναγόμενη στα καθήκοντα. Η παρανομία της πράξης του υπαλλήλου δεν αποτελεί στοιχείο του εγκλήματος, καθώς δεν αποτελεί επίσης στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος η επέλευση ζημίας σε βάρος του Δημοσίου.

Επίσης, και από τις διατάξεις του Ν. 1608/1950 που ορίζει επιβαρυντικές περιπτώσεις εφ' όσον η πράξη στρέφεται κατά των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου, προκύπτει ότι η εφαρμογή του εξαρτάται από το ύψος του ποσού (άνω των 147.000,00Ευρώ) που πέτυχε ή επεδίωξε να πετύχει ο δράστης του εγκλήματος του άρθρου 235 Π.Κ. ή (διαζευτικά) ζημιώθηκε ή απειλήθηκε ζημία του Δημοσίου.

Δηλαδή η διάγνωση επέλευσης ζημίας σε βάρος του Δημοσίου δεν αποτελεί στοιχείο της πράξης του άρθρου 235 Π.Κ. και του Ν. 1608/1950, δεδομένου ότι τιμωρείται ο υπάλληλος που ζητά ή λαμβάνει δώρα, ανεξαρτήτως της επελεύσεως ή μη ζημίας σε βάρος του Δημοσίου, οι δε επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950 αναφέρονται είτε στο ύψος του ποσού που έλαβε η επεδίωξε να λάβει ο δράστης είτε στον αν εξακολούθησε επί μακρό χρόνο την τέλεση του εγκλήματος, ή το αντικείμενο της είναι ιδιαίτερας μεγάλης αξίας.

Υπό το ως άνω πλαίσιο που διαγράφει την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας, για την αναζήτηση ενδείξεων ικανών για την παραπομπή του φερομένου ως δράστη, δεν απαιτείται προσδιορισμός ζημίας σε βάρος του Δημοσίου.

Τούτο δεν σημαίνει βέβαια ότι η Επιτροπή θεωρεί ότι από την σύμβαση ανάθεσης της κατασκευής των Υποβρυχίων δεν υπέστη ζημία το Ελληνικό Δημόσιο, είτε με την απευθείας ενσωμάτωση των παρανόμων πληρωμών της Ferrostaal στο συμβατικό τίμημα, είτε με την μεθόδευση (που κατά την ανάγνωση του γερμανικού κατηγορητηρίου σε συνδυασμό με την Πορισματική

αναφορά του ΣΔΟΕ φαίνεται πιθανότερο) πλασματικής επαύξησης της αξίας των αντισταθμιστικών ωφελημάτων.

Το ζήτημα όμως αυτό αποτελεί αντικείμενο της έρευνας που διενεργεί η Τακτική Δικαιοσύνη, ανάγεται δε στις αρμοδιότητες του ανακριτή κατά την διεξαγωγή τακτικής ανάκρισης, σύμφωνα με το άρθρο 248 Κ.Π.Δ. Ο ανακριτής, οφείλει σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη να αναζητήσει τα μέσα για την διερεύνηση της υπόθεσης προκειμένου να διαγνώσει την ύπαρξη ζημίας και να προσδιορίσει την έκταση της, για την οποία απαιτούνται ειδικές τεχνικές και οικονομικές γνώσεις, διενέργεια οικονομοτεχνικών μελετών και εξειδικευμένης οικονομικής πραγματογνωμοσύνης, ώστε να αναδειχθεί η ζημία και να προσδιοριστεί με ακρίβεια το ύψος της, χωρίς τον ακριβή προσδιορισμό του οποίου, οποιαδήποτε ποινική δίωξη θα είναι θνησιγενής.

Η εμπλοκή της προανακριτικής Επιτροπής, με την αναζήτηση στοιχείων – οικονομικών και άλλων, που συνδέονται με την ανεύρεση ενδείξεων για επέλευση ζημίας σε βάρος του Δημοσίου, θα απομακρύνει την Επιτροπή από το συγκεκριμένο έργο που ανέλαβε να επιτελέσει σε εκτέλεση της απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής. Με την απόφαση της Ολομέλειας προσδιορίστηκε το πλαίσιο των καθηκόντων της Επιτροπής, στην διερεύνηση ενδείξεων για τέλεση των αδικημάτων της παθητικής δωροδοκίας υπό τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του ν. 1680/1950 και των αδικημάτων της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, από τον πρώην Υπουργό.

Εξ άλλου η ζημία σε βάρος του Δημοσίου, δεν είναι αναγκαίο να συνδέεται με ποινικές ευθύνες των υπαλλήλων του, αφού η θεμελίωση των αστικής φύσεως αξιώσεων του Δημοσίου προς αποζημίωση δεν εξαρτάται αποκλειστικά από την συνδρομή και ποινικής ευθύνης, αρκεί και μη διώξιμη ποινικά παράβαση νόμου. Την αξίωση αυτή προς αστική αποζημίωση, η Επιτροπή εκτιμά ότι οφείλει να ασκήσει σε κάθε περίπτωση το Ελληνικό Δημόσιο σε βάρος όλων των υπαλλήλων του, εκλεγμένων, μετακλητών ή μονίμων, που εμπλέκονται στην διαδικασία κατάρτισης και παρακολούθησης της εκτέλεσης των επίμαχων συμβάσεων, σε όλα τα στάδια, εφ' όσον αποδειχθεί η επέλευση ζημίας, ανεξαρτήτως της θεμελιώσεως και ποινικής τους ευθύνης, με βάση τις διατάξεις για την αστική αποζημίωση.

Επίσης, η τέλεση του αδικήματος που προβλέπεται και τιμωρείται από το άρθρο 256 Π.Κ. (απιστία περί την υπηρεσία) δεν μπορεί να αποτελέσει

αντικείμενο έρευνας δεδομένου ότι η αντικειμενική του υπόσταση προϋποθέτει καθήκοντα αναγόμενα στην είσπραξη ή διαχείριση εσόδων , καθήκοντα που κατ αρχήν είναι ασύνδετα με τα καθήκοντα του Υπουργού, ο οποίος μόνον την ιδιότητα του ηθικού αυτουργού μπορεί να έχει στις περιπτώσεις του άρθρου 256 Π.Κ. Η δε διάταξη του άρθρου 390 Π.Κ. δεν έχει εφαρμογή επί δημοσίων υπαλλήλων.

Υπό τα ανωτέρω δεδομένα, το πλαίσιο έρευνας της Επιτροπής, δεν αφορά εν προκειμένω, την νομιμότητα της συμβάσεως ανάθεσης, η οποία κατά τα στοιχεία τυπικής νομιμότητας ως προς την απευθείας ανάθεση δεν φαίνεται κατ αρχήν ότι πάσχει, λαμβανομένων υπ όψη των διατάξεων του Π.Δ. 249/89, ούτε η διάγνωση επέλευσης ή μη ζημίας σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου.

Η έρευνα της Επιτροπής αφορά στον εντοπισμό των ενδείξεων εκείνων που θεμελιώνουν την τέλεση του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας από τον ερευνούμενο πρώην Υπουργό, υπό τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1680/1950 καθώς και των εγκλημάτων του Νόμου 3961/2008.

Η ρητή αναφορά στο όνομα του ερευνούμενου πρώην Υπουργού, ως ενός εκ των από την αρχή γνωστών αποδεκτών «δώρων» καθώς και η μεθόδευση των παρανόμων πληρωμών, από τους δράστες της ενεργητικής δωροδοκίας, Έλληνες και Γερμανούς, όπως προκύπτει από το αποδεικτικό υλικό που έλαβε υπ όψη της η Επιτροπή, οδηγεί στην αναζήτηση πιθανών ενδείξεων για την τέλεση από τον πρώην Υπουργό του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας κατ εξακολούθηση και σε βαθμό κακουργήματος.

Αν και το προανακριτικό έργο της Επιτροπής, αφορά την αναζήτηση ποινικών ευθυνών του πρώην Υπουργού και μόνον, το αποδεικτικό υλικό που έλαβε υπ όψη της η Επιτροπή, αναδεικνύει είτε την συμμετοχή είτε την αυτοτελή τέλεση σειράς ποινικών αδικημάτων, από αδιευκρίνιστο συνολικά αριθμό προσώπων, για τα οποία θα γίνει αναφορά στο πλαίσιο της ανάδειξης των ενδείξεων που προκύπτουν από το αποδεικτικό υλικό.

Ο ερευνούμενος από την Επιτροπή πρώην Υπουργός, Αθανάσιος Απόστολος Τσοχατζόπουλος, διετέλεσε Υπουργός Εθνικής Άμυνας, κατά το χρονικό διάστημα από 25-9-1996 μέχρι 23-10-2001 και στη συνέχεια διετέλεσε Υπουργός Ανάπτυξης μέχρι 7-3-2004. Πριν τον ορισμό του ως Υπουργός Εθνικής Άμυνας, διετέλεσε Υπουργός σε διάφορα Υπουργεία από το έτος 1981.

Δ.3 Οι πληρωμές που προκύπτουν από το σχέδιο της αγωγής της Dolmatron κατά της Ferrostaal και τις καταθέσεις του Μιχαήλ Ματαντού και των λοιπών μαρτύρων στην Εισαγγελία Μονάχου των οποίων και επιβεβαιώθηκε η πραγματοποίηση με την άσκηση δίωξης για δωροδοκία από την Εισαγγελία του Μονάχου, η οποία διενεργήθηκε με στόχο την επίτευξη της ανάθεσης από την Ελλάδα της κατασκευής των υποβρυχίων στην κοινοπραξία Ferrostaal –HDW και οι ενδείξεις για την τέλεση του αδικήματος της ενεργητικής και παθητικής δωροδοκίας από τα εμπλεκόμενα πρόσωπα.

Οι ενδείξεις ότι από την κοινοπραξία Ferrostaal –HDW ιδίως βέβαια από την Ferrostaal η οποία είχε την εμπορική διαχείριση των υποβρυχίων που κατασκευάζονταν στα Ναυπηγεία Κιέλου και η οποία διώκεται ως νομικό πρόσωπο από την Εισαγγελία του Μονάχου, διενεργήθηκαν παράνομες πληρωμές, οι οποίες προσυμφωνήθηκαν από την 30-6-1997 και επεκτάθηκαν στο πλαίσιο διεκδίκησης και της σύμβασης εκσυγχρονισμού των υποβρυχίων το 1999, κρίθηκαν επαρκείς για να θεμελιώσουν την κατηγορία για δωροδοκία αξιωματούχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε βάρος των γερμανών κατηγορουμένων υπαλλήλων της Ferrostaal και της ίδιας της Ferrostaal .

Οι αναγκαίες επομένως ενδείξεις για την τέλεση ενεργητικής δωροδοκίας από την Ferrostaal και τους υπαλλήλους τους έχουν συγκεντρωθεί, οι αυτουργοί και οι ενδιάμεσοι συνεργοί τους στην Γερμανία έχουν εντοπιστεί και ήδη παραπέμπονται ως κατηγορούμενοι.

Επίσης φέρεται ως απολύτως βέβαιο, ότι η εκτεταμένη δωροδοκία, κατά το μέρος που η γερμανική δικογραφία αναφέρεται στην σύμβαση της 15-2-2000 για την κατασκευή τριών νέων υποβρυχίων με δικαίωμα προαίρεσης ενός ακόμα υποβρυχίου έχει πραγματοποιηθεί, με την διοχέτευση μέσω των εταιρειών συμβούλων ενός σημαντικού μέρους από τα ποσά που κατέβαλε η Ferrostaal για τον σκοπό αυτό, δια της ομάδας επιρροής Α σε Έλληνες υπαλλήλους, μεταξύ των οποίων φέρεται και ο πρώην Υπουργός Άμυνας.

Για τα λοιπά πρόσωπα, που έγιναν αποδέκτες δώρων από την ομάδα επιρροής της Ferrostaal, διαπράττοντας το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας, ο αριθμός των οποίων ενδέχεται να υπερβαίνει τα 100, μόνον ανασφαλή συμπεράσματα μπορεί να συναχθούν στην παρούσα φάση της έρευνας από την Επιτροπή, της οποίας άλλωστε το έργο αφορά αποκλειστικά το πρόσωπο το πρώην Υπουργού.

Τα πρόσωπα αυτά, αναζητούνται ήδη από την Δικαιοσύνη, τόσο στον χώρο των υπαλλήλων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας που είχαν αρμοδιότητες σχετικά με την προετοιμασία της συμβάσεως του Φεβρουαρίου 2000 και της σύμβασης για τον εκσυγχρονισμό των υποβρυχίων που ακολούθησε, η οποία υπογράφηκε το έτος 2002, καθώς και των σχετιζομένων με αυτές συμβάσεων Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων, όσο και στο χώρο των υπαλλήλων και διευθυντικών στελεχών των Ελληνικών Ναυπηγείων, τόσο κατά τον κρίσιμο χρόνο της προετοιμασίας της συμβάσεως, καθώς και για ολόκληρο το μετέπειτα χρονικό διάστημα, εκ της εκτελέσεως των βασικών συμβάσεων και των συμβάσεων Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ανακριτική διαδικασία που είναι σε εξέλιξη θα εντοπίσει και θα οδηγήσει στην Ελληνική Δικαιοσύνη το σύνολο των εμπλεκομένων φυσικών και νομικών προσώπων στην υπόθεση των συμβάσεων για την κατασκευή και εκσυγχρονισμό των υποβρυχίων, καθώς και των Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων, εφ' όσον, ήδη έχει βεβαιωθεί η τέλεση ενεργητικής δωροδοκίας σε αδιευκρίνιστο αριθμό προσώπων από τους γερμανούς κατηγορουμένους και τους φερομένους ως συνεργάτες τους έλληνες, Ιωάννη Μπέλτσιο, Αλέξανδρο Αβατάγγελο, Μιχαήλ Φιλιππίδη, και όποιους άλλους αναδείξει η διενεργούμενη έρευνα από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών.

Η Επιτροπή, δεν μπορεί να αναφερθεί σε συγκεκριμένες ενδείξεις και πρόσωπα, αρκετά από οποία ήδη ερευνά η Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, όπου, μετά την διαβίβαση της υποθέσεως στην Βουλή έχον κληθεί τουλάχιστον 38 άτομα για ανωμοτί εξέταση (γεγονός που παρείχε την δικαιολογία βέβαια σε κληθέντες από την Επιτροπή μάρτυρες να επικαλεστούν το δικαίωμα σιωπής).

Εν όψει όμως του γεγονότος ότι με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής έχει συσταθεί η Επιτροπή Εξοπλισμών, όπως προαναφέρθηκε, η Επιτροπή, θα

διαβιβάσει το Πόρισμα της καθώς και τα πρακτικά συνεδριάσεων όπου περιλαμβάνονται οι καταθέσεις των εξετασθέντων μαρτύρων, οι οποίοι αναφέρθηκαν στην υλοποίηση των συμβάσεων Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων, καθώς και την Πορισματική Αναφορά του Σ.Δ.Ο.Ε. προκειμένου να ενταχθούν στο προς διερεύνηση από την Επιτροπή Εξοπλισμών αποδεικτικό υλικό.

Το ουσιαστικά ζητούμενο από την παρούσα Επιτροπή κατά την προανακριτική διαδικασία είναι η αναζήτηση και ανεύρεση ενδείξεων που να οδηγούν στην επιβεβαίωση της γενικής διατυπώσεως ότι τα χρήματα διοχετεύτηκαν σε άγνωστο προς το παρόν αριθμό ατόμων, και ότι μεταξύ των δωροδοκηθέντων Ελλήνων αξιωματούχων περιλαμβάνεται ο τότε Υπουργός Άμυνας Αθανάσιος- Απόστολος Τσοχατζόπουλος.

Τούτο διότι, η επανειλημμένη αναφορά του ονόματος του πρώην Υπουργού σε δεκάδες δημοσιεύματα, αλλά και σε περισσότερα του ενός σημεία του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου, ως αποδέκτη χρηματικής δωρεάς από τα ποσά που διακίνησε η Ferrostaal, για να πάρει την δουλειά με τα υποβρύχια στην Ελλάδα, δεν συνδέεται, κατ' αρχήν τουλάχιστον, με ρητή και συγκεκριμένη μαρτυρία, για συγκεκριμένη χρηματική καταβολή προς τον φερόμενο ως δωροδοκηθέντα πρώην Υπουργό Άμυνας.

Οι εμπλεκόμενοι στην υπόθεση «σύμβουλοι» της Ferrostall δεν αποδέχονται ότι προέβησαν σε παράνομες πληρωμές μάλιστα ο εξ αυτών κ. Α. Αβατάγγελος που εξετάστηκε από την Επιτροπή, δήλωσε ότι δεν έχει συναντήσει ποτέ τον πρώην Υπουργό και ότι το ποσό που εισέπραξε μέσω των εταιρειών του, ήταν η νόμιμη αμοιβή του. Τα ίδια δήλωσε και ο Ιωάννης Μπέλτσιος ο οποίος δεν αρνήθηκε ότι γνωρίζει τον πρώην Υπουργό, δήλωσε δε ενώπιον της Επιτροπής ότι «δεν είναι ταμίας κανενός» δηλώσεις των οποίων την βασιμότητα ή μη θα διαγνώσει η τακτική δικαιοσύνη, δεδομένου ότι ο Ι. Μπέλτσιος δεν ερευνάται, ως μη πολιτικό πρόσωπο από την Επιτροπή.

Πρέπει στο σημείο αυτό να γίνει η ακόλουθη διευκρίνιση.

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας της Εισαγγελίας του Μονάχου, αρχικά η συμφωνία μεταξύ της Ferrostaal και των συμβούλων που προσέλαβε, (ομάδα : Ντερμιτζιάν Πούκλερ, Φιλιππίδη Μπέλτσιο, Αβατάγγελο) είχε ως αντικείμενο την ανάθεση του έργου κατασκευής των υποβρυχίων (σύμβαση Αρχιμήδης) για την οποία είχε συμφωνηθεί η καταβολή στους συμβούλους ποσοστού 6,50% επί της συνολικής τιμής. Η συμφωνία αυτή φέρεται ότι καταρτίστηκε την 30-6-1997. Η επέκταση της σύμβασης και για την εκτέλεση του δικαιώματος προαίρεσης και την ανάληψη του έργου εκσυγχρονισμού Υποβρυχίων έγινε τέλη του 1999, οπότε συμφωνήθηκαν και νέα ποσοστά αμοιβών για την δεύτερη σύμβαση που προς το παρόν δεν είναι αντικείμενο έρευνας από την παρούσα Επιτροπή, διότι ανάγεται σε μεταγενέστερο του χρόνου κατάρτισης της σύμβασης για την κατασκευή των Υποβρυχίων (15-2-2000) χρόνο.

Επίσης από τα στοιχεία της γερμανικής δικογραφίας προκύπτει ότι οι φερόμενες πληρωμές προς την Ομάδα Β, δηλαδή στελέχη και συνδικαλιστές των ναυπηγείων ανάγονται στο διάστημα μετά την εξαγορά των ναυπηγείων από την εταιρεία HDW και συνδέονται με την εταιρεία αυτή και όχι με την Ferrostaal, φέρεται δε ότι διενεργήθηκαν προς μέλη της τότε διοίκησης των ΕΝΑΕ και μέλη του σωματείου εργαζομένων, ερευνάται δε και αυτή η διάσταση της υποθέσεως από την Εισαγγελία Πρωτοδικών.

Πρέπει επίσης να επισημανθεί, ότι όπως έχει καταστεί σαφές από την έρευνα της Γερμανικής Δικαιοσύνης (σελίδες 11 και 12) του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου), διατύπωση με την οποία συμφωνεί και η Επιτροπή, « ...Φυσικά σε όλους τους ενδιαφερομένους ήταν σαφές ότι ο Αβατάγγελος που βρίσκονταν πίσω από την Dolmatron, δεν επρόκειτο να προσφέρει κανενός είδους πραγματικές υπηρεσίες συμβούλου στη Ferrostaal. Ο σύμβουλος θα χρησίμευε, όπως γνώριζαν όλοι οι ενδιαφερόμενοι ή τουλάχιστον αποδέχθηκαν, για την συγκάλυψη των διαδρομών των πληρωμών ως ενδιάμεσος, ο οποίος θα διοχέτευε τα χρήματα που θα λάμβανε μετά την κράτηση του δικού του μέρους, σε φορείς λήψης των αποφάσεων της Κυβέρνησης, των Υπουργείων, των Αρχών ή του Πολεμικού Ναυτικού της Ελλάδας, ως αντάλλαγμα για την μελλοντική ανάθεση του έργου...»

Ο ίδιος άλλωστε ο Αβατάγγελος, εμφανιζόμενος ως ο νους των συμβούλων, κατά την κατάθεση του στην Επιτροπή την 24-5-2011 δεν μπόρεσε να βεβαιώσει με πειστικό τρόπο την παροχή πραγματικών υπηρεσιών συμβούλου τις οποίες αρκέστηκε να περιγράψει αορίστως ως παρασχεθείσες στο εξωτερικό.

Η σύμβαση «Αρχιμήδης» καταρτίστηκε την 15-2-2000 . Σύμφωνα δε με ρητή αναφορά του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου καταρτίστηκε « **έπειτα από τις υποσχεθείσες στον τότε έλληνα Υπουργό Άμυνας και σε άλλους φορείς λήψης αποφάσεων τα ονόματα των οποίων δεν είναι ακόμη γνωστά από τον Αβατάγγελο οικονομικές χορηγίες.**» .

Η αναφορά αυτή παραπέμπει σαφώς σε πληρωμές που έγιναν πριν από την υπογραφή της σύμβασης την 15-2-2000 σε «φορείς λήψης αποφάσεων» από τους οποίους μόνον ο πρώην Υπουργός κατονομάζεται.

Από την αναφορά αυτή προκύπτει μια πρώτη ένδειξη **ότι μέρος των υποσχεθεισών πληρωμών προς τον τότε Υπουργό Άμυνας είχε γίνει σε μη προσδιορισμένο χρόνο πάντως πριν από την υπογραφή της σύμβασης την 15-2-2000.**

Στην αγωγή της εταιρείας Dolmatron κατά της Ferrostaal αλλά και στο κύριο σώμα του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου, γίνεται λόγος για πληρωμές που ακολούθησαν την υπογραφή της συμβάσεως (15-2-2000) και μάλιστα οι πρώτες πληρωμές ανάγονται τον Μάιο του 2000 (εκτός μιας πληρωμής που έγινε τον Μάρτιο του 2000 ποσού 350.000.000 σε δραχμές (ισόποσο 1.000.000 ευρώ) προς τον Μπλέτσιο και η οποία αποτελεί προκαταβολή που δόθηκε από τον Ματαντό κατ εντολή της Ferrostaal.

Οι πληρωμές από την Ferrostaal προς τις εταιρείες συμβούλων έχουν αποδειχθεί από τα στοιχεία της γερμανικής δικογραφίας και ομολογούνται κατά το ένα μέρος από τους συμβούλους της ομάδας επιρροής Dolmatron – Willbforce (Ι. Μπέλτσιο Α. Αβατάγγελο και Μ. Φιλιππίδη) στο δικόγραφο-σχέδιο της διαιτητικής αγωγής, την ύπαρξη της οποίας και εν μέρει το περιεχόμενο της επιβεβαίωσε και ο Αλέξανδρος Αβατάγγελος κατά την εξέταση του από την Επιτροπή ισχυριζόμενος ότι σε αυτήν συμπεριλαμβάνονται και καταθέσεις μελών του Δ.Σ. της Ferrostaal, έγγραφα τα οποία δήλωσε ότι θα καταθέσει στην Εισαγγελία Πρωτοδικών όπου έχει κληθεί ως ύποπτος.

Ειδικότερα, οι πληρωμές αυτές που είχαν προσυμφωνηθεί μεταξύ των μερών (Ferrostaal – ομάδα επιρροής) ήδη από το 1997 και οριστικοποιήθηκαν διευρυνόμενες το 1999, συνδέονται με πληρωμές που ορίστηκαν καταβλητέες σε δόσεις ανάλογα με τις εκταμιεύσεις κατά την εκτέλεση της σύμβασης. Οι πληρωμές αυτές, διενεργήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα από τον Μάρτιο του 2000 μέχρι τα τέλη του 2003.

Η αρχική συμφωνία μεταξύ της Ferrostaal και των συμβούλων (Ι. Μπέλτσιου Α. Αβατάγγελου, Ντερμιτζιάν και Μ. Φιλιππίδη) ήταν να γίνονται οι πληρωμές σε υπεράκτιες εταιρείες, λόγος για τον οποίο ο Αλέξανδρος Αβατάγγελος ίδρυσε την εταιρεία Dolmatron Associated Inc. η οποία καταχωρήθηκε στο εμπορικό μητρώο της Τορτόλα στις 5-5-1997.

Εν όψει της θέσης σε ισχύ στην Γερμανία του Νόμου για την καταπολέμηση της διεθνούς δωροδοκίας, η Ferrostaal αποφάσισε οι καταβολές να μην γίνονται απευθείας στις υπεράκτιες εταιρείες αλλά να γίνονται μέσω της εταιρείας ΜΙΕ του συνεργάτη της Μιχαήλ Ματαντού, ο οποίος το κρίσιμο χρονικό διάστημα διατηρούσε επιχειρηματικές σχέσεις με την ΜΙΕ αναγόμενες από τα τέλη της δεκαετίας του 70 και ήταν νόμιμος αντιπρόσωπος της Ferrostaal στην Ελλάδα, διατηρούσε δε υποκατάστημα στον Πειραιά.

Ο Μιχαήλ Ματαντός, στην κατάθεση του στην Εισαγγελία του Μονάχου της 26/27-10-2010 (σελ. 3) ερωτάται για μια καταβολή που φέρεται καταχωρημένη στο κατάλογο από τα πειστήρια Βερετέκι. (Ο Βερετέκι είναι διάδοχος του Χάουν στην Ferrostaal). Ο Ματαντός απαντά « Η Morgan Stanley είναι μια τράπεζα. Μου ζητήθηκε να εμβάσω τα χρήματα αυτά ο ίδιος απευθείας στο λογαριασμό με την ονομασία «Κύρος» Τα χρήματα αυτά θα πιστώνονταν στο λογαριασμό «Κύρος» Η καταβολή έγινε από εμένα την ίδια ημέρα, όπως και η επόμενη καταβολή της 5-12-2000 στην Morelia Trading S.A. Υπέθετα τότε ότι ήταν και οι δυο εταιρείες του Ντερμιτζιάν. Για τις δυο αυτές καταβολές έλαβα τηλεφωνική εντολή από τον Μουλεμπενγκ, καθώς επίσης και ένα σημείωμα σχετικά με τον τρόπο πληρωμής..»

Το σημείωμα Βερετέκι, στο οποίο αναφέρεται στην κατάθεση του της 26-10-2010 ο Μ. Ματαντός, όπως προκύπτει από την κατάθεση του της 14-10-2010 (σελίδα 2) «είναι μια λίστα που έχω γράψει εγώ και την έδωσα στον κύριο

Βερετέκι πριν από πολλά, πολλά χρόνια. Δεν θυμάμαι πότε ακριβώς συνέβη αυτό..» Στην ίδια κατάθεση του (της 14-10-2010 σελίδα 3) ο Ματαντός καταθέτει μεταξύ άλλων «..Γενικά στο σημείο αυτό πρέπει να λάβει κανείς υπόψη του τα ακόλουθα: **Το έτος 2000 εργαστήκαμε όλοι πάρα πολύ και επικρατούσε μεγάλη ένταση γιατί το κλείσιμο ενός τέτοιου μεγάλου έργου πλησίαζε όλο και περισσότερο.** Τότε δεν σκεφτόμασταν όπως σκεφτόμαστε σήμερα. Αν σήμερα επρόκειτο να πραγματοποιήσω ένα έργο τέτοιου είδους τότε θα τα έβλεπα διαφορετικά τα πράγματα. **Θα ζητούσα ακριβώς την επιστροφή των πληρωμών τις οποίες ξόδεψα. Όμως τότε όλοι είχαμε επικεντρωθεί στο να κλείσουμε το έργο και κατόπιν να το θέσουμε σε ισχύ..»**

Από τα παραπάνω σημεία των καταθέσεων του Ματαντού, προκύπτει ότι **ο Ματαντός, κατ εντολή της Ferrostaal έκανε διάφορες πληρωμές πριν την υπογραφή της σύμβασης, για «το κλείσιμο του έργου» με κατάθεση ποσών από την ΜΙΕ, μέσω του λογαριασμού της στην τράπεζα UBS της Ζυρίχης, τα οποία θα λάμβανε στη συνέχεια, μετά την έναρξη των πληρωμών από την Ferrostaal.** Για το γεγονός αυτό είναι χαρακτηριστική η θετική διατύπωση του Ματαντού, τι «..τότε δεν σκεφτόμασταν όπως σκεφτόμαστε σήμερα. Αν σήμερα επρόκειτο να πραγματοποιήσω ένα έργο τέτοιου είδους τότε θα τα έβλεπα διαφορετικά τα πράγματα. Θα ζητούσα ακριβώς την επιστροφή των πληρωμών τις οποίες ξόδεψα. Όμως τότε όλοι είχαμε επικεντρωθεί στο να κλείσουμε το έργο και κατόπιν να το θέσουμε σε ισχύ..»

Μεταξύ των πληρωμών που πραγματοποίησε ο Ματαντός περιλαμβάνονται δυο τουλάχιστον πληρωμές στην Morgan Stanley από τις οποίες η μια έγινε στον λογαριασμό με το όνομα «Κύρος» χωρίς κανένα άλλο ειδικότερο προσδιορισμό στις καταθέσεις του Ματαντού , πλην της αναφοράς ότι έγινε την ίδια ημέρα που του ζητήθηκε , και η άλλη στην εταιρεία Morelia Trading S.A.την 5-12-2000.

Στο κατηγορητήριο της Εισαγγελίας του Μονάχου και στο κεφάλαιο Γ, (σελίδες 146 και 147 του μεταφρασμένου κειμένου) καταγράφεται η ακόλουθη αναφορά που εξειδικεύει τουλάχιστον ως προς τα ποσά τις καταθέσεις αυτές: « Κατόπιν τηλεφωνικής εντολής του κατηγορουμένου Μούλεμπενγκ και σημείωσης της σχετικής οδού πληρωμής ο ξεχωριστά διωκόμενος Ματαντός

τον Δεκέμβριο του 2002 κατέβαλε μια πληρωμή ύψους 2.070.000 ευρώ στην Morgan Stanley Bank με την αναφορά Kyros και ύψους 990.225 ευρώ στην εταιρεία Morelia Trading S.A (παραπομπή 718) Ο κατηγορούμενος Μούλεμπτεγκ ανέφερε ότι οι δύο αυτές εταιρείες είναι του ξεχωριστά διωκόμενου Ντερμιτζιάν...».

Η παραπομπή με αριθμό 718 παραπέμπει στην Εξέταση του κατηγορουμένου Ματαντού της 26.10.2010 σελίδα 2). Όπως επισημάνθηκε παραπάνω, στο συγκεκριμένο απόσπασμα της κατάθεσης του Ματαντού της 26-10-2010 που παρατέθηκε κατά λέξη, δεν γίνεται καμιά αναφορά ούτε στα ποσά ούτε στις ημερομηνίες κατάθεσης στην Morgan Stanley Bank με την αναφορά Kyros ούτε στο ποσό που κατατέθηκε στην Morelia Trading S.A. για το οποίο ο Ματαντός αναφέρει ότι «αποτελεί επόμενη πληρωμή την οποία προσδιορίζει ότι έγινε την **5-12-2000**.

Η ημερομηνία 5-12-2000 αναγράφεται στο γερμανικό κείμενο, που έχει αναγνωστεί και φέρει την υπογραφή του Ματαντού και στο μεταφρασμένο στην Ελληνική γλώσσα που έλαβε υπ όψη της η Επιτροπή.

Η αναγραφή ως ημερομηνίας επομένως στο τμήμα του κατηγορητηρίου που προαναφέρθηκε της 5-12-2002 αντί 5-12-2000 προφανώς οφείλεται σε παραδρομή.

Πάντως, κατά την εκτίμηση της Επιτροπής, ούτε η 5-12-2000 είναι ακριβής ως ημερομηνία, γεγονός βέβαια που δεν μπορεί να διαπιστωθεί με θετικό τρόπο χωρίς το άνοιγμα των συγκεκριμένων λογαριασμών μέσω αιτήματος δικαστικής συνδρομής.

Η όλη πάντως εξέλιξη της υποθέσεως, της οποίας επιχειρείται να γίνει κατά το δυνατόν ακριβέστερη, κατά χρονική ακολουθία ανάλυση, παρέχει ενδείξεις τουλάχιστον για την μη σύνδεση των πληρωμών αυτών που προαναφέρθηκαν (πληρωμές Ματαντού μέσω της Morgan Stanley) με τις πληρωμές που έγιναν προς τις εταιρείες συμβούλων, για τις οποίες υπάρχει ακριβής καταγραφή στο κατηγορητήριο της Εισαγγελίας του Μονάχου, και ομολογία της εταιρείας Dolmatron, η οποία άσκησε αγωγή κατά τις Ferrostaal διεκδικώντας τις οφειλόμενες αμοιβές της !!

Αποτελεί ουσιαστική παραδοχή του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου, ότι λόγω της ισχύος του Νόμου για την διεθνή δωροδοκία, η Ferrostaal ενεργοποίησε την σύμβαση συμβούλου με τον Ματαντό, και δεν

έκανε καμιά καταβολή απευθείας σε εξωχώριες εταιρείες, οι δε εξωχώριες εταιρείες προς τις οποίες έγιναν καταβολές για λογαριασμό της Ferrostaal μέσω της ΜΙΕ του Μ. Ματαντού, κατονομάζονται στο κατηγορητήριο. Μεταξύ αυτών, δεν περιλαμβάνεται η Morelia Trading S.A. ούτε και ο λογαριασμός με αναφορά «Κύρος» στην Τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης.

Ο κατηγορούμενος Μουλεμπεγκ στην από 5-7-2010 κατάθεση του στην Εισαγγελία του Μονάχου αναφέρει ότι δεν «γνωρίζει την εταιρεία Morelia Trading S.A.

Τα ποσά που αναφέρονται στο κατηγορητήριο (παραπομπή 718) δηλαδή 2.070.000 ευρώ 990.225 ευρώ κατατέθηκαν πάντως από τον Ματαντό στην τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης.

Τα παραπάνω σε συνδυασμό με το γεγονός ότι η εταιρεία Morelia Trading S.A. αφ ενός και η τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης, συνδέονται με χρηματικές ροές, προς συνδεόμενη με τον ερευνούμενο Υπουργό εταιρεία, όπως κατωτέρω θα αναφερθεί, συνηγορούν στην εύλογη σύνδεση των πληρωμών του Ματαντού προς άγνωστους τελικούς αποδέκτες μέσω της τράπεζας Morgan Stanley της Ζυρίχης

Οι πληρωμές στην Morgan Stanley της Ζυρίχης, κατά την εκτίμηση της Επιτροπής, περιλαμβάνονται στις πληρωμές που πραγματοποίησε ο Ματαντός για λογαριασμό της Ferrostaal εν όψει των πληρωμών για την σύμβαση των υποβρυχίων και πριν την υπογραφή της σύμβασης της 15-2-2000.

Οι πληρωμές αυτές μέσω της τράπεζας Morgan Stanley συνολικού ποσού κατά την ως άνω αναφορά 3.060.335 ευρώ, δεν συνυπολογίζονται στις επόμενες πληρωμές της Ferrostaal προς την ομάδα των συμβούλων, οι οποίες έγιναν, σύμφωνα με τα στοιχεία του κατηγορητηρίου και της διαιτητικής αγωγής ως εξής:

Δ.4 Οι αποδεδειγμένες πληρωμές της Ferrostaal προς τις εταιρείες συμβούλων.

Για την πληρωμή της πρώτης δόσης των «αμοιβών» προς τους συμβούλους της ομάδας «Αβατάγγελου» η Ferrostaal με εντολή των Χάουν και Μουλεμπεγκ που δόθηκε 17-5-2000 και εκτελέστηκε 18-5-2000 κατέβαλε ποσό 15.000.000

ευρώ υπέρ της ΜΙΕ στον λογαριασμό της ΜΙΕ στην Τράπεζα UBS της Ζυρίχης . Με την ίδια εντολή είχαν αναθέσει μια περαιτέρω πληρωμή υπέρ της ΜΙΕ στην ίδια Τράπεζα ύψους 7.000.000 ευρώ για την 24-5-2000 και μια ακόμη πληρωμή ύψους 9.380.000 ευρώ για την 31-5-2000. Οι εντολές αυτές εκτελέστηκαν από κοινού την 25-5-2000. Έτσι στο λογαριασμό της ΜΙΕ στην Τράπεζα UBS της Ζυρίχης εισήλθε συνολικά το ποσό των (15.000.000 + 7.000.000 + 9.380.000 = 31.380.000 ευρώ

Από το ποσό αυτό διαβιβάστηκε περαιτέρω ποσό 11.500.000 ευρώ με τραπεζική επιταγή από 15-6-2000 στην εταιρεία Wilberforce της οποίας δικαιούχος ήταν ο Αβατάγγελος. Για την ολοσχερή εξόφληση της πρώτης δόσης προς την ομάδα Αβατάγγελου ποσού 12.500.000 ευρώ συνυπολογίστηκε το ποσό του 1.000.000 ευρώ που είχε καταβληθεί νωρίτερα με εντολή του Χάουν από τον Ματαντό στον Ιωάννη Μπλέτσιο, καταβολή στην οποία αναφέρεται ο Ματαντός στην κατάθεση του της 14-10-2010 (σελίδα 3) και η οποία έγινε σε προγενέστερο χρόνο ήδη από τον Μάρτιο του 2000.

Διαβιβάστηκε επίσης ποσό 9.200.000 ευρώ με τραπεζική επιταγή την 15-6-2000 στην εταιρεία Asian and Middle Eastern Engineeiring and Consulting Ing που ανήκε στον Ντερμιτζιάν.

Δηλαδή έγιναν καταβολές (11.500.000,00 + 9.200.000 = 20.700.000 ευρώ) από το ποσό των 31.380.000 ευρώ που κατατέθηκε από την Ferrostaal υπέρ της ΜΙΕ στον λογαριασμό της ΜΙΕ στην Τράπεζα UBS της Ζυρίχης.

Έμεινε δηλαδή «αδιάθετο» στην πρώτη πληρωμή (31.380.000-20.700.000= 10.680.000 – 1.000.000 που είχε καταβληθεί στον Ιωάννη Μπλέτσιο προκαταβολικά) ποσό 9.680.000 ευρώ στον λογαριασμό της ΜΙΕ στην UBS της Ζυρίχης.

Το ποσό αυτό, των 9.680.000 ενδεχομένως να συνδέεται με την επιστροφή από την Ferrostaal στον Ματαντό μέρους των ποσών που ήδη είχε κατ εντολή της προκαταβάλει στο στάδιο προετοιμασίας για την ανάληψη του έργου. Για τις προκαταβολές ποσών σε άγνωστους προς το παρόν αποδέκτες πριν την υπογραφή της σύμβασης (15-2-2000) και κατά το στάδιο της κατάρτισης της, παρέχει ασφαλείς ενδείξεις η διατύπωση της κατηγορίας σε βάρος των γερμανών κατηγορουμένων, ότι δηλαδή πέτυχαν μετά την καταβολή των «πληρωμών που υποσχέθηκε ο Αβατάγγελος» την υπογραφή της σύμβασης. Η ένδειξη αυτή ενισχύεται όχι ως «λογικό συμπέρασμα» αλλά

ως η πλέον αληθής, και από την εκ των διδαγμάτων της κοινής πείρας αντίληψη, ότι κατά κανόνα αυτός που δωροδοκεί, προκαταβάλει μέρος τουλάχιστον των υποσχεθέντων, και αυτός που δωροδοκείται απαιτεί την προκαταβολή μέρους τουλάχιστον των προσδοκωμένων. Επιπλέον δε ενισχύεται από το γεγονός ότι οι συμβάσεις μεταξύ Ferrostaal και συμβούλων, έγιναν ήδη από το έτος 1997 και μάλιστα, ως έγγραφα που έθεταν σε κίνδυνο και τα δύο συμβαλλόμενα μέρη, αφού συνήψαν αστική σύμβαση για την τέλεση ποινικών αδικημάτων κατατέθηκαν σε θυρίδα και καταστράφηκαν όταν μεταβλήθηκε η οδός πληρωμών, λόγω της εν τω μεταξύ αλλαγής της Γερμανικής Νομοθεσίας.

Η δεύτερη πληρωμή προς τους «συμβούλους» της Ferrostaal έγινε κατόπιν εντολής που δόθηκε από τον Μουλενμπεγκ στις 4-5-2001 για την πληρωμή ποσού 24.000.000 ευρώ υπέρ της MIE στον λογαριασμό της στην Τράπεζα UBS, αυτή τη φορά της Λουκέρνης. Η εντολή αυτή εκτελέστηκε στις 30-5-2001. Ακολούθησαν δύο περαιτέρω πληρωμές, μία ποσού 7.500.000 ευρώ με τραπεζική επιταγή την 5-7-2001 στην εταιρεία Wilberforce της οποίας δικαιούχος ήταν ο Αβατάγγελος και μια ποσού 11.442.000 ευρώ με τραπεζική επιταγή την 5-07-2001 στην εταιρεία Asian and Middle Eastern Engineeiring and Consulting Ing που ανήκε στον Ντερμιτιζιάν

Από την δεύτερη αυτή πληρωμή ποσού 24.000.000 ευρώ, διαβιβάστηκε με τις προαναφερθείσες δύο επιταγές συνολικά ποσό (7.500.000 + 11.442.000) 18.942.000 ευρώ φαίνεται δηλαδή ότι και από την δεύτερη πληρωμή «μένει αδιάθετο» ποσό (24.000.000 – 18.942.000=) 5.058.000 ευρώ.

Η επέκταση της σύμβασης Ferrostaal και συμβούλων σε σχέση με την υπογραφείσα την 31-5-2002 σύμβαση εκσυγχρονισμού των υποβρυχίων , πρόγραμμα ΠΟΣΕΙΔΩΝ, και ο ανακαθορισμός των «ποσοστών» τους προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας. Η κατάρτιση της σύμβασης αυτή δεν συνδέεται με το χρονικό διάστημα που ο πρώην Υπουργός ασκούσε καθήκοντα Υπουργού Εθνικής Άμυνας, θέση από την οποία αντικαταστάθηκε την 23-10-2001.

Η τρίτη πληρωμή που αναφέρεται στην αγωγή της Dolmatron και επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου έγινε ως εξής. Την 4-6-2002 δόθηκε από τον Μούλενμπεγκ εντολή για πληρωμή από την Ferrostaal ποσού 6.888.136 ευρώ υπέρ της MIE στον λογαριασμό της στην τράπεζα UBS στην Λουκέρνη. Η εντολή αυτή εκτελέστηκε στις 18-6-2002. Δεν έγινε καμιά εμφανής πληρωμή. Στη συνέχεια, την 1-10-2002 δόθηκε εντολή από τον Μούλεμπεγκ για πληρωμή ενός περαιτέρω ποσού 8.170.000 ευρώ από την Ferrostaal υπέρ της MIE στον λογαριασμό της στην τράπεζα UBS στη Λουκέρνη. Από τα χρήματα αυτά, παραδόθηκε σύμφωνα με τις παραδοχές του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου ποσό 2.500.000 ευρώ σε μετρητά στον Ιωάννη Μπέλτσιο.

Δηλαδή από το ποσό των $(6.888.136 + 8.170.000 =)$ 15.058.136 ευρώ πληρώθηκαν 2.500.000 ευρώ και δεν έγιναν άλλες πληρωμές έμεινε έτσι «αδιάθετο» ποσό 12.558.136 ευρώ. Δεν γίνεται καμιά αναφορά στις πληρωμές που έγιναν το έτος 2002 στις προαναφερθείσες πληρωμές μέσω της τράπεζας Morgan Stanley.

Στο κατηγορητήριο της εισαγγελίας του Μονάχου (σελίς 21) αναφέρεται μια πληρωμή ποσού 3.800.000 ευρώ που έγινε μέσω του Ματαντού στις 30-10-2003 προς τον Αβατάγγελο από ένα ποσό 9.633.725 ευρώ που προέκυψε ως «οφειλόμενο» από την Ferrostaal στην MIE του Ματαντού. Και από την πληρωμή αυτή $(9.633.725 - 3.800.000)$ έμεινε αδιάθετο ποσό 5.833.725

Τα ποσά που έμειναν «αδιάθετα» από τις πληρωμές της Ferrostaal προς την MIE το διάστημα 2000-2003 ανέρχονται συνολικά σε $(9.680.000 + 5.058.000 + 12.558.136 + 5.833.725)$ 33.129.864 ευρώ τα οποία εισήλθαν σε λογαριασμούς της MIE στην Τράπεζα UBS της Ζυρίχης και της Λουκέρνης και δεν προκύπτει από την γερμανική δικογραφία ο πραγματικός αποδέκτης τους.

Από την Ferrostaal μέχρι τότε είχε διαβιβαστεί στην MIE για διανομή στους συμβούλους συνολικά ποσό $31.380.000 + 24.000.000 + 15.058.136 + 9.633.725 = 80.071.861$ ευρώ .

Σύμφωνα με το περιεχόμενο της αγωγής της Dolmarton έγιναν καταβολές ποσού 11.500.000 ευρώ στις 16-6-2000, ποσού 7.500.000 στις 5-7-2001 , ποσού 3.800.000 ευρώ στις 30-10-2003 και ομολογείται μια καταβολή ποσού 2.500.000 ευρώ σε μετρητά το 2003 στον Ιωάννη Μπέλτσιο.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του κατηγορητηρίου που αναφέρθηκαν παραπάνω, οι πληρωμές από Ferrostaal μέσω της MIE προς την Dolmatron, ταυτίζονται, εκτός από την πληρωμή του 1.000.000 ευρώ προς τον Ιωάννη Μπέλτσιο τον Μάρτιο του 2000 η οποία δεν περιλαμβάνεται στην αγωγή της Dolmarton ενώ περιλαμβάνεται η καταβολή των 2.500.000 ευρώ στον Μπέλτσιο το 2003. Δηλαδή σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο κατηγορητήριο η Dolmatron έχει λάβει μέχρι τέλος του 2003 ποσό 26.300.000 ευρώ ενώ σύμφωνα με την αγωγή η Dolmatron έχει λάβει μέχρι τέλη του 2003 ποσό 25.300.000 ευρώ.

Από τις αναφερόμενες παραπάνω πληρωμές, η ομάδα Ντερμιτζιάν – Πούκλερ, έχει λάβει μέσω της Asian and Middle Eastern Engineeiring and Consulting Ing που ανήκε στον Ντερμιτζιάν ποσό 9.200.000 ευρώ την 16-6-2000 και ποσό 11.442.000 την 5-7-2001 δεν φαίνεται δε να έχει λάβει άλλα ποσά. Ο Ματαντός στην από 27-10-2010 κατάθεση του (σελίδα 22) αναφέρει επίσης για μια πληρωμή στον Πούκλερ ποσού 300.000 ευρώ μέσω της εταιρείας Eurotechnik.

Οι πληρωμές όμως που έγιναν μέσω της Τράπεζας Morgan Stanley δεν περιλαμβάνονται στις παραπάνω αναλυτικά αναφερόμενες στο κατηγορητήριο της Εισαγγελίας του Μονάχου και ομολογούμενες στην αγωγή της Dolmarton πληρωμές.

Αν επομένως παρακολουθήσουμε τους αριθμούς, έχουμε καταβολές από την Ferrostaal προς την MIE για να «μοιραστούν» μέσω των συμβούλων σε αμοιβές τους και δωροδοκίες σε αδιευκρίνιστο αριθμό προσώπων, συνολικού ποσού 80.071.861 ευρώ.

Από αυτά η «ομάδα Αβατάγγελου» έχει λάβει μέχρι τέλος του 2003 26.300.000 ευρώ. Η ομάδα Ντερμιτζιάν έχει λάβει 20.642.000 ευρώ, και στον λογαριασμό της MIE έχουν μείνει 33.129.864 ευρώ που δεν αποτελούν βέβαια αμοιβή της MIE η οποία είχε αναλάβει κατ εντολή της Ferrostaal τον ρόλο του

διανομέα των παράνομων πληρωμών, κατασκευάζοντας μάλιστα προχρονολογημένη σύμβαση, όπως προκύπτει από το κατηγορητήριο της Εισαγγελίας του Μονάχου, ώστε να «εμφανίζεται νόμιμα» ως σύμβουλος της Ferrostall για τις συμβάσεις των υποβρυχίων (σελίδες 12 13 και 14 του κατηγορητηρίου) και να καταστρατηγηθεί η τότε τεθείσα σε εφαρμογή Γερμανική Νομοθεσία, για παραβίαση της οποίας και ασκήθηκαν οι διώξεις από την Εισαγγελία του Μονάχου.

Η περαιτέρω πληρωμή που αναφέρεται στο κατηγορητήριο της Εισαγγελίας του Μονάχου συνδέεται με την «αστική διεκδίκηση» ανεξόφλητων πληρωμών από την Dolmatron που οδήγησε στην διαιτησία και στην πληρωμή στις 13-8-2007 ποσού 11.000.000 ευρώ στον Αβατάγγελο για την «εξόφληση των χορηγιών που είχε υποσχεθεί ο Αβατάγγελος στους φορείς λήψης αποφάσεων για την ανάθεση των έργων Αρχιμήδης και Ποσειδών» σύμφωνα με την διατύπωση του κατηγορητηρίου (σελίς 24 του μεταφρασμένου κειμένου).

Για την διαχείριση των αποτελεσμάτων της διαιτησίας που ολοκληρώθηκε τον Αύγουστο 2007, φέρεται ότι έχει εξουσιοδοτηθεί από τον δικηγόρο Farid A.Khouyγ στις 6-7-2007 με κείμενο που συντάχθηκε στην γαλλική γλώσσα, και μεταφράστηκε στην αγγλική αυθημερόν από τον ορκωτό μεταφραστή Richard N. AZAR ο Ιωάννης Μπέλτσιος. Τα έγγραφα αυτά όπως προαναφέρθηκε υπάρχουν στην δικογραφία που στάλθηκε από την Εισαγγελία Πρωτοδικών.

Χρονολογικά με την πληρωμή του ποσού που συμφωνήθηκε με την διαιτησία, συμπίπτει μεταφορά χρημάτων από την εταιρεία Morelia Trading S.A. στον Σεπτέμβριο του 2007 προς την εξωχώρια εταιρεία TOPKASO σε λογαριασμό της στην Κύπρο, η οποία συνδέεται με πρώην Υπουργό, όπως κατωτέρω θα αναφερθεί, και προς την οποία έχουν γίνει εμβάσματα σημαντικών ποσών κατά την κρίσιμη χρονική περίοδο πριν την υπογραφή της σύμβασης και αμέσως μετά την υπογραφή της, από την τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης το διάστημα από Νοέμβριο του 1999 μέχρι τον Μάρτιο του 2000.

Δ.5 Οι ενδείξεις για την τέλεση κατ εξακολούθηση του εγκλήματος της ενεργητικής δωροδοκίας, από τους έλληνες συμβούλους της εταιρείας Ferrostaal, Ιωάννη Μπέλτσιο, Αλέξανδρο Αβατάγγελο, Μιχαήλ Φιλιππίδη και Μιχαήλ Ματαντό, και των τυχόν συνεργών τους προς άγνωστο μέχρι στιγμής αριθμό αποδεκτών στην Ελλάδα.

Από την ανάπτυξη των προηγούμενων δεδομένων και των στοιχείων που προκύπτουν από την σχηματισθείσα δικογραφία, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι κανένα έγκυρο αποδεικτικό στοιχείο δεν προσκομίστηκε από τους συμβούλους της Ferrostaal που κλήθηκαν ως μάρτυρες στην Επιτροπή, προς απόδειξη των ισχυρισμών τους περί συνάψεως νομίμων συμβάσεων συμβούλων και πραγματικής παροχής υπηρεσιών από αυτούς, η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπ όψη και το γεγονός ότι στο κατηγορητήριο της Εισαγγελίας του Μονάχου, αναφέρεται πως **κατά την διενέργεια των ελέγχων στην Ferrostaal δεν βρέθηκε κανένα έγγραφο που να αποδεικνύει πραγματική παροχή υπηρεσιών** από τις «εταιρείες συμβούλων», που να δικαιολογεί την είσπραξη υπέρογκων αμοιβών, άνω των 80.000.000 ευρώ, καθώς και ότι στο περιεχόμενο του σχεδίου Διαιτητικής αγωγής της Dolmatron κατά Ferrostaal δεν γίνεται καμιά σαφής ρητή και συγκεκριμένη αναφορά περί παροχής συγκεκριμένων υπηρεσιών, άγεται στο συμπέρασμα ότι προκύπτουν σοβαρότατες ενδείξεις για την τέλεση ενεργητικής δωροδοκίας στην Ελλάδα, με παράνομες πληρωμές σε αδιευκρίνιστο συνολικά αριθμό προσώπων.

Οι ενδείξεις αυτές καθιστούν την μεσολάβηση των Ιωάννη Μπέλτσιου Αλεξάνδρου Αβατάγγελου, Μιχαήλ Φιλιππίδη και Μιχαήλ Ματαντού, καθώς και των αλλοδαπών Ντερμιτζιάν και Βον Πούκλερ, ως ομάδας συμβούλων της Ferrostaal συναυτουργία στην δωροδοκία άγνωστου προς το παρόν αριθμού ελλήνων υπαλλήλων. Η συνδρομή των φερομένων ως συμβούλων της Ferrostaal, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, χρησίμευσε αποκλειστικά και μόνον στην κατάρτιση της σύμβασης παραγγελίας των Υποβρυχίων τύπου 214, μέσω της διαβίβασης χρημάτων, σε έλληνες πολίτες, που απασχολούντο από το Ελληνικό Δημόσιο ως υπάλληλοι του σε θέσεις λήψης αποφάσεων, δημοσίους

υπαλλήλους, μόνιμους και μετακλητούς, αξιωματικούς, μέλη επιτροπών αξιολόγησης και άλλους, τους οποίους οφείλει να αποκαλύψει η διενεργούμενη έρευνα από την Εισαγγελία και να απαγγείλει σε βάρος τους τις αρμόζουσες κατηγορίες.

Είναι προφανές ότι οι έλληνες μεσολαβητές μετήλθαν μεθόδους που θα αναδείξει η διενεργούμενη από την τακτική δικαιοσύνη έρευνα, προκειμένου να ανεύρουν τα κατάλληλα πρόσωπα στις αρμόδιες υπηρεσίες και με την υπόσχεση και καταβολή δώρων (κακουργηματική ενεργητική δωροδοκία κατ'εξακολούθηση) να πετύχουν με την ανάπτυξη στενών σχέσεων σε όλο το εύρος των υπαλλήλων με εισηγητική, συμβουλευτική και αποφασιστική αρμοδιότητα το στόχο τους. Τούτο αναδεικνύεται ως πραγματικό γεγονός, από την γνώση εκ μέρους των «συμβούλων» του περιεχομένου των απορρητών στρατιωτικών συμβάσεων και εισηγήσεων προς το ΚΥΣΕΑ σε σημείο μάλιστα ώστε ο εξ αυτών Αβατάγγελος να παρουσιάζει τις αποφάσεις της Ελληνικής Πολιτείας, ως «ιδέα του» για την οποία έλαβε την υπέρογκη αμοιβή των 36.000.000 ευρώ. Μάλιστα, κατά την κατάθεση του ενώπιον της Επιτροπής, ο Αβατάγγελος, προκειμένου να δικαιολογήσει την παροχή των «συμβουλευτικών» υπηρεσιών του, επικαλέστηκε κατ'επανάληψη, τον κ. Σμπώκο, Γενικό Διευθυντή κατά τον κρίσιμο χρόνο της Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, είτε προς επίρρωση των ισχυρισμών του είτε προς απόδοση ευθυνών για την μη υιοθέτηση των προτάσεων του, παριστάνοντας μάλιστα τον έκπληκτο διότι δήθεν πρόταση του δεν περιελήφθη στην καταρτισθείσα σύμβαση.

- Οι αναφορές αυτές του Αβατάγγελου στην κατάθεση του ενώπιον της Επιτροπής, σε συνδυασμό με τα όσα έχουν κατατεθεί από τους γερμανούς εμπλεκόμενους στην υπόθεση, ότι δηλαδή «υποδεικνύονταν ο «δρόμος» που έπρεπε να ακολουθήσουν ώστε να διαμορφώσουν μια πρόταση που «οι Έλληνες θα αναγνωρίσουν ως δική τους» ,επιβεβαιώνει τα παραπάνω.
- Η αναφορά του μάρτυρα Dr Atzrodien (σημειώσεις 555 έως 558 του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου ότι) « του είχε ειπωθεί, πιθανόν από τον έλληνα πρώην διευθυντή της Διεύθυνσης Αμυντικών Εξοπλισμών Βασιλάκο ότι ο Ματαντός

είχε ένα δίκτυο μέσα στο ελληνικό πολεμικό ναυτικό το οποίο διατηρεί. Ότι οι αναφορές αυτές μπορεί να προήλθαν και από κάποιον βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Βαρβιτσιώτη που έγινε αργότερα υπουργός Εξωτερικών και ότι μια ιστορία λέει ότι το δίκτυο αυτό έφτανε μέχρι τον πρώην Υπουργό Εθνικής Άμυνας Τσοχατζόπουλο» και τέλος

- Η κατάθεση του κ Σμπώκου ενώπιον της Επιτροπής, ότι η αγωνία του όλο το διάστημα που ήταν επικεφαλής της ΓΔΕ ήταν να μην γίνουν «μεθοδεύσεις της διαδικασίας»,

οδηγούν στο συμπέρασμα ότι, παρά την αγωνία του κ. Σμπώκου, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, έγιναν μεθοδεύσεις των διαδικασιών, ώστε να ανατεθεί η σύμβαση στην κοινοπραξία Ferrostaal –HDW ,με την υπόγεια νόθευση των τηρουμένων διαδικασιών, νόθευση η οποία δεν αφορά την απευθείας ανάθεση της συμβάσεως, που στηρίζεται ως ενέργεια στην ισχύουσα νομοθεσία, με τρόπο ώστε η ανάθεση να είναι κατά την τυπική νομική της εξέταση νόμιμη και να μην κινδυνεύει να ανατραπεί μέσω νομικών διαδικασιών.

Τα πρόσωπα που αναφέρονται παραπάνω ισχυρίζονται ότι δεν γνωρίζουν καν τον πρώην Υπουργό, πλην του Ιωάννη Μπέλτσιου ο οποίος διετέλεσε γενικός Γραμματέας στο Υπουργείο Εσωτερικών κατά την περίοδο Υπουργίας του πρώην Υπουργού, και του Μιχ. Ματαντού ο οποίος αναφέρει ότι τον συνάντησε σε δύο κοινωνικές εκδηλώσεις. Από τα στοιχεία της δικογραφίας φέρεται ότι ο Ιωάννης Μπέλτσιος είχε διασύνδεση με τον πρώην Υπουργό, και μάλιστα κατά τους ισχυρισμούς του κατηγορουμένου Χάουν, ο πρώην Υπουργός σύστησε τον Ι.Μπέλτσιο « ως χρήσιμο» άνθρωπο.

Όπως φαίνεται, από τα όσα έχουν προκύψει από τα στοιχεία της δικογραφίας, τα πρόσωπα που ανέλαβαν να διεκπεραιώσουν «επιτυχώς» για την Ferrostaal την υπόθεση, έφθασαν μέχρι τον πρώην Υπουργό, μέσω διασυνδέσεων που ανέπτυξαν στην Ελλάδα, ως κατάληξη της διαδρομής ανάπτυξης του δικτύου των επηρεαζομένων με την υπόσχεση και την καταβολή χρημάτων (δωροδοκία) ελλήνων υπαλλήλων που θα εξυπηρετούσαν τους στόχους της Ferrostaal. Το πρόσωπο του Ιωάννη Μπέλτσιου αναδεικνύεται από πλήθος αναφορών στο κατηγορητήριο της

Εισαγγελίας του Μονάχου, 14 σελίδες του Κεφαλαίου Γ με την ένδειξη (iv) Ιωάννης Μπέλτσιος, αναφέρουν ημερομηνίες συναντήσεων. Επίσης καταθέσεις πολλών μαρτύρων και όχι μόνο των δύο κατηγορουμένων, συνδέουν τον Ιωάννη Μπέλτσιο, με την ομάδα του Αβατάγγελου και με τον πρώην Υπουργό. Η έκταση των αναφορών του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου δεν επιτρέπει την κατά λέξη αντιγραφή τους στο Πόρισμα, το σχετικό όμως τμήμα του κατηγορητηρίου, επισυνάπτεται στο τέλος του παρόντος.

Τα βασικά σημεία από τα οποία, προκύπτουν πολλές ενδείξεις ότι ο Ιωάννης Μπέλτσιος ενεργούσε στην υπόθεση ως εκείνος που μετέφερε την πρόταση για χρηματισμό στον πρώην Υπουργό και μετά την αποδοχή της παρακολουθούσε την εξέλιξη της υπόθεσης, είναι τα ακόλουθα:

Φέρεται ότι η πρώτη συνάντηση μεταξύ του Πούκλερ και του Αβατάγγελου, τον οποίο σύστησε ο Μιχαήλ Φιλιππίδης, όπως κατέθεσε και ο ίδιος στην Επιτροπή, και μάλιστα «μετέφερε» σε συνάντηση στο Λονδίνο την απαίτηση αμοιβής του Αβατάγγελου, δεν έγινε με τον Αβατάγγελο αλλά με τον Ιωάννη Μπέλτσιο στην Αθήνα, όπου «η υπόθεση συζητήθηκε μεταξύ των δύο κυρίων» Σελίδα 5 της αγωγής Dolmatron κατά Ferrostaal Στην ίδια αγωγή αναφέρεται επίσης (σελίδα 6) ότι ο «κύριος Μπέλτσιος ορίστηκε ως κύριο ενεργών άτομο και συντονιστής».

Στο κατηγορητήριο τις Εισαγγελίας του Μονάχου, αναφέρεται μεταξύ άλλων « Εντύπωση κάνουν συχνές συναντήσεις το έτος 1998 στη Ζυρίχη και την Αθήνα λίγο πριν την σύναψη των συμβάσεων..».

Στην αγωγή της Dolmatron αναφέρεται (σελίδα 14) ότι στις 13-2-2000 έγινε μια συνάντηση στο Χίλτον στην Αθήνα, μεταξύ Χάουν Μύλεμπεγκ και Φιλιππίδη, στην οποία ο τελευταίος, εξουσιοδοτηθείς από τον Αβατάγγελο σύναψε προφορική συμφωνία με την Ferrostaal για την επέκταση της αρχικής συμφωνίας καταβολής ποσοστών σχετικά με την πιθανότητα παραγγελίας ενός τέταρτου υποβρυχίου (δικαίωμα προαίρεσης) Η συνάντηση αυτή έγινε δυο ημέρες πριν την υπογραφή της σύμβασης την 15-2-2000. Φαίνεται όμως ότι η συμφωνία αυτή επιβεβαιώθηκε την 17-2-2000 και πάλι στην Αθήνα, ενώπιον του κ. Μπέλτσιου (σελίδα 14 της αγωγής όπου γίνεται επίκληση των μαρτυριών Μπέλτσιου Φιλιππίδη Χάουν και Μουλεμπεγκ).

Ο Μιχαήλ Φιλιππίδης στην κατάθεση του ενώπιον της Επιτροπής την 31-5-2011 κατέθεσε ότι επιτελούσε ρόλο «μεταφραστή» ή μεταφορέα των απόψεων του Αβατάγγελου, και βεβαίωσε ότι πραγματοποιήθηκε η συνάντηση στην Αθήνα,. Αναφέρθηκε επίσης στον Ιωάννη Μπέλτσιο ως φίλο και συνεργάτη του Αβατάγγελου, μηχανικό και γερμανόφωνο, τον οποίο ο Αβατάγγελος του είχε πει ότι γνωρίζει από πολλά χρόνια. Κατέθεσε ότι ο ίδιος δεν συνάντησε ποτέ τον Ιωάννη Μπέλτσιο, απαντώντας δε σε ερώτηση του μέλους της Επιτροπής κ. Σκυλάκου (σελίδα 45 των πρακτικών, αν γνώριζε την ύπαρξη της σχέσης Αβατάγγελου Μπέλτσίου πριν γίνει «η κρούση από τους Γερμανούς» απάντησε ότι την έμαθε μετά.

Φέρεται επίσης ότι ο Ιωάννης Μπέλτσιος έλαβε μετρητά σε δραχμές το ισόποσο του 1.000.000 ευρώ (350.000.000 δραχμές περίπου) από τον Ματαντό τον Μάρτιο του 2000 ως προκαταβολή των πληρωμών προς την ομάδα επιρροής πριν την ενεργοποίηση της συμβάσεως, το οποίο «δεν αναγνωρίζεται» ως καταβολή προς την ομάδα Αβατάγγελου στην αγωγή της Dolmatron, ενώ αναγνωρίζεται καταβολή και πάλι σε μετρητά στον Ι. Μπέλτσιο, ποσού 2.500.000 ευρώ το έτος 2003 (σελίδα 20 της αγωγής).

Οι πληρωμές αυτές που φέρεται ότι έγιναν στον Ι. Μπέλτσιο σε μετρητά τις οποίες αρνείται βέβαια ο ίδιος, προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι είχε νόμιμη σύμβαση με την Ferrosaal και ότι έλαβε αφορούσε αμοιβή του για εργασίες που εκτέλεσε. Η Επιτροπή δεν μπορεί να υιοθετήσει αβασάνιστα την θέση του κ. Χατζηνικολάου που με έμφαση επέμενε ότι ο Ιωάννης Μπέλτσιος είναι «παμίας» του πρώην Υπουργού, δεν μπορεί όμως να αγνοήσει τις συχνές αναφορές στο όνομα του κ. Μπέλτσίου ως συνδετικού κρίκου της ομάδας επιρροής και της Ferrostaal με την οποία φέρεται ότι είχε σύμβαση παροχής υπηρεσιών από 10-10-2000 μέχρι 31-12-2003 με σταθερή μηνιαία αμοιβή.

Οι παραπάνω ενδείξεις σε συνδυασμό από στοιχεία που ερεύνησε η Επιτροπή εκτός του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου, αλληλοσυμπληρώνονται και παρέχουν επαρκείς πλέον ενδείξεις για την σύνδεση του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας Αποστόλου- Αθανασίου Τσοχατζόπουλου με την τελεσθείσα κατά τα προαναφερθέντα ενεργητική δωροδοκία από την εταιρεία Ferrostaal, ως αποδέκτη μέρους των ποσών που διατέθηκαν για το σκοπό αυτό.

Δ.6 Οι ενδείξεις που συνδέουν άμεσα μέρος των παράνομων πληρωμών που έγιναν από την Ferrostaal μέσω της επιλογείσης «οδού πληρωμών» με αποδέκτη την εταιρεία TORKASO και η σύνδεση της με τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό.

Ο μάρτυρας κ. Νικόλαος Μαιτός, που εξετάστηκε ενόρκως από την Επιτροπή κατά την συνεδρίαση της 25-5-2011 κατέθεσε μεταξύ άλλων ότι ο μη ολοκληρωθείς έλεγχος του ΣΔΟΕ για την περιουσιακή κατάσταση του πρώην Υπουργού Άμυνας, έχει συναντήσει την εξωχώρια εταιρεία με την επωνυμία TORKASO που έχει ιδρυθεί στην Κύπρο και της οποίας δικαιούχος τουλάχιστον μέχρι το 2003 ήταν ο κ Νικόλαος Ζίγρας, ξάδελφος του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, να δέχεται, στον λογαριασμό της στην Τράπεζα Κύπρου στην Λευκωσία, τρία εμβάσματα προερχόμενα από την Τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης και συγκεκριμένα «... στις 1.11.1999, 11.1.2000 και 7.3.2000 πιστώθηκαν τρία εμβάσματα ποσού 4,5 εκ. Δολάρια, 2 εκ. Δολάρια και 1 εκ. Δολάρια, τα οποία εστάλησαν από την Ελβετία, Αυτά εστάλησαν από συγκεκριμένα λογαριασμό – έχουμε το νούμερο του λογαριασμού – από τη Ζυρίχη από την τράπεζα Morgan Stanley. Στην Κύπρο εστάλησαν. Και στην Κύπρο μετά υπήρχαν διάφορα εμβάσματα κατά περιόδους προς την Τράπεζα Κύπρου πάλι στην Ελλάδα με δικαιούχο την Τορκάσο...»

Η χρονική σύμπτωση των εμβασμάτων αυτών με το διάστημα πριν και αμέσως μετά την υπογραφή της σύμβασης (15-2-2000), σε συνδυασμό με την κατάθεση Μανταντού ότι ο ίδιος κατέθεσε κατ εντολή της Ferrostaal για τα υποβρύχια, από τον λογαριασμό της MIE στην UBS της Ζυρίχης, ποσό χρημάτων στην Morgan Stanley σε λογαριασμό με τον κωδικό «Κύρος», άγνωστου μέχρι στιγμής δικαιούχου, καθώς και στην εταιρεία Morelia Trading S.A. , κατά το χρονικό διάστημα της πυρετώδους προετοιμασίας για την ανάληψη του έργου, δηλαδή πριν την υπογραφή της συμβάσεως της 15-2-2000, αποτελεί ισχυρή ένδειξη που συνδέει κατ αρχήν τουλάχιστον τις

παράνομες πληρωμές από την Ferrostaal μέσω του Μ. Ματαντού, για την σύμβαση των υποβρυχίων, στην τράπεζα Morgan Stanley, με τις εισροές χρημάτων στον λογαριασμό της εταιρείας TOPKASO στην Λευκωσία Κύπρου.

Η ένδειξη αυτή δεν αποδυναμώνεται με την αβεβαιότητα που φαίνεται να υπάρχει ως προς τον χρόνο πραγματοποίησης των πληρωμών από τον Ματαντό (Δεκέμβριο 2000 ή 2002), αφού υπάρχει ταυτοποίηση της Τράπεζας Morgan Stanley και ενός τουλάχιστον εκ των αποδεκτών της κατάθεσης του Ματαντού, η οποία δεν είναι καν βέβαιο ότι είναι η μοναδική ή η πρώτη που έγινε στην Τράπεζα Morgan Stanley με τις εισροές στον λογαριασμό της εταιρείας Torcaso κατά τον κρίσιμο, ερευνούμενο χρόνο.

Η ασφαλής εξ άλλου σύνδεση των χρονικών σημείων, δεν μπορεί να ερευνηθεί χωρίς να δοθούν πλήρη στοιχεία της κινήσεως των ύποπτων λογαριασμών από την Morgan Stanley μέσω αιτήματος δικαστικής συνδρομής μετά την άσκηση ποινικής δίωξης.

Για την διερεύνηση της σύνδεσης της εταιρείας Torcaso η οποία είναι αποδέκτης εμβασμάτων κατά τον κρίσιμο χρόνο, κατ αρχήν ανεξήγητων, με τον πρώην Υπουργό, μετά την κατάθεση του μάρτυρα Νικολάου Μαϊτού, και δεδομένου ότι η εταιρεία TOPKASO έχει εμφανιστεί στην υπόθεση της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου που ερευνήθηκε από δύο Επιτροπές της Βουλής, ο Πρόεδρος της Επιτροπής με έγγραφο προς τον κ. Πρόεδρο της Βουλής ζήτησε αντίγραφα από τις εκθέσεις της Τραπέζης της Ελλάδος περί των συναλλαγών της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου, μέρος των οποίων αφορούν την αγορά από την Ι.Μ.Β. ακινήτων στην Αθήνα, ιδιοκτησίας της TOPKASO.

Παράλληλα με έγγραφο του Προέδρου ζητήθηκαν από το Υποθηκοφυλακείο Αθηνών, η αποστολή αντιγράφων από το βιβλίο μερίδων και συμβολαίων από τους τόμους μεταγραφών, που αφορούν την απόκτηση ακινήτων στην Αθήνα, από την εταιρεία Torcaso και τον πρώην Υπουργό για τα οποία έγινε αναφορά από τον μάρτυρα κ. Μαϊτό ότι ελέγχονται από την υπηρεσία του.

Τέλος, με έγγραφο του Προέδρου της Επιτροπής προς τον Πρόεδρο της Βουλής, ζητήθηκε το έγγραφο με το οποίο η Εφέτης Αθηνών κ. Καλού, Ειδική Ανακρίτρια στην υπόθεση Βατοπεδίου, διαβίβασε στην Βουλή, μετά την ολοκλήρωση των εργασιών των εξεταστικών επιτροπών της Βουλής για το

σκάνδαλο του Βατοπεδίου, την απάντηση των Κυπριακών Αρχών, σε αίτημα δικαστικής συνδρομής που είχε υποβάλει, και για την υποβολή του οποίου υπήρχε αναφορά στην από 22-9-2010 έκθεση της Τραπέζης της Ελλάδος για τις συναλλαγές της Ι.Μ.Βατοπεδίου.

Για την ευχερέστερη ανάπτυξη των ενδείξεων που προκύπτουν από τα παραπάνω αναφερθέντα έγγραφα θα γίνει αναφορά σε αυτές με σειρά αριθμώσεως, όχι κατ'ανάγκη κατά «βαθμό σπουδαιότητας» δεδομένου ότι το σύνολο των ενδείξεων έχει για την Επιτροπή την ίδια σπουδαιότητα.

Δ.6. 1 Η εταιρεία Torcaso Investments Ltd (ΤΟΡΚΑΣΟ) και οι ενδείξεις ουσιαστικής σύνδεσης της με τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό και χρησιμοποίησής της ως μέσου είσπραξης, θέσης υπό την εξουσία του και περαιτέρω διακίνησης μεγάλων χρηματικών ποσών, προερχόμενων από αδιαφανείς πηγές, και σύμφωνα με τις παραπάνω ενδείξεις από τα ποσά που διατέθηκαν από την Ferrostaal για δωροδοκίες ελλήνων αξιωματούχων.

Από την από 22-9-2010-έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος, για τις συναλλαγές της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου, σε συνδυασμό με την από 12-10-2010 επιστολή της ΜΟΚΑΣ και τα συνημμένα σε αυτήν έγγραφα, τα οποία στάλθηκαν στην Βουλή από το Γραφείο της Ειδικής Ανακρίτριας και εισήλθαν στην Ειδική Γραμματεία του κ. Προέδρου της Βουλής με αριθμό Πρωτ. 3909, σε συνδυασμό με την κατάθεση του μάρτυρα κ. Νικολάου Μαϊτού, προκύπτουν με βεβαιότητα επαρκείς ενδείξεις για την σύνδεση της ΤΟΡΚΑΣΟ με τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό

Νικόλαος Μαϊτός, στην κατάθεση του (σελίδα 10) αναφέρει ότι σύμφωνα με έγγραφα των κυπριακών αρχών το διαπίστευμα της εταιρίας Τορκάσο, όπως μας λένε οι κυπριακές αρχές ανήκει στον πρώτο εξάδελφο του Υπουργού, τον κ. Νικόλαο Ζήγρα. Μέχρι και το 2004 σύμφωνα με τα κυπριακά έγγραφα το διαπίστευμα των μετοχών το έχει ο κ Ζήγρας. Τον κ. Ζήγρα τον καλέσαμε για ένορκη κατάθεση. Δε δέχθηκε να μας δώσει επιφυλασσόμενος των δικαιωμάτων. Ο κος Ζήγρας όμως από την άλλη αν και κάτοχος όπως προκύπτει της Τορκάσο δεν ανακατέυτηκε σε καμία από τις δουλειές που η συγκεκριμένη εταιρία έκανε στην Ελλάδα..»

Στην από 22-9-2010 έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος που προαναφέρθηκε (σελίδα 10) με αφορμή τον έλεγχο μεταβίβασης δύο ακινήτων προς την Ι.Μ. Βατοπεδίου από την Τορκάσο το 2007 αναφέρεται επί λέξει:

Όπως προκύπτει, από τα διαβιβασθέντα από τις Κυπριακές Αρχές (Μονάδα Καταπολέμησης Αδικημάτων Συγκάλυψης-ΜΟΚΑΣ) στην Ειδική Ανακρίτρια Εφέτη κ. Ειρήνη Καλού μέσω της δικαστικής συνδρομής, πραγματικός δικαιούχος της εταιρείας αυτής από της συστάσεως της μέχρι το 2003, ήταν ο Νικόλαος Ζήγγρας με διεύθυνση Rinias str.15,11362 Athens Greece. Τυχόν μετέπειτα μεταβολές του πραγματικού δικαιούχου δεν έγιναν γνωστά, καθότι, δεδομένου ότι αυτά δεν τηρούνται από το έτος αυτό και εντεύθεν στην Κεντρική Τράπεζα Κύπρου, αλλά μόνο στο Δικηγορικό Γραφείο του οποίου η εταιρεία αυτή είναι πελάτης (Γραφείο Άντης Τριανταφυλλίδης και Υιοί) Για την γνωστοποίηση των στοιχείων αυτών από το τελευταίο (που αποτελεί υπόχρεο πρόσωπο βάσει του κυπριακού νόμου κατά του ξεπλύματος χρήματος) απαιτείται έκδοση απόφασης άρσης του σχετικού απόρρητου από το κυπριακό Δικαστήριο.

Η παραπάνω έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος παραπέμπει στο περιεχόμενο της από 4-12-2008 όμοιας εκθέσεως, όπου στην σελίδα 4 αναφέρονται σχετικά με την εταιρεία ΤΟΡΚΑΣΟ τα ακόλουθα: « Σημειώνεται ότι η πωλήτρια εταιρεία Torcaso Investment Ltd σύμφωνα με σχετική γνωμάτευση της νομικής υπηρεσίας της Τράπεζας Κύπρου ΛΤΔ, υποκατάστημα Ελλάδος, της οποίας η εταιρεία αυτή υπήρξε πελάτης, έχει συσταθεί στην Κύπρο στις 3/8/1999 με αρχικούς μετόχους τα νομικά πρόσωπα Α.Τ.Σ. NOMINEES LIMITED και Α.Τ.Σ. TRUSTEES LIMITED και νόμιμο εκπρόσωπο τον κ. Σπύρο Χατζηνικολάου. Δεν κατέστη δυνατόν να διασταυρωθεί η πληροφορία της μεταβίβασης της εταιρείας αυτής το 2006 στην εταιρεία εξωχωρίων δραστηριοτήτων συμφερόντων Γεωργίου Σαπχατζίδη 'Meadow Investment Ltd με έδρα τις Βρετανικές Παρθένες Νήσους. Η εταιρεία Torcaso Investment Ltd σύμφωνα με πληροφορίες από τις φορολογικές αρχές έκανε έναρξη στις 15-10-99 με ΑΦΜ 099338280 με επαγγελματική δραστηριότητα την αγοραπωλησία ακινήτων, έκανε διακοπή στις 30-4-2007 και ως νόμιμοι εκπρόσωποι της εμφανίζονται οι Ζαχαριάδης Παντελής και Λαμπροπούλου Ευφροσύνη...» .

Η εμφάνιση του Γεωργίου Σαχπατζίδη ως «δικαιούχου» της εταιρείας Torcaso Investment Ltd και ως το πρόσωπο στο οποίο κατέληξαν τα ποσά από την πώληση κατά το έτος 2007 δύο ακινήτων της εταιρείας Torcaso Investment Ltd στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, προσώπου που δεν απέδειξε κατά την ανάκριση ότι είναι πραγματικός ιδιοκτήτης της εταιρείας Torcaso Investment Ltd προκάλεσε το συμπληρωματικό αίτημα της Ειδικής Ανακρίτριας Εφέτη κ. Ειρήνης Καλού, που αναφέρεται στην από 22-9-2010 έκθεση της Τραπέζης της Ελλάδος.

Η ανάγνωση της εκθέσεως κατέδειξε ότι το σχετικό αίτημα εκκρεμούσε προς έκδοση αποφάσεως άρσεως του απορρήτου με απόφαση του αρμοδίου Κυπριακού Δικαστηρίου, κατόπιν προσφυγής της ΜΟΚΑΣ.

Όπως αναφέρθηκε ήδη, ζητήθηκε από τον Πρόεδρο της Βουλής η χορήγηση στην Επιτροπή αντιγράφου της απαντήσεως των Κυπριακών Αρχών, την οποία η Ειδική Ανακρίτρια Εφέτης κ. Καλού είχε διαβιβάσει προς την Βουλή.

Από το με ημερομηνία 12-10-2010 Μ/422/2008 έγγραφο της ΜΟΚΑΣ Κύπρου προκύπτει ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας εξέδωσε Δικαστικό Διάταγμα Αποκάλυψης, με το οποίο διατάχθηκε ο Γεώργιος Τριανταφυλλίδης να αποκαλύψει ποιος είναι ο πραγματικός δικαιούχος της εταιρείας Torcaso Investment Ltd από την 17-11-2003 μέχρι σήμερα (εννοείται μέχρι την ημερομηνία που αναφέρεται στο έγγραφο). Προκύπτει ακόμη ότι στις 8-11-2010 ο δικηγόρος Γεώργιος Τριανταφυλλίδης παρέδωσε επιστολή και έγγραφα που επισυνάπτονται στο έγγραφο της ΜΟΚΑΣ και διαβιβάστηκαν στην Βουλή όπως προαναφέρθηκε.

Στην Δήλωση του ο Γεώργιος Τριανταφυλλίδης αναφέρει ότι:

Στις 17-1-2003 μετά από οδηγίες του Νικολάου Ζίγκρα όλες οι μετοχές της εταιρείας μεταβιβάστηκαν από A.T.S. NOMINEES LIMITED και A.T.S. TRUSTEES LIMITED προς τον Γεώργιο Τριανταφυλλίδη ο οποίος της κατείχε ως καταπιστευματοδόχος του Νικολάου Ζίγκρα.

Στις 10 Νοεμβρίου 2004 δικαιούχος όλων των μετοχών της εταιρείας κατέστη Meadow Invest Ltd με έδρα BVI (Βρετανικές Παρθένες Νήσοι)

Σύμφωνα με τα στοιχεία που κατέχω στο γραφείο μου μετά την 8 Νοεμβρίου 2004 δικαιούχος μέτοχος της Meadow Invest Ltd είναι ο κ. Νικόλαος Ζίγκρας, καταλήγει δε με την δήλωση ότι «δεν έχω οποιοσδήποτε πληροφορίες για περαιτέρω μεταβιβάσεις οποιουδήποτε συμφέροντος στην Εταιρεία μετά τις παραπάνω ημερομηνίες.

Από τα παραπάνω , στοιχεία προκύπτει με βεβαιότητα ότι από την ίδρυση της εταιρείας Torcaso Investment Ltd 3/8/1999 μέχρι την ημερομηνία της έγγραφης Δήλωσης (8-10-2010) του Γεωργίου Τριανταφυλλίδη σε συμμόρφωση του με το Διάταγμα Αποκάλυψης, πραγματικός δικαιούχος της Torcaso Investment Ltd ήταν ο κ. Νικόλαος Ζίγκρας , πρώτος εξάδελφος του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, όπως κατέθεσε και ο Μάρτυρας Μαϊτός.

Το στοιχείο αυτό, σε συνδυασμό ότι ως νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας Torcaso Investment Ltd παρουσιάζεται η κ. Ευφροσύνη Λαμπροπούλου για την οποία ο μάρτυρας Νικόλαος Μαϊτός καταθέτει (σελίδα 21) ότι « ... η κα Ευφροσύνη Λαμπροπούλου, η οποία έχει λογιστικό γραφείο, είναι εκπρόσωπος και της Torcaso και διατηρεί φιλικές σχέσεις με τον τέως Υπουργό εδώ και πάρα, πάρα πολλά χρόνια..» θεμελιώνει σοβαρές ενδείξεις για την σύνδεση της εταιρείας Torcaso Investment Ltd με τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό, ως ουσιαστικά δικαιούχο της, σύνδεση, η οποία αναδεικνύεται και από τις σοβαρές επίσης ενδείξεις που προκύπτουν από τις συναλλαγές της Torcaso Investment Ltd στην Αθήνα, με κεφάλαια προερχόμενα κυρίως από τον Λογαριασμό της στην Κύπρο όπου και εμβάστηκαν κατά την κρίσιμη περίοδο διάφορα ποσά προερχόμενα από την Τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης.

Δ.6. 2. Οι εισροές χρημάτων στον με αριθμό 0155-41-131237-06 λογαριασμό της Torcaso Investment Ltd στην Τράπεζα Κύπρου στην Λευκωσία (International Business Unit-IBU), και οι ενδείξεις για την σύνδεση τους με τις παράνομες πληρωμές της Ferrostaal μέσω της MIE του Μιχαήλ Ματαντού δια των καταθέσεων στην τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης.

Δ.6. 2α Εισροή χρημάτων από την Τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα πριν και μετά την κατάρτιση της σύμβασης της 15-2-2000.

Ο κ. Νικόλαος Μαϊτός κατέθεσε μεταξύ άλλων ότι « Εμείς αυτή τη στιγμή διερευνούμε τα ποσά που φέρεται η κυπριακή Τορκάσο να έχει μεταφέρει στην Ελλάδα για τις διάφορες αγοραπωλησίες που έχει κάνει αλλά και τα εμβάσματα που έχει δεχθεί η μαμά εταιρία στην Κύπρο από ελβετικές τράπεζες. Υπάρχουν

εμβάσματα που εμφανίζονται στις καταθέσεις της κυπριακής Τορκάσο, που μετά μεταβιβάζονται στην Ελλάδα από κάποιον λογαριασμό στην Morgan Stanley» .

Σύμφωνα με τα στοιχεία που αντλούνται από την Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας της 22-9-2010 (σελίδα 11) Η διερεύνηση των λογαριασμών της Torcaso η εταιρεία άνοιξε στην Τράπεζα Κύπρου στην Λευκωσία (στο τμήμα Διεθνών Επιχειρήσεων IUB τους υπ αριθμ. 0155-41-131237-06 και 0155-40-465069 -48 λογαριασμούς σε δολάρια Η.Π.Α. και ευρώ αντίστοιχα καθώς και δύο προθεσμιακούς λογαριασμούς σε δολάρια Η.Π.Α.

Ο λογαριασμός 0155-41-131237-06 σε δολάρια τροφοδοτήθηκε με τα παρακάτω εμβάσματα από την Ελβετία:

Την 1/11/1999 έμβασμα ποσού 4.500.000 δολαρίων από την τράπεζα Morgan Stanley Ζυρίχης με εντολέα τον λογαριασμό 051524866 (ανώνυμο)

Την 10/1/2000 έμβασμα ποσού 1.200.000 δολαρίων από την τράπεζα Morgan Stanley Ζυρίχης με εντολέα τον λογαριασμό 051524866 (ανώνυμο)

Την 7/3/2000 έμβασμα ποσού 1.000.000 δολαρίων από την τράπεζα Morgan Stanley Ζυρίχης με εντολέα τον λογαριασμό 051524866 (ανώνυμο)

Η Επιτροπή έχει αναφερθεί σε προηγούμενο κεφάλαιο του παρόντος, για την σύνδεση της καταθέσεως αδιευκρίνιστου ποσού από τον Μιχαήλ Ματαντό σε λογαριασμό στην Τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης, σε λογαριασμό με την ονομασία «Κυρος», με τις παράνομες πληρωμές που διενήργησε ο Μ.Ματαντός με όχημα την εταιρεία συμφερόντων του ΜΙΕ για λογαριασμό της Ferrostaal κατά το χρονικό διάστημα πριν από την υπογραφή της σύμβασης της 15-2-2000.

Δεδομένου δε ότι είναι γνωστό και στα μέλη της Επιτροπής, όπως και σε ολόκληρο τον Ελληνικό Λαό, από την υπόθεση με τον λογαριασμό με τον κωδικό ΡΟΚΟΣ, ότι μέθοδος απόκρυψης των ιχνών κίνησης του παράνομου χρήματος είναι και η διακίνηση του μέσω ενός Κωδικοποιημένου λογαριασμού διανομής, θεωρεί ότι τα πραγματικά και διαπιστωθέντα εμβάσματα προς την Τορκάσο, 3 μήνες μετά την ίδρυση της ως εξωχώριας εταιρείας στην Κύπρο με «πραγματικό» δικαιούχο τον πρώτο εξάδελφο του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, αλλά ουσιαστικό και πραγματικά δικαιούχο τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό (γεγονός που αποδεικνύουν οι διαδρομές του χρήματος στην συνέχεια) αποτελεί σοβαρότατη ένδειξη για την τέλεση του εγκλήματος της κακουρηματικής παθητικής δωροδοκίας.

Δ.6. 2β Εισροή Χρημάτων με εντολέα την εταιρεία Morelia Trading SA σε λογαριασμούς της Torcaso Investment Ltd στην Τράπεζα Κύπρου στην Λευκωσία και στην Τράπεζα Κύπρου στην Ελλάδα κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που αντλούνται και πάλι από την Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας της 22-9-2010 (σελίδα 11 και 12) Στον λογαριασμό δολαρίων της Torcaso στην Τράπεζα Κύπρου στην Λευκωσία με αριθμό 0155-41-131237-06 υπάρχει μια χρηματική εισροή ποσού 70.432,59 δολαρίων την **25/9/2007 με εντολέα την Morelia Trading SA**. Στην κατάθεση αυτή δεν σημειώνεται εντολίδα τράπεζα.

Στην ίδια έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος (σελίδα 12) αναφέρεται επίσης ότι « Πλην των ανωτέρω εμβασμάτων η εταιρεία **Morelia Trading SA** έστειλε στις **27/9/2007 ένα ακόμη έμβασμα ύψους 110.115,37 δολαρίων** στον λογαριασμό με αριθμό 0155-40-465069 -48 της Τορκάσο (ο αναφερθείς προηγουμένως δεύτερος λογαριασμός σε δολάρια Η.Π.Α) για τον οποίο η έκθεση της Τράπεζας αναφέρει ότι «δεν παρουσίασε άλλη αξιολογη κίνηση.

Στην ίδια έκθεση (σελίδα 12) αναφέρονται οι πιστώσεις των λογαριασμών της Torcaso στην Ελλάδα με εμβάσματα κυρίως από την Κύπρο. Αναλυτικά θα αναφερθούν τα εμβάσματα που προέρχονται από τον λογαριασμό της Torcaso στην Κύπρο κατωτέρω, κατά την αναφορά των ενδείξεων που συγκέντρωσε η Επιτροπή για την παραβίαση των διατάξεων του Ν. 3691/2008.

Όπως προκύπτει από την έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος, η Τορκάσο τηρούσε στην Ελλάδα και στην Τράπεζα Κύπρου δυο λογαριασμούς, τον με αριθμό 1666855 σε δολάρια και τον με αριθμό 1667860 σε ευρώ.

Την 10-3-2000 στον λογαριασμό σε δολάρια της Τορκάσο στην Τράπεζα Κύπρου στην Ελλάδα κατατέθηκε ποσό 420.000 δολαρίων ΗΠΑ, με εντολέα την εταιρεία **Morelia Trading SA** και εντολίδα Τράπεζα την **Gredit Lyonnais (Suisse)**

Προκύπτει, από τα παραπάνω στοιχεία που παρέχει η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος ότι η εταιρεία **Morelia Trading SA** έχει καταθέσει στους λογαριασμούς της Torcaso :

Ποσό 420.000 δολαρίων την 10-3-2000 με έμβασμα από την τράπεζα Gredit Lyonnais Ελβετίας

**Ποσό 70.432,59 δολαρίων την 25-9-2007 στον ένα λογαριασμό της
Τορκάσο σε δολάρια στην Τράπεζα Κύπρου στην Λευκωσία
Και Ποσό 110.115,37 δολαρίων, την 27/9/2007 στον δεύτερο λογαριασμό της
Τορκάσο σε δολάρια στην Τράπεζα Κύπρου στην Λευκωσία**

Έχει ήδη αναφερθεί προηγουμένως ότι η εταιρεία **Morelia Trading SA** εμφανίζεται ως αποδέκτης μιας καταθέσεως από τον Μιχ. Ματαντό, ποσού 990.225 ευρώ στην Τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης.

Η Επιτροπή έχει αναφερθεί στους λόγους για τους οποίους εκτιμά ότι οι καταθέσεις του Ματαντού στην τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης υπέρ του λογαριασμού «Κύρος» και υπέρ της Morelia Trading SA έχουν γίνει πριν την ανάληψη του έργου από την Ferrostaal, και συνδέονται με τις «υποσχεθείσες πληρωμές» για την ανάληψη του.

Η εταιρεία Morelia Trading SA δεν εμφανίζεται σε κανένα άλλο σημείο της γερμανικής δικογραφίας, παρά μόνον ως αποδέκτης μιας πληρωμής που πραγματοποίησε ο Ματαντός κατ εντολή του Μούλεμπεγκ για τις δωροδοκίες της Ferrostaal. Το ποσό που καταβλήθηκε στην Morelia δεν έχει συνυπολογιστεί σε καμιά από τις πληρωμές προς τους συμβούλους, όπως αυτές αναπτύχθηκαν σε προηγούμενο κεφάλαιο.

Μετά από έρευνα μέσω διαδικτύου κατ εντολή του Προέδρου της Επιτροπής, ανευρέθη από το επίσημο site της Κυβέρνησης του Παναμά ότι η εταιρεία Morelia Trading S.A. ιδρύθηκε το έτος 1993 με κεφάλαιο 10.000 δολάρια ΗΠΑ και τα πρόσωπα που την διοικούν είναι ο Οράτιος Γεωργίου Μελάς η Ανδρομάχη Γεωργίου Μελά και Κωνσταντίνος Αντωνιάδης του Αντωνίου, δηλαδή πρόσωπα τουλάχιστον ελληνικής καταγωγής, για τα οποία η Επιτροπή δεν έχει δυνατότητα να συγκεντρώσει οποιοδήποτε άλλο στοιχείο. Προκύπτει όμως ότι για τα πρόσωπα αυτά δεν γίνεται καμιά απολύτως αναφορά στο κατηγορητήριο της Εισαγγελίας του Μονάχου, ούτε στις καταθέσεις των μαρτύρων εκτός από της αναφοράς του Μ. Ματαντού ότι κατέθεσε ένα χρηματικό ποσό στο λογαριασμό της Morelia Trading S.A. στη Ζυρίχη.

Δημοσιεύματα του τύπου συνδέουν την ονομασία Κύρος με την Morelia Trading S.A. αναφερόμενα σε έρευνα που διενεργείται από τους εισαγγελείς του οικονομικού εγκλήματος, μάλιστα φέρεται ότι οι ελεγκτικές αρχές προβληματίζονται από το γεγονός ότι ιδιοκτήτες της Morelia Trading S.A.

εμφανίζονται οι Κώστας Αντωνιάδης και Οράτιος Μελάς, ο γιός του οποίου ονομάζεται Κύρος. Από τα δημόσια προσβάσιμα στοιχεία του Υπουργείου Εσωτερικών για το Εκλογικό Σώμα των Ελλήνων εκλογέων όπου κατ εντολή του Προέδρου της Επιτροπής έγινε αναζήτηση, διαπιστώθηκε ότι πράγματι στους Εκλογικούς καταλόγους ευρίσκεται εγγραμμένος ο Κύρος Μελάς του Οράτιου και της Παρυσάτιδας. Η διαπίστωση αυτή παρέχει ευρύτερη θεμελίωση της ένδειξης για σύνδεση του λογαριασμού με όνομα αναφοράς «Κύρος» στην Morgan Stanley της Ζυρίχης με τον λογαριασμό στην ίδια Τράπεζα της Morelia Trading S.A., ένδειξη η οποία επιτρέπει την τεκμηρίωση αιτήματος δικαστικής συνδρομής προς τις Ελβετικές Αρχές, κατά την προβλεπόμενη διαδικασία, προκειμένου να αποκαλυφθούν τα πραγματικά στοιχεία του λογαριασμού με την αναφορά «Κύρος» και να ελεγχθεί η κίνηση του λογαριασμού.

Οι καταθέσεις του ποσού των 70.432,59 δολαρίων την **25-9-2007** και του ποσού των 110.115,37 δολαρίων, την **27/9/2007** στους λογαριασμούς δολαρίων της Torcaso στην Τράπεζα Κύπρου στην Λευκωσία από την ίδια εταιρεία Morelia Tradinig, χρονικά τουλάχιστον συμπίπτουν με την είσπραξη από την ομάδα Αβατάγγελου του ποσού των 11.000.000 ευρώ κατά την συμφωνία συμβιβασμού με την Ferrostaal, καταβολή η οποία έγινε την 13-8-2007.

Τα παραπάνω στοιχεία παρέχουν σοβαρές ενδείξεις για την προέλευση των χρημάτων από τα κεφάλαια που διέθεσε η Ferrostaal για την δωροδοκία του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, με την διαμεσολάβηση ως «κομβικών» σημείων διακίνησης του χρήματος, τις καταθέσεις του Ματαντού στην Morgan Stanley της Ζυρίχης με δικαιούχους τον λογαριασμό «Κύρος» και την εταιρεία Morelia Trading SA και στη συνέχεια την μεταφορά τους σε λογαριασμούς της Τορκάσο στην Ελλάδα και την Κύπρο.

Οι ενδείξεις αυτές μένει να καταστούν αποδείξεις με την υποβολή εμπεριστατωμένων αιτημάτων δικαστικής συνδρομής προς τις Ελβετικές Αρχές μετά την άσκηση ποινικής δίωξης και κατά την διαδικασία της ανάκρισης για:

- Την γνωστοποίηση του δικαιούχου του λογαριασμού με το όνομα Κυρος στην τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης, το άνοιγμα του λογαριασμού και της διαβίβασης των στοιχείων κίνησης του λογαριασμού αυτού με αποδέκτες αφ ενός τον με αριθμό 051524866

(No Name) λογαριασμό στην ίδια Τράπεζα και αφ' ετέρου την Morelia Trading SA.

- Την γνωστοποίηση του δικαιούχου του με αριθμό 051524866 (No Name) λογαριασμού (τροφοδότη της Τορκάσο) και της κίνησης του.
- Το άνοιγμα του λογαριασμού της Morelia Trading SA στην Τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης στον οποίο κατατέθηκε το ποσό των 990.225 ευρώ από τον Ματαντό, για να διαπιστωθεί η αληθής ημερομηνία καταθέσεως του
- Το άνοιγμα και την γνωστοποίηση της κίνηση του λογαριασμού της εταιρείας Morelia Trading SA Gredit Lyonnais (Suisse) από τον οποίο προέρχεται κεφάλαιο 420.000 δολαρίων που κατατέθηκε στην Torcaso το κρίσιμο χρονικό διάστημα (10-3-2000).

Δ.6 2.γ Εισροή ποσού 586.940,57 δολαρίων ΗΠΑ σε λογαριασμό της Τορκάσο στην Αθήνα και η σύνδεση του με το κρίσιμο χρονικό διάστημα (10-3-2000) των πληρωμών της Ferrostaal για δωροδοκίες.

Όπως διαπιστώνεται από την κίνηση των λογαριασμών στην Τορκάσο στην Τράπεζα Κύπρου στην Αθήνα, η οποία παρατίθεται στην σελίδα 12 της από 22-9-2010 έκθεσης της Τράπεζας της Ελλάδος, την ίδια ημερομηνία (10-3-2000) που κατατίθεται το έμβασμα των 420.000 δολαρίων από την Morelia Trading SA μέσω της Gredit Lyonnais Ελβετίας, υπάρχει και μια κατάθεση ποσού 586.940,57 δολαρίων η οποία γίνεται μέσω I.B.U International Business Unit-IBU, της Τράπεζας Κύπρου Λευκωσίας. Η εντολέας του εμβάσματος αυτού είναι η Torcaso Investment Ltd η οποία «απέστειλε το ισότιμο 200.000.000 δραχμές».

Η εισροή αυτή, ενδέχεται να συνδέεται επίσης με τα ποσά που διέθεσε η Ferrostaal για δωροδοκίες δεδομένου ότι γίνεται την 10-3-2000 (λίγο διάστημα μετά την υπογραφή της σύμβασης 15-2-2000) , την ίδια μέρα (10-3-2000) κατατίθεται και ποσό 420.000 δολαρίων από την Morelia Trading SA , τέλος τον Μάρτιο του 2000 τοποθετείται χρονικά η καταβολή από τον Μ.Ματαντό στον Ιωάννη Μπέλτσιο, ποσού 350.000.000 δραχμών περίπου (το ισόποσο του

1.000.000 ευρώ) γεγονός που δεν έχει αμφισβητηθεί, συνιστώσες που αποτελούν ένδειξη κατά την έννοια του νόμου, για περαιτέρω διερεύνηση.

Οι ενδείξεις που συνάγονται από τα παραπάνω ειδικότερα αποδεικτικά μέσα (εκθέσεις Τράπεζας Ελλάδος Απάντηση σε αίτημα δικαστικής συνδρομής) σε συνδυασμό με τις ενδείξεις που συνάγονται:

- από τις αναφορές του κατηγορητηρίου της Εισαγγελίας του Μονάχου ότι οι υποσχεθείσες πληρωμές προς τον τότε Υπουργό Άμυνας Τζοχατζόπουλο είχαν γίνει πριν από την υπογραφή της σύμβασης (15-02-2000)
- από το γεγονός ότι ο Ματαντός κατέθεσε κατ εντολή της Ferrostall χρηματικό ποσό από τον λογαριασμό της MIE στην Ζυρίχη, σε λογαριασμό στην τράπεζα Morgan Stanley της Ζυρίχης με δικαιούχο τον «Κυρο» και σε λογαριασμό της Morelia Trading SA.
- από το γεγονός ότι τον Μάρτιο του 2000 καταβλήθηκε από τον Ματαντό στον Ιωάννη Μπέλτσιο ποσό 350.000.000 δραχμών περίπου (ισόποσο 1.000.000 ευρώ σε δραχμές)
- από το γεγονός ότι στα ποσά που δόθηκαν από την Ferrostal στην MIE με εμβάσματα στους λογαριασμούς της MIE στην Τράπεζα UBS Ζυρίχης και Λουκέρνης, δεν προκύπτει ο αποδέκτης ποσού 33.129.864 ευρώ,

οδηγούν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν επαρκείς και σοβαρές ενδείξεις ότι ο ελεγχόμενος πρώην Υπουργός Αθανάσιος - Απόστολος Τσοχατζόπουλος έλαβε (είτε διότι ζήτησε ο ίδιος είτε διότι του προσφέρθηκαν και δεν αρνήθηκε είναι αδιάφορο) σημαντικά χρηματικά ποσά, που σύμφωνα με τα παραπάνω αναφερόμενα ανέρχονται τουλάχιστον στο ποσό των 7.777.373 δολαρίων κατά το χρονικό διάστημα από την 1/11/1999 μέχρι τουλάχιστον την 27-9-2007.

Η επιτροπή δεν αποκλείει την πιθανότητα από τον πλήρη έλεγχο όλων των λογαριασμών της Torcaso στην Ελλάδα που αναφέρονται στην από 22-9-2010 έκθεση της Τράπεζας Ελλάδος να προκύψουν και άλλες κινήσεις, δεδομένου ότι ο έλεγχος της Τράπεζας Ελλάδος δεν αφορούσε την εταιρεία

Torcaso στον σύνολο των συναλλαγών της, στην Ελλάδα και την Κύπρο, διότι ο έλεγχος έγινε στο πλαίσιο ελέγχου συγκεκριμένης συναλλαγής με την Ιερά Μονή Βατοπεδίου.

Η υποβολή επίσης αιτήματος δικαστικής συνδρομής προς τις Κυπριακές Αρχές για τον εντοπισμό και το άνοιγμα όλων των λογαριασμών που τηρούσε η εταιρεία Torcaso στην Τράπεζα Κύπρου και σε οποιαδήποτε άλλη κυπριακή τράπεζα είναι αναγκαία ανακριτική ενέργεια.

Οι παραπάνω ενδείξεις δεν ανατρέπονται από την κατάθεση του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού ο οποίος προσήλθε και κατέθεσε στην Επιτροπή, αφού ζήτησε προηγουμένως και έλαβε αντίγραφο της δικογραφίας και προθεσμία 48 ωρών, την 1-6-2011.

Ο πρώην Υπουργός, με πολυσέλιδο κείμενο που ανέγνωσε ενώπιον της Επιτροπής, το οποίο και δίνουμε στον τύπο, και κατά την πολύωρη κατάθεση του, δεν προσέφερε πειστικές εξηγήσεις που να ανατρέπουν τις παραπάνω αναφερόμενες ενδείξεις, για τις οποίες και ερωτήθηκε.

Η πολύωρη αναφορά του πρώην Υπουργού στην διαδικασία κατάρτισης της σύμβασης, την προετοιμασία της πρότασης και την νομιμότητα των επί μέρους σταδίων και των αποφάσεων για την κατάρτιση της συμβάσεως, όπως και η επίκληση των εθνικών αμυντικών στόχων που εξυπηρετούσε η παραγγελία των υποβρυχίων, για θέμα δηλαδή που η κατ' αρχήν νομιμότητα του, δεν αμφισβητήθηκε, ούτε και αποτελεί αντικείμενο της έρευνας της Επιτροπής, δεν συνοδεύτηκε από σαφείς και συγκεκριμένες απαντήσεις, πέραν της γενικής αρνήσεως του πρώην Υπουργού για λήψη οποιουδήποτε ποσού και οποιασδήποτε συνδέσεως του με την εταιρεία Torcaso και με τα λοιπά εμπλεκόμενα πρόσωπα (τον Νικόλαο Ζήγκρα, την Ευφροσύνη Λαμπροπούλου, τον κ. Οικονομίδη) τα οποία δεν αρνήθηκε ότι γνωρίζει.

Ο πρώην Υπουργός έστρεψε τις απαντήσεις του, στην επίκληση της ηθικής και πολιτικής του υπόστασης, κατηγορώντας τον θεσμικό ρόλο της Επιτροπής ως νομικό μανδύα για άσκηση πολιτικής διώξεως, πλήν επι των καιρίων ερωτημάτων περί της συνδέσεως του με την εταιρεία της οποίας ιδιοκτήτης φέρεται ο πρώτος εξάδελφος του Νικόλαος Ζήγκρας και διαχειρίστρια των οικονομικών της η λογίστρια του Ευφροσύνη

Λαμπροπούλου, οι απαντήσεις του δεν κλόνισαν τις ενδείξεις που προαναφέρθηκαν.

Οι ενδείξεις που αναλυτικά αναφέρονται στο παρόν Δ κεφάλαιο του Πορίσματος της, κρίνονται σοβαρές και επαρκείς, προκειμένου να διαταχθεί η άσκηση ποινικής δίωξης και διενέργεια τακτικής ανάκρισης, κατά τις διατάξεις του Συντάγματος και του Νόμου περί Ευθύνης Υπουργών, σε βάρος του πρώην Υπουργού Αποστόλου Αθανασίου Τζοχατζόπουλου, για το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, σε βαθμό κακουργήματος, το οποίο διέπραξε κατά το χρονικό διάστημα από 1/11/1999 μέχρι 27-9-2010 κατά το οποίο έλαβε το συνολικό ποσό τουλάχιστον των 7.777.373 δολαρίων Η.Π.Α. ή όποιο μεγαλύτερο τυχόν προκύψει κατά την τακτική ανάκριση με το άνοιγμα και την διερεύνηση όλων των λογαριασμών της Torcaso και των λοιπών συνδεομένων φυσικών και νομικών προσώπων, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 235 Π.Κ. υπό τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1680/1950, έχοντας κατά την έναρξη τελέσεως του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας την ιδιότητα του Υπουργού, μέλους της Κυβέρνησης την οποία διατήρησε μέχρι τον Οκτώβριο του 2001 ως Υπουργός Άμυνας και στη συνέχεια μέχρι την 7-3-2004 ως Υπουργός Ανάπτυξης η δε τελευταία καταβολή με την ολοκληρώθηκε η τέλεση του εγκλήματος έλαβε χώρα τουλάχιστον την 27-9-2007, δεδομένου ότι δεν προκύπτει από τα μέχρι τώρα ένδειξη για περαιτέρω καταβολές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

Ε.1 Η έρευνα για την τέλεση εγκλημάτων που τιμωρούνται με τις διατάξεις του Ν. 3691/2008 όπως αυτός ίσχυε κατά τα κρίσιμα χρονικά διαστήματα, για το ξέπλυμα χρήματος και συρρεόντων με αυτά αδικημάτων, μεταξύ των οποίων της φοροδιαφυγής με τις επιβαρυντικές περιστάσεις του νόμου περί καταχραστών του δημοσίου.

Πριν γίνει αναφορά στις ενδείξεις που προέκυψαν για την τέλεση των παραπάνω αδικημάτων, πρέπει να επισημανθεί ότι η πρακτική της νομιμοποίησης χρημάτων προερχόμενων από εγκληματικές δραστηριότητες δηλαδή η προσπάθεια για τη μεταμφίεση, την αλλαγή της ταυτότητας τους προκειμένου να αποκτηθεί νομιμοφάνεια, απαγορεύεται από τον ποινικό νόμο σε όλα τα κράτη-μέλη της ΕΕ και στις τρίτες χώρες που συμμετέχουν στην ισχυρή ομάδα πίεσεως των Διεθνών Εμπειρογνομώνων του Financial Action Task Force. Το ξέπλυμα με την πιο πάνω έννοια συνιστά διάπραξη σοβαρού ποινικού αδικήματος, που τιμωρείται αυστηρά με ποινές καθείρξεως ή φυλακίσεως και με αποστέρηση της περιουσίας των υπευθύνων ανεξαρτήτως του τρόπου και των μέσων τελέσεως του, όπως επίσης της ιδιότητας και της θέσεως (από πλευράς τυπολογίας συμμετοχής) καθ ενός, από τους συμμετέχοντες και ωφελούμενους από την διάπραξη του εγκλήματος.

Τυπολογικά οι φάσεις του ξεπλύματος διακρίνονται

α) Στην φάση της τοποθέτησης (placement stage), κατά την οποία το ρευστό χρήμα, χωρίς να χρησιμοποιούνται ιδιαίτερες κινήσεις παραπλάνησης ή οικονομικοτεχνικοί ελιγμοί, διοχετεύεται και αναμιγνύεται με νόμιμα κεφάλαια ή απλά κατατίθεται σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα

β) Στην φάση της διαστρωμάτωσης-συσσώρευσης (layering stage), κατά την οποία με τη βοήθεια ενός σύνθετου πλέγματος παραπλανητικών μεταφορών και πολύπλοκων συναλλαγών, γίνεται το πρώτο σημαντικό βήμα για την αποκοπή των παρανόμων εσόδων από την εγκληματική τους πηγή και την απόκρυψη της πραγματικής προέλευσης τους με αποκλειστικό σκοπό να απομακρυνθούν τα ίχνη των κεφαλαίων από την αρχική τους προέλευση και έτσι κατ' αποτέλεσμα να μεταμφιέσει τις αληθείς πηγές των κεφαλαίων εμποδίζοντας τον εντοπισμό τους

γ) Στην φάση της ολοκλήρωσης (integration stage), κατά την οποία μετά την εξαφάνιση κάθε ίχνους που θα διευκόλυνε τις εποπτικές αρχές, ολοκληρώνεται η ενσωμάτωση των περιουσιακών στοιχείων στο οικονομικό σύστημα έχοντας αποκτήσει πλέον νομιμοφάνεια. Τότε επανατοποθετούνται τα κεφάλαια σε κλάδους νόμιμης οικονομικής δραστηριότητας ώστε τα εν λόγω κεφάλαια να επιστρέφουν στο χρηματοοικονομικό σύστημα ως καθ όλα νόμιμα κεφάλαια

Στη χώρα μας, το ξέπλυμα χρήματος ανερχόταν το 2008, σύμφωνα με στοιχεία της FATF στο διόλου ευκαταφρόνητο ποσό των 5 δις ευρώ ή σε 2% του ΑΕΠ, χωρίς μάλιστα στο ποσό αυτό να περιλαμβάνεται η φοροδιαφυγή.

Τον Φεβρουάριο του 2010 δημοσιεύθηκε η 7^η αναφορά της FAFT που παρακολουθεί την πρόοδο της χώρας μας στα ζητήματα της καταπολέμησης της απάτης στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες και κυρίως στα θέματα αποκάλυψης ξεπλύματος μαύρου χρήματος. Η αναφορά αυτή εστιάζεται στις προσπάθειες βελτίωσης που έγιναν από το 2007 έως το τέλος του 2009. Στην τελευταία αυτή αξιολόγηση υπάρχει μια αισιόδοξη νότα. Η έκθεση σημειώνει ότι η χώρα μας παρουσιάζει μια αξιοσημείωτη πρόοδο κυρίως μετά την ψήφιση και την υιοθέτηση του νόμου 3691/2008 ενάντια στο ξέπλυμα του χρήματος, αλλά και την εγκατάσταση ειδικών αρχών ελέγχου.

Με το άρθρο 5 του ν. 2145/1993 προστέθηκε στον Ποινικό Κώδικα το άρθρο 394 Α με τίτλο «Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα». Το ως άνω άρθρο καταργήθηκε στη συνέχεια, με το άρθρο 9 του ν. 2331/1995, με την αιτιολογία ότι τα εκεί ρυθμιζόμενα θέματα καλύπτονταν ήδη από τη ρύθμιση του ν. 2331/1995, ο οποίος τις καταργούσε.

Ο νόμος 2331/1995 όριζε τα στοιχεία του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες προσδιορίζοντας το έγκλημα κατά μεν την αντικειμενική του υπόσταση ως μετατροπή οποιαδήποτε περιουσίας που αποκτήθηκε με εγκληματική δραστηριότητα, με νόμιμες διαδικασίες σε άλλη μορφή περιουσίας, κατά δε την υποκειμενική του υπόσταση την τέλεση με δόλο έστω και ενδεχόμενο και περαιτέρω σκοπό κερδοσκοπίας ή συγκάλυψης της αληθούς προέλευσης της περιουσίας αυτής ή παροχής συνδρομής σε άλλον, ενεχόμενο σε εγκληματική δραστηριότητα για τη συγκάλυψη της αληθούς προέλευσης της περιουσίας αυτής. Πρόκειται δηλαδή για έγκλημα σκοπού, ο οποίος συνίσταται στην επιδίωξη κερδοσκοπίας ή συγκάλυψης της προέλευσης περιουσίας ή παροχής σε άλλον συνδρομής για κερδοσκοπία ή συγκάλυψη.

Ο ν.3424/2005 συντάχθηκε και ψηφίστηκε με σκοπό την τροποποίηση, συμπλήρωση και αντικατάσταση διατάξεων του ν.2331/1995 και την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2001/97/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος με σκοπό τη

νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες» αλλά και την υιοθέτηση ορισμένων αναθεωρημένων Συστάσεων της FATF.

Με το ν.3424/2005 τροποποιήθηκαν οι διατάξεις σχετικά με τον κατάλογο των αξιόποινων πράξεων από τις οποίες παράγονται τα παράνομα έσοδα, το περιεχόμενο της αξιόποινης συμπεριφοράς, την υποκειμενική της κάλυψη, καθώς και το υποκείμενο τέλεσης του εγκλήματος, παρ' όλα αυτά δεν επιλύθηκαν αποτελεσματικά τα νομικά ζητήματα που είχαν ήδη προκύψει σχετικά με το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

Ο ισχύον σήμερα ν.3691/2008 καταργεί την προϊσχύουσα νομοθεσία του ν.2331/1995, όπως αυτή κατέληξε να ισχύει με τις εν τω μεταξύ τροποποιήσεις της. Με αφορμή την ενσωμάτωση της 3^{ης} Οδηγίας 2005/60/EK και της Οδηγίας 2006/70/EK και την αποτελεσματικότερη προσαρμογή στις συστάσεις της FATF θεσπίστηκε το πλαίσιο καταστολής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Η δομή του αδικήματος του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος προϋποθέτει την τέλεση ενός βασικού αδικήματος από το οποίο προκύπτουν παράνομα έσοδα τα οποία, αν στη συνέχεια νομιμοποιηθούν (ή υπάρξει απόπειρα), σύμφωνα με τον ορισμό του ξεπλύματος συνιστούν τη διάπραξη άλλου αδικήματος (της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες).

Με τις διατάξεις του ν 3691/2008 εκτός των άλλων επιδιώκεται αυτοτελώς και η προστασία του εννόμου αγαθού της απονομής δικαιοσύνης, το οποίο διακινδυνεύει αφηρημένα από τις εγκληματικές πράξεις του ξεπλύματος, διότι λόγω της συμπεριφοράς του δράστη δυσχεραίνεται ο εντοπισμός της εγκληματικής παρουσίας και ο σύνδεσμός της με το βασικό αδίκημα, οπότε καθίσταται αβέβαιη η ποινική δίωξη του βασικού αδικήματος και η επιβολή στο δράστη του της κύριας στερητικής της ελευθερίας ποινής και της παρεπόμενης της δήμευσης. Τούτο επειδή το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος είναι έγκλημα συναρτώμενο ή συνάφειας, διότι το έννομο αγαθό της απονομής της δικαιοσύνης ανάγεται στο βασικό αδίκημα, αφού την ματαίωση της ποινικής δίωξης του τελευταίου επιδιώκει το ξέπλυμα. Λαμβάνοντας υπόψη τις επαχθείς δικονομικές διατάξεις του νόμου, τις αυστηρές ποινικές κυρώσεις αλλά και την επιλογή του νομοθέτη να εξαιρέσει την παραγραφή ως λόγο

εξάλειψης του αξιοποίνου έτσι ώστε η εξάλειψη του αξιοποίνου του βασικού αδικήματος λόγω παραγραφής να μην επηρεάζει το αξιόποιο της πράξης νομιμοποίησης.

Το έγκλημα του ξεπλύματος, προϋποθέτει ουσιαστικά και τυπικά την τέλεση μιας άλλης προγενέστερης χρονικά και ουσιαστικά εγκληματικής δραστηριότητας, από την οποία να προκύπτουν οικονομικής υφής έσοδα, την τέλεση δηλαδή εγκλήματος από το οποίο παράγεται η κρίσιμη βρώμικη περιουσία. Επόμενη δε πράξη είναι η νομοτυπική συμπεριφορά της νομιμοποίησής αυτής της «περιουσίας» που αποτελεί και το υλικό αντικείμενό της, όταν πλέον το ήδη παραχθέν βρώμικο χρήμα αποκτά με την περαιτέρω δράση νομιμοφανή υπόσταση και εισάγεται στον νόμιμο κύκλο κυκλοφορίας του χρήματος μέσω του χρηματοπιστωτικού συστήματος, ή της απόκτησης περιουσιακών αγαθών, χωρίς να μπορεί να ανιχνεύεται ευχερώς η προέλευσή του από ένα προηγούμενο έγκλημα.

Στο μέτρο λοιπόν που το έγκλημα της νομιμοποίησης συνδέεται, όπως έχει ήδη αναφερθεί, με το προϊόν της εγκληματικής δραστηριότητας η οποία προηγήθηκε, υλικό αντικείμενο του εγκλήματος είναι (άρθρο 2 παρ. 2 του ν.3691/2008) η *«περιουσία που προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες»*. Η περιουσία δε αυτή πρέπει όχι μόνο να έχει πηγάσει από την προηγούμενη εγκληματική δράση, αλλά πρέπει να παράγεται από αυτήν άμεσα και αιτιωδώς, πρέπει δηλαδή να συνιστά οικονομικό όφελος που προκύπτει ευθέως από το έγκλημα.

Στο άρθρο 45 του ν.3691/2008 περιλαμβάνονται οι διατάξεις που προβλέπουν τις ποινικές κυρώσεις για τη διάπραξη των αδικημάτων της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Στο άρθρο 46 του ν.3691/2008 προβλέπονται οι περιπτώσεις δήμευσης περιουσιακών στοιχείων που αποτελούν προϊόν βασικού αδικήματος ή των αδικημάτων της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα ή που αποκτήθηκαν άμεσα ή έμμεσα από προϊόν τέτοιων αδικημάτων ή τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν ή προορίζονταν να χρησιμοποιηθούν προς τέλεση αυτών των αδικημάτων. Και Τέλος, με το άρθρο 48 του ν. 3691/2008 ρυθμίζονται οι διαδικασίες για τη δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων που ενδέχεται να συνδέονται με τη διάπραξη ερευνώμενου βασικού αδικήματος ή πράξης νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές

δραστηριότητες σε βάρος του υπόπτου, κατηγορούμενου ή τρίτου, μέτρα που μπορεί να ληφθούν μόνο κατά το στάδιο της κύριας ανάκρισης και όχι κατά την προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση.

Τέλος, ορίζεται στο νόμο 3691/2008 ότι η γνώση, η πρόθεση ή ο σκοπός που απαιτούνται ως στοιχεία του πραγματικού των αδικημάτων των παραγράφων 2 και 3 μπορούν να συνάγονται και από τις συντρέχουσες πραγματικές περιστάσεις και ότι στην έννοια της ύποπτης συναλλαγής ή δραστηριότητας περιλαμβάνονται: Η συναλλαγή ή οι συναλλαγές ή δραστηριότητες από τις οποίες εκτιμάται ότι προκύπτουν αποχρώσεις ενδείξεις ή υπόνοιες για πιθανή απόπειρα ή διάπραξη των αδικημάτων του άρθρου 2 του παρόντος νόμου ή για εμπλοκή του συναλλασσόμενου ή του πραγματικού δικαιούχου σε εγκληματικές δραστηριότητες, με βάση την αξιολόγηση των στοιχείων της συναλλαγής (φύση της συναλλαγής, κατηγορία χρηματοπιστωτικού μέσου, συχνότητα, πολυπλοκότητα και ύψος της συναλλαγής, χρήση ή μη μετρητών) και του προσώπου (επάγγελμα, οικονομική επιφάνεια, συναλλακτική ή επιχειρηματική συμπεριφορά, φήμη, παρελθόν, επίπεδο διαφάνειας του νομικού προσώπου - πελάτη, άλλα σημαντικά χαρακτηριστικά).

Ε.2 Οι ενδείξεις για την τέλεση των εγκλημάτων του Ν. 3691/2008, και των νόμων που ίσχυαν κατά τον χρόνο τελέσεως των επί μέρους πράξεων, τα μετέχοντα κατά στάδιο πρόσωπα, και η σύνδεση τους ελεγχόμενο πρώην Υπουργό.

Από την ένορκη κατάθεση του κ. Μαίτου, προϊσταμένου της Π.Δ. ΣΔΟΕ Αττικής που διενεργεί έρευνα για το πόθεν έσχες του πρώην Υπουργού, σε συνδυασμό με όσα συνάγονται από τα μεταβιβαστικά συμβόλαια που αναζήτησε η Επιτροπή από το Υποθηκοφυλακείο Αθηνών προκειμένου να διερευνήσει πληρέστερα τα στοιχεία που ανέκυψαν από το περιεχόμενο της καταθέσεως του κ. Μαίτου, προκύπτουν οι ακόλουθες, βάσιμες και σοβαρές κατά την άποψη της Επιτροπής ενδείξεις για την τέλεση των αδικημάτων του ν. 3691/2008 όπως ίσχυε κατά τα κρίσιμα χρονικά διαστήματα που κάθε επί μέρους ενέργεια έλαβε χώρα.

Ε.3 Οι πράξεις που τελέστηκαν μετά τις αναφερθείσες στο προηγούμενο κεφάλαιο χρηματικές εισροές (για τις οποίες υπάρχουν επαρκείς και σοβαρές ενδείξεις ότι προέρχονται από εγκληματική ενέργεια - κακουργηματική δωροδοκία κατ' εξακολούθηση) και για τις οποίες προέκυψαν σοβαρές ενδείξεις ότι εντάσσονται στις τιμωρούμενες από τις διατάξεις του Ν. 3691/2008 πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα.

Όπως ήδη έχει αναπτυχθεί, η εταιρεία Torcaso Investment Ltd, με διαδοχικά εμβάσματα κατά την χρονική περίοδο από 1/11/1999 μέχρι 10/3/2000 έλαβε συνολικά ποσό 7.706.940,57 δολαρίων Η.Π.Α. με καταθέσεις ποσού 6.700.000 δολαρίων από την Τράπεζα Morgan Stanley Ζυρίχης μέσω ανώνυμου τροφοδότη λογαριασμού, ποσού 420.000 δολαρίων την 10/3/2000 με εντολέα την εταιρεία Morelia Trading SA. μέσω της Τράπεζας Gredit Lyonnais Suisse, και ποσού 586.940,57 δολαρίων, ισόποσο καταθέσεως 200.000.000 δραχμών που έγινε την 10-3-2000.

Επίσης έχουν ήδη αναφερθεί οι ενδείξεις που συνδέουν την εταιρεία Torcaso με τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό, της οποίας δικαιούχος από την ίδρυση της 3/8/1999 μέχρι τουλάχιστον την 8/10/2010 ήταν ο Νικόλαος Ζήγρας, πρώτος εξάδελφος του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, και σύμφωνα με τις ενδείξεις άμεσος συνεργός του σε μια τουλάχιστον επί μέρους πράξη. Εκπρόσωπος της εταιρείας Torcaso στην Ελλάδα, και το πρόσωπο που διενεργούσε όλες τις τραπεζικές συναλλαγές της Torcaso, σύμφωνα με την κατάθεση του Νικολάου Μαϊτού, που επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία της εκθέσεως της Τράπεζας Ελλάδος της 22/9/2010, ήταν η κ. Ευφροσύνη Λαμπροπούλου, λογίστρια, συνδεδεμένη με στενή φιλία και συνεργασία με τον ελεγχόμενο ως ύποπτο δωροδοκίας πρώην Υπουργό.

Η εταιρεία Torcaso, προέβη σε δήλωση έναρξης δραστηριότητας στην Ελλάδα την 15/10/1999 και σε δήλωση διακοπής την 30-4-2007 μόλις πωλήθηκαν τα ακίνητα που είχε αποκτήσει στην κυριότητα της.

Οι περισσότερες ενδείξεις συντείνουν στο γεγονός ότι η Torcaso ως νομικό πρόσωπο δεν είχε καμιά αυτοτέλεια, αλλά ιδρύθηκε για να χρησιμοποιηθεί ως μέσο εισόδου στο χρηματοπιστωτικό σύστημα του

προϊόντος της κακουρηματικής δωροδοκίας, έγκλημα για την τέλεση του οποίου υπάρχουν επαρκείς και σοβαρές ενδείξεις, και αμέσως μετά ως μέσο για την νομιμοποίηση του με την αγορά ακινήτων, ώστε να αποκτήσει στη συνέχεια από την πώληση τους «καθαρό» το τίμημα (η τύχη του οποίου είναι αμφίβολη σύμφωνα με τα πορίσματα της Τράπεζας της Ελλάδος στην από 22-9-2010 έκθεση της) ο ουσιαστικός δικαιούχος και περιουσιακά ωφελούμενος ελεγχόμενος πρώην Υπουργός. Ο φερόμενος ως ιδιοκτήτης της Torcaso πρώτος εξάδελφος του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού ο οποίος, δεν είχε εμφανή οικονομική δραστηριότητα, (ο μάρτυρας Μαϊτός κατέθεσε ότι «δεν είχε καμιά ανάμιξη») είναι σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις παρένθετο πρόσωπο, όπως και η κ. Ευφροσύνη Λαμπροπούλου η οποία προέβαινε στις επί μέρους οικονομικές συναλλαγές, όχι μόνο για την εταιρεία Torcaso, αλλά και για την εταιρεία NOBILIS, ενδιάμεση ιδιοκτήτρια ενός εκ των ακινήτων που περιήλθε το 2010 στην κυριότητα της συζύγου του πρώην Υπουργού.

Η στενή σύνδεση των παραπάνω προσώπων με τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό, και η τελική κατάληξη μέρους τουλάχιστον των χρημάτων που εισήλθαν μέσω της Torcaso στην νόμιμη κυκλοφορία του χρήματος, στον ίδιο τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό και στην σύζυγο του, παρέχει τις αναγκαίες ενδείξεις ότι η εταιρεία Torcaso χρησιμοποιήθηκε ως προκάλυμμα για να καταστρατηγηθεί ο νόμος, να αποσυνδεθεί το χρήμα από την παράνομη πράξη από την οποία, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις προήλθε, ώστε να επανενταχθεί νόμιμα στην περιουσιακή επιρροή του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού. Υπάρχουν επομένως επαρκείς και σπουδαιές ενδείξεις ότι η εταιρεία Torcaso, στερείται ουσιαστικής νομικής προσωπικότητας, (όπως άλλωστε είναι σχεδόν δεδομένο για το μόρφωμα των εξωχωρίων εταιρειών) όπως στερείται πραγματικής σύνδεσης με αυτήν ο φερόμενος ως ιδιοκτήτης της μέχρι τουλάχιστον την 8-10-2010 πρώτος εξάδελφος του πρώην Υπουργού Εμμανουήλ Ζήγρας.

Ε.3.1 Η αγορά το έτος 1999 και η πώληση ακινήτου το έτος 2007 στην οδό Κηφισίας 7 και Αιτωλίας από την εταιρεία Torcaso, και η θέση του εισπραχθέντος τιμήματος των 6.000.000 ευρώ σε «αφάνεια» ενέργεια κατά την οποία διαπράχθηκε αυτοτελώς και το αδίκημα της φοροδιαφυγής.

Η αγορά τον Νοέμβριο του 1999 ενός ακινήτου στην οδό Κηφισιάς 7 και Αιτωλίας στην Αθήνα, από την εταιρεία Torcaso το οποίο στη συνέχεια πωλήθηκε, το έτος 2007 στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, αποτελεί την πρώτη πράξη διάθεσης μέρους του ποσού που κατά τις προαναφερθείσες ενδείξεις προέρχεται από την τέλεση του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας από τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό.

Κατά την κατάθεση του ο κ. Νικόλαος Μαϊτός, αναφέρθηκε (σελίδα 10) στο ότι «... Εμείς αυτή τη στιγμή διερευνούμε τα ποσά που φέρεται η κυπριακή Τορκάσο να έχει μεταφέρει στην Ελλάδα για τις διάφορες αγοραπωλησίες που έχει κάνει αλλά και τα εμβάσματα που έχει δεχθεί η μαμά εταιρία στην Κύπρο από ελβετικές τράπεζες» Στη συνέχεια καταθέτει (σελίδα 13) ότι η Τορκάσο αγόρασε από την εταιρία ΑΕ Ξενοδοχειακή Οικοδομική εταιρία International Palaca Hotel – είναι εταιρίες του Ομίλου Μπάμπη Βωβού – επί της Κηφισιάς 7 έχει αγοράσει 3 ακίνητα. Ακίνητο 5^{ου} ορόφου αντί 600.000.000 δρχ. Ακίνητο επίσης πέμπτου ορόφου αντί 700.000.000 δρχ. Το 1999 όλα αυτά. Θέσεις στάθμευσης στο τέταρτο υπόγειο του ίδιου κτιρίου αντί 100.000.000 δρχ.» Κατέθεσε τέλος (Σελίδα 14) «Αυτά τα κτίρια – αυτό δηλαδή στην Κόμνα Τράκα και τα τρία ακίνητα στη λεωφόρο Κηφισιάς – είναι αυτά που αγόρασε το 2007 η Μονή Βατοπεδίου. Τα έχει αγοράσει από την Torcaso η Μονή. Υπάρχουν συμβόλαια αγοράς με συνολικό τίμημα τα μιν τρία πρώτα, στη λεωφόρο Κηφισιάς, 6 εκ. € το δε δεύτερο στην Κόμνα Τράκα αντί 3,7 εκ. €. Αυτό βέβαια ανακατασκευάστηκε. Γκρεμίστηκε και φτιάχτηκε από την αρχή από την ίδια εταιρία, η οποία είχε αναλάβει τις επισκευές στο σπίτι στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου...».

Η Επιτροπή ζήτησε από το Υποθηκοφυλακείο Αθηνών τα συμβόλαια που καταρτίστηκαν για τις αγορές και πωλήσεις των ακινήτων που αναφέρθηκαν από τον μάρτυρα Νικόλαο Μαϊτό.

Από τα συμβόλαια αυτά, σε συνδυασμό με τα λοιπά στοιχεία συνάγονται επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση, κατά στάδια, από φυσικά και νομικά πρόσωπα εγκλημάτων που τιμωρούνται από την ισχύουσα νομοθεσία για το ξέπλυμα χρήματος, με την ηθική τουλάχιστον αυτοργία του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού ο οποίος δεν προκύπτει ως αυτοργός συγκεκριμένης πράξεως, αλλά σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις ταυτίζεται με το ωφελούμενο πρόσωπο, για την απόκτηση και μεταβίβαση του συγκεκριμένου ακινήτου, προκειμένου να χαθούν τα ίχνη του χρήματος.

Την 15-10-1999 όπως έχει ήδη αναφερθεί, από τις διαπιστώσεις της Τράπεζας της Ελλάδος και κατατέθηκε από τον Νικόλαο Μαϊτό, η εταιρεία Torcaso υπέβαλε δήλωση έναρξης εργασιών στην Ελλάδα και όρισε ως εκπρόσωπο της την κ. Ευφροσύνη Λαμπροπούλου, λογίστρια. Δεν ορίστηκε ο φερόμενος ως πραγματικός ιδιοκτήτης Εμμανουήλ Ζήγγρας.

Την 18-11-1999, στο Ν. Ψυχικό Αττικής και στα γραφεία της ομόρρυθμης εταιρείας ΜΠΑΜΠΗΣ ΒΩΒΟΣ καταρτίστηκαν τρία συμβόλαια αγοραπωλησίας οριζοντίων ιδιοκτησιών.

Το με αριθμό 7.796/18-11-1999 συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Αθηνών Παρασκευής Αρ. Θεοδωράκου, το υπ αριθμ. 4201/18-11-1999 της συμβολαιογράφου Αθηνών Βικτωρίας Παπαευαγγέλου και το υπ αριθμ. 2.231/18-11-1999 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Θεοδώρου Σγουμπόπουλου.

Με το πρώτο από αυτά (7.796/18-11-1999) μεταβιβάστηκε στην εταιρεία Torcaso, η οριζόντια ιδιοκτησία με τα στοιχεία 1α του Πέμπτου ορόφου, επιφανείας 1.000 τ.μ. αντί τιμήματος 700.000.000 δραχμών (αντικειμενικής αξίας 297.198.720 δραχμών) Το συμβατικό τίμημα καταβλήθηκε κατά μέρη το ποσό των 375.000.000 δραχμών με την παράδοση οπισθογραφημένης της με αριθμό 0063860-9 επιταγής σε διαταγή της αγοράστριας που εκδόθηκε από τον λογαριασμό της στην Τράπεζα Κύπρου. Κατά το υπόλοιπο ποσό πιστώθηκε σε τρεις δόσεις καταβλητέες της πρώτης ποσού 162.500.000 δραχμών μέχρι την 31-12-1999, της δεύτερης ποσού 82.500.000 δραχμών μέχρι την 29^η Φεβρουαρίου 2000 και της τρίτης ποσού 80.000.000 δραχμών μέχρι την 30 Απριλίου 2000.

Με το δεύτερο από αυτά (4202/18-11-1999) μεταβιβάστηκε στην εταιρεία Torcaso, η οριζόντια ιδιοκτησία με τα στοιχεία 1β του Πέμπτου ορόφου, επιφανείας 964 τ.μ. αντί τιμήματος 600.000.000 δραχμών (αντικειμενικής αξίας 226.328.256 δραχμών) Το συμβατικό τίμημα καταβλήθηκε κατά μέρη το ποσό των 325.000.000 δραχμών με την παράδοση οπισθογραφημένης της με αριθμό 0063859-5 επιταγής σε διαταγή της αγοράστριας που εκδόθηκε από τον λογαριασμό της την Τράπεζα Κύπρου. Κατά το υπόλοιπο ποσό πιστώθηκε σε τρεις δόσεις καταβλητέες της πρώτης ποσού 137.500.000 δραχμών μέχρι την 31-12-1999, της δεύτερης ποσού 68.750.000 δραχμών μέχρι την 29^η Φεβρουαρίου 2000 και της τρίτης ποσού 68.750.000 δραχμών μέχρι την 30 Απριλίου 2000.

Με το τρίτο από αυτά (2.231/18-11-1999) μεταβιβάστηκαν στην εταιρεία Torcaso, είκοσι δύο (22) οριζόντιες ιδιοκτησίες, θέσεις στάθμευσης αυτοκινήτων στο Δ' υπόγειο του Σταθμού Αυτοκινήτων του ίδιου αντί τιμήματος 100.000.000 δραχμών (αντικειμενικής αξίας 10.648.000 δραχμών). Το συμβατικό τίμημα των 100.000.000 δραχμών καταβλήθηκε με την παράδοση οπισθογραφημένης της με αριθμό 0063858-7 επιταγής σε διαταγή της αγοράστριας που εκδόθηκε από τον λογαριασμό της στην Τράπεζα Κύπρου.

Σε όλα τα συμβόλαια αναφέρεται ότι οι πωλούμενες ιδιοκτησίες είναι μισθωμένες στην εταιρεία ΜΠΑΜΠΗΣ ΒΩΒΟΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗ Α.Ε. με σύμβαση μίσθωσης που καταρτίστηκε την 13-Οκτωβρίου 1999, με δικαίωμα της μισθώτριας για περαιτέρω υπεκμίσθωση, με παροχή εγγυήσεως για 10ετή διάρκεια της μισθώσεως, ότι η μίσθωση εκχωρείται στην αγοράστρια και ότι από 1 Μαΐου 2000 θα καταβάλλεται το μίσθωμα. Συνολικά το ποσό του μηνιαίου μισθώματος ανέρχονταν σε (7.775.000 + 6.665.000 + 602.000) 15.017.000 δραχμές.

Τα στοιχεία από τα οποία προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις για τον χαρακτηρισμό της παραπάνω συναλλαγής ως ύποπτης, κατά την έννοια του Νόμου, διότι χρηματοδοτήθηκε αποκλειστικά από τα ποσά που προήλθαν από την σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις προηγούμενη δωροδοκία που αποτελεί εν προκειμένω το βασικό έγκλημα και έγινε με σκοπό την νομιμοποίησή τους, είναι κατά την εκτίμηση της Επιτροπής τα ακόλουθα:

- Η εισροή στον λογαριασμό της Torcaso στην Κύπρο, με έμβασμα προερχόμενο από την Morgan Stanley ποσού 4.500.000 δολαρίων την 1/11/1999
- Η μεταφορά ποσού 4.300.000 δολαρίων από τον λογαριασμό της Torcaso στην Τράπεζα Κύπρου στην Λευκωσία στο κατάστημα της Τράπεζας Κύπρου Αθηνών, την 15/11/1999
- Η σύνταξη τριών συμβολαίων την ίδια ημέρα 18/11/1999, μεταξύ των ίδιων προσώπων ως συμβαλλομένων (πωλήτρια εκπροσωπούμενη από το ίδιο πρόσωπο τον κ. Χαράλαμπο Βωβό, συμβαλλόμενο με περισσότερες ιδιότητες- αγοράστρια εκπροσωπούμενη από τον ίδιο Δικηγόρο Κύπρου και κάτοικο Κύπρου Σπύρο Χατζηνικολάου) για το ίδιο ουσιαστικά ακίνητο,

ολόκληρο τον πέμπτο όροφο του κτιρίου επιφανείας 2000 τ.μ. περίπου και 22 θέσεις στάθμευσης στο Δ υπόγειο του ίδιου κτιρίου. Τα συμβόλαια καταρτίστηκαν από διαφορετικούς συμβολαιογράφους, σε όλα δε παρίσταται για λογαριασμό της αγοράστριας η ίδια δικηγόρος. Το γεγονός ότι τα παραπάνω συμβόλαια μεταγράφηκαν την 1/12/1999, 17-12-1999 και 23-12-1999 πιθανόν είναι τυχαίο μπορεί όμως και να στοχεύει στην διάσπαση της συναλλαγής που η συνολική της αξία ήταν 1.400.000.000 δραχμές. Στην έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος της 22/9/2010 (σελίδα 5) αναφέρεται ότι με το υπ αριθμ. 54027/14-10-1999 συμβόλαιο η Ιερά Μονή Βατοπεδίου αγόρασε τον Δ' όροφο του ίδιου κτιρίου 1964 τ.μ. και 28 θέσεις στάθμευσης αντί 2.000.000.000 ευρώ. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτουν ενδείξεις που απαιτούν περαιτέρω διερεύνηση για ύποπτη συναλλαγή, γιατί με την λογική προσέγγιση των δεδομένων αυτών δημιουργείται εύλογα η απορία για ποιο λόγο η πωλήτρια, να συμπράξει σε τρία συμβόλαια για το ίδιο ουσιαστικά αντικείμενο, όταν όμοιο αντικείμενο είχε μεταβιβάσει μόλις ένα μήνα πριν με ένα συμβόλαιο.

- Η καταβολή του τιμήματος με επιταγές συρόμενες από τον λογαριασμό στον οποίο είχε γίνει την 15/11/1999 μεταφορά ποσού 4.300.000 δολαρίων. Η καταβολή της πρώτης δόσης (που είχε συμφωνηθεί μέχρι 31-12-1999) έγινε επίσης με την έκδοση επιταγών από τον ίδιο λογαριασμό στον οποίο είχε γίνει η μεταφορά του ποσού των 4.300.000 δολαρίων όπως προκύπτει από την έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος, όπου παρατίθεται ανάλυση των κινήσεων του λογαριασμού. (Σελίδες 14 και 15 της από 22/9/2010 εκθέσεως) από την οποία προκύπτει ότι την 18/1/2000 γίνεται μεταφορά ποσού 955.361,59 ευρώ από τον λογαριασμό σε δολάρια στον λογαριασμό σε ευρώ της Torcaso στην Τράπεζα Κύπρου Αθηνών, και την ίδια ημέρα (18/1/2000) εκδίδονται δύο επιταγές μία ποσού 162.500.000 δραχμών και μία ποσού 137.500.000 δραχμών, με τις οποίες εξοφλήθηκε η πρώτη

δότηση του πιστωθέντος τιμήματος για την παραπάνω αγορά οι οποίες εισπράχθηκαν από την Μπάμπης Βωβός Διεθνής Τεχνική.

- Η μεταφορά του ποσού των 955.361,57 ευρώ την 18/1/2000 συνδέεται με την κατάθεση της 10/1/2000 ποσού 1.200.000 δολαρίων από την Τράπεζα Morgan Stanley στο λογαριασμό της Torcaso στην Κύπρο.
- Την 10/3/2000, όπως έχει αναφερθεί, στο λογαριασμό της Torcaso στην Τράπεζα Κύπρου στην Αθήνα, γίνεται κατάθεση ποσού 586.940,57 δολαρίων με έμβασμα από την Κύπρο όπου η Torcaso κατέθεσε το ισόποσο σε δραχμές (200.000.000). Το ποσό αυτό εισέρχεται στο λογαριασμό την 10-2-2000 και την 16-3-2000 εκδίδονται δύο επιταγές ποσού 68.750.000 δραχμών και 82.500.000 δραχμών σε διαταγή της Torcaso που εισπράχθηκαν από τον Χαράλαμπο Βωβό. (δεν διευκρινίζεται στην έκθεση της τράπεζας ατομικά ή για λογαριασμό της πωλήτριας) σε εξόφληση της δεύτερης δόσης που πιστώθηκε.
- Την 2/5/2000 γίνεται μεταφορά ποσού 354.743,95 ευρώ από την Κύπρο (έχει προηγηθεί κατάθεση 1.000.000 δολαρίων στις 7/3/2000 από την Morgan Stanley) και την 3/5/2000 εκδίδονται δυο δύο επιταγές ποσού 68.750.000 δραχμών και 80.000.000 δραχμών σε διαταγή της Torcaso που εισπράχθηκαν από τον Χαράλαμπο Βωβό σε εξόφληση της τρίτης δόσης που πιστώθηκε.

Η πώληση του ακινήτου αυτού το 2007 στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου (με ένα συμβόλαιο που καταρτίστηκε στη Θεσσαλονίκη , το υπ αριθμ. 1675/24-1-2007 της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ελένης Ζαφειρίου -Γκιουλέκα, απασχολεί ήδη την Δικαιοσύνη στο πλαίσιο της ανάκρισης που διενεργεί η Ειδική Ανακρίτρια Εφέτης κ. Καλού. Σύμφωνα με το συμβόλαιο αυτό η εταιρεία Torcaso εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Σπύρο Χατζηνικολάου (ο οποίος την εκπροσωπούσε και κατά την αγορά με τρία συμβόλαια όπως προαναφέρθηκε) πώλησε στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου το ακίνητο αυτό (2.000 τ.μ περίπου του 5^{ου} ορόφου και 22 θέσεις στάθμευσης αντί ποσού 6.000.000 ευρώ το οποίο

πιστώθηκε στο σύνολό του προκειμένου να καταβληθεί από την αγοράστρια I.M.B. με δάνειο που θα λάμβανε από την τράπεζα Marfin.

Η Τράπεζα της Ελλάδος, στην από 4-10-2008 έκθεση της προς την προεδρευόμενη από τον κ. Χρήστο Μαργογιαννάκη Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής, αναφέρει (σελίδες 5 και 6) ότι «Στις 27-3-2007 το ποσό των 6.000.000 ευρώ αναλαμβάνεται μέσω έκδοσης έξι τραπεζικών επιταγών ποσού 1.000.000 εκάστη σε διαταγή της πωλήτριας εταιρείας Torcaso Investment Ltd . Οι πέντε από τις έξι επιταγές εμφανίστηκαν για είσπραξη στην Τράπεζα Πειραιώς (κατάστημα Μ. Αλεξάνδρου Κοζάνης) και οπισθογραφήθηκαν από τον Σπύρο Χατζηνικολάου δικηγόρο κυπριακής υπηκοότητας και εκπροσώπου της Torcaso Investment Ltd σύμφωνα με το συμβόλαιο πώλησης. Οι επιταγές μεταβιβάστηκαν εξ οπισθογραφήσεως από τον Γεώργιο Σαχπατζίδη, ο οποίος κατέθεσε το προϊόν τους (5.000.000) σε λογαριασμούς του που τηρούνται στην Τράπεζα Πειραιώς. Η έκτη επιταγή αποκτήθηκε από τον κ. Γεώργιο Σαχπατζίδη επίσης εξ οπισθογραφήσεως (ως δεύτερο οπισθογράφο) και εξοφλήθηκε σε μετρητά στην τράπεζα Marfin (κατάστημα Ι. Δραγούμη) Δεν είναι γνωστή η σχέση του κ. Γεωργίου Σαχπατζίδη με την εταιρεία Torcaso Investment Ltd και ο λόγος για τον οποίο η εξόφληση της έκτης επιταγής έγινε με μετρητά

Η αδυναμία του Γεωργίου Σαχπατζίδη να εξηγήσει πειστικά στην Ειδική Ανακρίτρια την ιδιότητα του ως πραγματικού δικαιούχου της Torcaso Investment Ltd είχε ως συνέπεια την υποβολή του προαναφερθέντος αιτήματος δικαστικής συνδρομής στην ΜΟΚΑΣ από την απάντηση στο οποίο αποδείχθηκε ότι πραγματικός δικαιούχος της εταιρείας Torcaso Investment Ltd από την ίδρυση της 3/8/1999 μέχρι τουλάχιστον την 8/10/2010 ήταν ο Νικόλαος Ζήγρας, πρώτος εξάδελφος του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού.

Ο Γεώργιος Σαχπατζίδης, ο οποίος εμφανίστηκε ως δικαιούχος της Torcaso Investment Ltd και για την είσπραξη του τιμήματος από την πώληση του δεύτερου ακινήτου της στην I.M.B. είναι , σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις παρένθετο πρόσωπο, τον πραγματικό ρόλο του οποίου διερευνά ήδη η Δικαιοσύνη.

Το εισπραχθέν τίμημα από την πώληση ύψους 6.000.000 ευρώ που εισπράχθηκε για λογαριασμό δήθεν της πωλήτριας Torcaso από τον Γεώργιο Σαχπατζίδη που δεν συνδέεται με καμιά νόμιμη σχέση με την εταιρεία αυτή, της οποίας παρουσιάστηκε ψευδώς ως δικαιούχος, τέθηκε στην «αφάνεια» με

διαδοχικές αναλήψεις μετρητών μετά την κατάθεση των επιταγών σε λογαριασμούς του Σαχπατζίδη την 22/3/και 2/4/2007 . Λόγω δε της διακοπής εργασιών της εταιρείας Torcaso στην Ελλάδα την 30-4-2007 όπως παρακάτω αναφέρεται, σύμφωνα δε με όλες τις ενδείξεις, δεν δηλώθηκε ως φορολογητέο εισόδημα κατά τους ισχύοντες φορολογικούς συντελεστές από την φορολογική αντιπρόσωπο της εταιρείας στην Ελλάδα Ευφροσύνη Λαμπροπούλου.

Ε. 3.2 Η αγορά το έτος 1999 και η πώληση ακινήτου στην οδό Κεφαλληνίας 45 και Κόμνα Τράκα το έτος 2007 από την εταιρεία Torcaso , και η θέση του εισπραχθέντος τιμήματος των 3.700.000 ευρώ σε «αφάνεια» ενέργεια κατά την οποία διαπράχθηκε αυτοτελώς και το αδίκημα της φοροδιαφυγής.

Ο Νικόλαος Μαϊτός, στην κατάθεση του ενώπιον της Επιτροπής, αναφέρθηκε επίσης και σε ένα άλλο ακίνητο « ... στην Κυψέλη, στην Κόμνα Τράκα και Κεφαλληνίας, το οποίο αγοράστηκε τότε γκρεμίστηκε και φτιάχτηκε εκ των υστέρων πάλι από την εταιρία ΑΡΚΟΝ που είχε αναλάβει και τις εργασίες στο σπίτι στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Κόμνα Τράκα και Κεφαλληνίας γωνία – Κεφαλληνίας 45 Κυψέλη αντί 240.000.000 δρχ..»

Το ακίνητο αυτό, (οικόπεδο επιφανείας 337,60 τ.μ. με παλαιά διώροφη οικοδομή) αποκτήθηκε από την Torcaso Investment Ltd με το υπ αριθμ. 4861/17-2-2000 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Αθηνών Παναγιώτας Δαβίλλα, κατά την υπογραφή του οποίου η Torcaso Investment Ltd εκπροσωπήθηκε από τον Σπυρίδωνα Χατζηνικολάου, κυπριακής καταγωγής. Το τίμημα συμφωνήθηκε στο ποσό των 240.000.000 δραχμών (αντικειμενική αξία 117.190.113 δραχμές, και καταβλήθηκε στους πωλητές (δυο ιδιοκτήτες κοινά και αδιαίρετα έκαστος) με την καταβολή α) ποσού 10.000.000 δραχμών προηγουμένως και εκτός της παρουσίας της συμβολαιογράφου (5.000.000 δρχ σε καθένα πωλητή), και β) με δυο επιταγές που εκδόθηκαν την 17-2-2000 ποσού 115.000.000 δραχμών η κάθε μια, με αριθμούς 0065484-1 και 0065841-7 και εισπράχθηκαν από τους πωλητές. Πριν την έκδοση των επιταγών αυτών, όπως προκύπτει από την έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας (σελίδα 15) έγινε μεταφορά (δραχμοποίηση) από τον λογαριασμό της εταιρείας Torcaso Investment Ltd στην Κύπρο στον

λογαριασμό της στην ίδια τράπεζα στην Ελλάδα , ποσού 413.837.12 ευρώ την 17-2-2000.

Το ακίνητο αυτό στη συνέχεια, με την έκδοση της υπ αριθμ. 2169/20-12-2002 οικοδομικής άδειας, ανακατασκευάστηκε και προστέθηκαν τρεις όροφοι με δαπάνες της Torcaso Investment Ltd και στη συνέχεια, με το υπ αριθμ. 1770/30-4-2007 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Ελένης Ζαφειρίου, κατά την υπογραφή του οποίου η Torcaso εκπροσωπήθηκε (για πρώτη φορά από την Σπυριδούλα Παπαηρακλέους, μέλους του Διοικητικού της Συμβουλίου από την ίδρυση της 3/8/1999) μεταβιβάστηκε στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου με τίμημα 3.700.000 ευρώ (αντικειμενική αξία 2.541.788,40).

Από τις εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδας, σχετικές με την διερεύνηση των συναλλαγών της Ι.Μ.Βατοπεδίου προκύπτουν τα ακόλουθα:

Στην έκθεση της 4-12-2008 της Τράπεζας της Ελλάδας (σελίδες 20 και 21) αναφέρονται τα παρακάτω: « Στις 14-6-2007 ο λογαριασμός (της Ι.Μ.Β.) πιστώθηκε με 3.700.000 ευρώ ποσό προερχόμενο από ισόποση χρηματοδότηση που έλαβε η ΙΜΒ» Την 14-6-2007 εκδόθηκαν δύο επιταγές σε διαταγή Torcaso μια ποσού 700.000 ευρώ και μία ποσού 3.000.000 ευρώ.

Στην ίδια έκθεση Επισημαίνεται ότι: Οι ανωτέρω τραπεζικές επιταγές των 700.000 ευρώ και 3.000.000 ευρώ εκδόθηκαν σε διαταγή της Torcaso Investment Ltd ποσά τα οποία αφορούσαν την πώληση ακινήτου επί της οδού Κεφαλληνίας όπως προκύπτει από το προσκομισθέν συμβόλαιο. Οι επιταγές οπισθογραφήθηκαν από την πωλήτρια εταιρεία Torcaso Investment Ltd (Κυπριακή εταιρεία) από το νόμιμο εκπρόσωπο της Αθω Κοιρανίδη. Η πρώτη εκ των επιταγών αυτών επανακατατέθηκε στον λογαριασμό από τον οποίο είχε εκδοθεί, Η δεύτερη επιταγή κατατέθηκε σε λογαριασμό του Σαχπατζίδη Γ. Δεν έγινε γνωστός ο λόγος για τον οποίο δεν κατέληξαν τα ανωτέρω ποσά στους τελικούς δικαιούχους. Θα πρέπει να αιτιολογηθούν οι σχετικές μεταφορές κεφαλαίων. Περαιτέρω από διαθέσιμα στοιχεία προκύπτει ότι η Torcaso Investment Ltd είχε κάνει σύμφωνα με πληροφορίες από φορολογικές αρχές διακοπή της δραστηριότητας στην Ελλάδα στις 30-4-2007 δηλαδή σε χρόνο προγενέστερο της οπισθογραφήσεως των επιταγών από αυτή....

Έκθεση της 24-4-2009 σελίδα 6. Στην Ι.Μ.Β. χορηγήθηκαν δύο δάνεια στις 14-6-2007 ποσού 3.700.000 ευρώ για την αγορά ακινήτου 1846 τ.μ. στην οδό Κεφαλληνίας και Κόμνα Τράκα από την Torcaso Ltd (είχε περιέλθει στην κατοχή

της το 2000) Τόσο η GDS όσο και η Torcaso Ltd είναι εταιρείες συμφερόντων του Γ. Σαχπατζίδη. Το ποσό των 700.000 ευρώ που κατέθεσε η Torcaso (στο λογαριασμό της I.M.B.) αποτελεί επανακατάθεση εκδοθείσας ισόποσης επιταγής σε βάρος του ανωτέρω λογαριασμού της I.M.B.»

Φαίνεται δηλαδή ότι από το ποσό των 3.700.000 που έλαβε ως δάνειο η I.M.B. για την εξόφληση της αγοράς του ακινήτου, επιταγή ποσού 700.000 ευρώ που εκδόθηκε σε διαταγή της πωλήτριας Torcaso Investment Ltd δεν εισπράχθηκε ποτέ αλλά κατατέθηκε και πάλι στον λογαριασμό της I.M. Βατοπεδίου.

Στην έκθεση της 22/9/2010 της Τράπεζας της Ελλάδος (σελίδα 4και 5) αφού γίνει αναφορά στα στοιχεία της συμβάσεως πώλησης που προαναφέρθηκε, αναγράφεται: « Τα χρήματα για την αγορά του ακινήτου προέκυψαν από εκταμίευση δανείου της Τράπεζας Πειραιώς. Το προϊόν της πώλησης πιστώθηκε τελικά στον λογ/μο 5011-030569-849 που τηρεί ο Γεώργιος Σαχπατζίδης στην Τράπεζα Πειραιώς».

Από τον παραπάνω λογαριασμό (5011-030569-849) του Γεωργίου Σαχπατζίδη το χρονικό διάστημα 2/3/2007 μέχρι 28/11/2007 έγιναν αναλήψεις μετρητών ποσού 2.700.000 ευρώ, όπως αναφέρεται στην Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας της 22-9-2010 (σελίδα 16).

Στην ίδια έκθεση (σελίδες 16-17) αναφέρεται επίσης ότι στον με αριθμό 5255-004117-529 λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς (με συνδικαιούχους τον Γεώργιο Σαχπατζίδη και την σύζυγο του Μαρία Σαχπατζίδη, τροφοδοτήθηκε και με την κατάθεση δυο επιταγών υπέρ της Torcaso Investment Ltd ποσού 1.000.000 και 1.000.000 ευρώ (22-3 και 2-4-2007). Και από τον λογαριασμό αυτό έγινε ανάληψη σε μετρητά κατά το διάστημα 22/8/2007 μέχρι 31/10/2007 ποσού 1.453.000 ευρώ.

Η παρουσία του Γεωργίου Σαχπατζίδη, προσώπου που φέρεται από τις εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδας να μετέχει στην τελική φάση της εισπραξης του τμήματος από τις πωλήσεις των ακινήτων της Torcaso στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, η αδυναμία του να αποδείξει οποιαδήποτε σύνδεση ως πραγματικός δικαιούχος της Torcaso και ο τρόπος διακινήθηκε το τμήμα που εισπράχθηκε από τις φαινομενικά καθ' όλα νόμιμες πράξεις – πωλήσεις ακινήτων αποτελεί ισχυρότατη ένδειξη, ότι το προερχόμενο από εγκληματική πράξη (παθητική δωροδοκία) ποσό, που εισήλθε στον λογαριασμό της Torcaso το

χρονικό διάστημα από 1/11/1999 μέχρι τέλη 10/3/2000 επενδύθηκε για να νομιμοποιηθεί στα παραπάνω ακίνητα, τα οποία πωλήθηκαν στον ίδιο αγοραστή, με εμφανιζόμενο ως «πραγματικό δικαιούχο» της Torcaso τον Γ. Σαχπατζίδη, ο οποίος όπως αποδείχθηκε από την απάντηση της ΜΟΚΑΣ στο αίτημα δικαστικής συνδρομής δεν είχε καμιά απολύτως σχέση.

Ο Γεώργιος Σαχπατζίδης όπως προκύπτει από τις εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδος διακίνησε προς την «αφάνεια» το ποσό των 9.000.000 ευρώ από τα 9.700.000 ευρώ που εισέπραξε η Torcaso. Όπως αναφέρεται παραπάνω ποσό 700.000 ευρώ δεν εισπράχθηκε ποτέ από την Torcaso αλλά επιστράφηκε στον λογαριασμό της I.M.B.

Από τις ίδιες εκθέσεις προκύπτει ότι:

στον με αριθμό (5011-030569-849 λογαριασμό του Γ. Σαχπατζίδη στην Τράπεζα Πειραιώς κατατέθηκε κατά το διάστημα από 22/3/2007 μέχρι 14/6/2007 ποσό 6.000.000 ευρώ με τραπεζικές επιταγές που εκδόθηκαν υπέρ της Torcaso

στον με αριθμό Σ5255-004117-529 λογαριασμό της Τράπεζας Πειραιώς (με συνδικαιούχους τον Γεώργιο Σαχπατζίδη και την σύζυγο του Μαρία Σαχπατζίδη) κατατέθηκαν την 22/3/2007 και 2/4/2007 δύο τραπεζικές επιταγές που εκδόθηκαν υπέρ της Torcaso ποσού 2.000.000 ευρώ.

Οι κινήσεις αυτές παρέχουν επαρκείς ενδείξεις για τον χαρακτηρισμό και των δυο πωλήσεων των ακινήτων της Torcaso ως υπόπτων συναλλαγών κατά την έννοια του νόμου, δεδομένου ότι ανακύπτουν τα ακόλουθα εύλογα ερωτήματα στα οποία βέβαια δεν μπορεί να απαντήσει η Επιτροπή, αλλά με βεβαιότητα θα απαντήσει η τακτική ανάκριση που ήδη διεξάγεται για την υπόθεση του Βατοπεδίου, και θα διεξαχθεί ενδεχομένως και για την παρούσα υπόθεση εφ' όσον το Πόρισμα της Επιτροπής εγκριθεί από την Ολομέλεια της Βουλής.

Δεδομένου ότι οι πωλήσεις έγιναν κατά νόμιμο τρόπο, με αγοραστή μάλιστα την Ιερά Μονή Βατοπεδίου, (η οποία απολαμβάνει και φορολογικών προνομίων) και ότι το πραγματικό τίμημα αναγράφηκε στα συμβόλαια πώλησης και πιστώθηκε εξ ολοκλήρου προκειμένου να καταβληθεί μέσω τραπεζικών δανείων, παραμένουν ακατανόητες, με βάση τη τηρούμενη συνήθως συναλλακτική πρακτική, οι ακόλουθες ενέργειες:

α) Η φορολογική διακοπή των εργασιών της Torcaso στην Ελλάδα την 30-4-2007, την ίδια μέρα δηλαδή που υπογράφηκε το υπ αριθμ. 1770/2007

συμβόλαιο μεταβίβασης του ακινήτου της οδού Κεφαλληνίας και Κόμμα Τράκα και πριν ακόμη εισπραχθεί το σύνολο του τιμήματος για την πώληση του ακινήτου της οδού Κηφισίας που έγινε με το υπ αριθμ. 1675/2007 συμβόλαιο.

β) Η εμφάνιση του Γεωργίου Σαχπατζίδη, τότε το πρώτον, και ψευδώς όπως έχει ήδη αποδειχθεί, ως πραγματικού δικαιούχου της Torcaso, ο οποίος όπως φαίνεται από τις εκθέσεις της Τραπέζης της Ελλάδος έχει και άλλες σχέσεις με την Ι.Μ.Β. η οποία κατέθεσε διάφορα ποσά σε λογαριασμούς του, πέραν αυτών που εισέπραξε με οπισθογράφηση των τραπεζικών επιταγών που εκδόθηκαν σε διαταγή της Torcaso για την είσπραξη του τιμήματος από τις παραπάνω πωλήσεις.

γ) Η επιστροφή ποσού 700.000 ευρώ από την Torcaso που αφορούσε συμβατικό τίμημα για την πώληση ακινήτου της, στην Ι.Μ.Β.

δ) Η κατάθεση των τραπεζικών επιταγών σε διαταγή Torcaso που εκδόθηκαν οι μεν 6 ποσού 1.000.000 εκάστη την 22/3/2007 η δε επιταγή των 3.000.000 ευρώ από την Τράπεζα Πειραιώς την 14-6-2007 σε διαφορετικούς χρόνους από την έκδοση τους και διαφορετικούς λογαριασμούς

Φαίνεται δηλαδή ότι στον με αριθμό (5011-030569-849 λογαριασμό του Γ. Σαχπατζίδη στην Τράπεζα Πειραιώς κατατέθηκε ποσό 6.000.000 ευρώ με επιταγές που εκδόθηκαν υπέρ Torcaso, από τις οποίες μια ποσού 3.000.000 εκδόθηκε την 14-6-2007 από την Τράπεζα Πειραιώς.

Οι έξι όμως επιταγές που εκδοθηκαν από την Τράπεζα Marfin δεν κατατέθηκαν την ημέρα εκδόσεως τους (22/3/2007) αλλά πήγαν μέχρι την Κοζάνη, όπου κατατέθηκαν σε δυο λογαριασμούς την 22/3/2007 και 2/4/2007

ε) Η είσπραξη της μιας επιταγής από τις 6 ποσού 1.000.000 ευρώ σε μετρητά από τον Σαχπατζίδη.

στ) Η ανάληψη από τον 5011-030569-849 λογαριασμό του Γεωργίου Σαχπατζίδη ποσού 2.700.000 ευρώ σε μετρητά από 2/3/2007 μέχρι 28/11/2007

ζ) Η ανάληψη από τον με αριθμό 5255-004117-529 λογαριασμό του Γεωργίου Σαχπατζίδη και της συζύγου του ποσού 1.453.000 ευρώ σε μετρητά κατά το διάστημα 22/8/2007 μέχρι 31/10/2007.

η) Δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο εκ των αναφερομένων στις τέσσερις εκθέσεις της Τραπέζης της Ελλάδος η παράδοση των επιταγών στην αγοράστρια δανειολήπτρια, Ι.Μ.Β. ούτε και η χρησιμοποίησή τους για σύνταξη

εξοφλητικών πράξεων των συμβολαίων γεγονός που πρέπει επίσης να ερευνηθεί.

Το εισπραχθέν τίμημα από την πώληση ύψους 3.700.000 ευρώ που εισπράχθηκε για λογαριασμό δήθεν της πωλήτριας Torcaso από τον Γεώργιο Σαχπατζίδη που δεν συνδέεται με καμιά νόμιμη σχέση με την εταιρεία αυτή, της οποίας παρουσιάστηκε ψευδώς ως δικαιούχος, τέθηκε στην «αφάνεια» με διαδοχικές αναλήψεις μετρητών μετά την κατάθεση της επιταγής των 3.000.000 ευρώ σε λογαριασμό του Σαχπατζίδη και 700.000 ευρώ σε λογαριασμό της I.M.B. Λόγω δε της διακοπής εργασιών της εταιρείας Torcaso στην Ελλάδα την ίδια ημέρα 30-4-2007, σύμφωνα δε με όλες τις ενδείξεις, δεν δηλώθηκε ως φορολογητέο εισόδημα κατά τους ισχύοντες φορολογικούς συντελεστές από την φορολογική αντιπρόσωπο της εταιρείας στην Ελλάδα Ευφροσύνη Λαμπροπούλου.

Η ανάγκη για περαιτέρω διερεύνηση μέσω της τακτικής ανάκρισης της τύχης του τιμήματος των 9.000.000 ευρώ που εισπράχθηκε πραγματικά από την Torcaso αντί του συμβατικού τιμήματος των 9.700.000 δραχμών εκ του οποίου 700.000 ευρώ επιστράφηκε στην I.M.Βατοπεδίου, προκύπτει και από την κατάθεση του μάρτυρα Νικολάου Μαϊτού, ο οποίος καταθέτοντας στην Επιτροπή (σελίδα 77 της καταθέσεως του) αναφέρθηκε στο ότι στην Υπηρεσία του έχει περιέλθει μεταξύ άλλων καταγγελιών και καταγγελία ότι σε συγκεκριμένη τράπεζα της Ελβετίας υπάρχει λογαριασμός επ ονόματι του τέως Υπουργού με 7 ή 9 εκατομμύρια ευρώ. Ρωτήθηκε από το Μέλος της Επιτροπής κ. Μίχου για την τράπεζα στην οποία αναφέρεται και απάντησε « Η UBS» ερωτηθείς δε στη συνέχεια για την προέλευση της καταγγελίας απάντησε ότι «Είναι επώνυμη καταγγελία γνωστού δικηγόρου της Αθήνας » και ότι η υπηρεσία του διαμορφώνει ερώτημα διοικητικής συνδρομής στις Ελβετικές Αρχές , αρνήθηκε δε, βάσιμα, λόγω της διενεργούμενης από την Υπηρεσία του έρευνας να αποκαλύψει το όνομα του καταγγέλλοντος, αν και ρωτήθηκε σχετικά.

Ε. 3.2 Η αγορά το έτος 1999 ακινήτου στην οδό Διονυσίου Αεροπαγίτου από την εταιρεία Torcaso η ενδιάμεση εικονική πώληση του στην εταιρεία Nobilis το έτος 2001 και η περαιτέρω εικονική πώληση από την εταιρεία Nobilis την 16-4-2010 στην σύζυγο του πρώην Υπουργού.

Στην κατάθεση του ο Νικόλαος Μαϊτός (σελίδα 4) αναφέρει μεταξύ άλλων: « ...το συγκεκριμένο ακίνητο στην οδό Διονυσίου Αεροπαγίτου αγοράστηκε από τη σύζυγο του τέως Υπουργού τον Απρίλιο του 2010. Στο συγκεκριμένο ακίνητο έμενε ο πρώην Υπουργός, ως μισθωμένη κατοικία από το 2007 μέχρι και σήμερα. Το συγκεκριμένο ακίνητο ανήκε στην αμερικανική εταιρία Nobilis, η οποία επίσης το είχε αγοράσει στις 20.1.2001 από την κυπριακών συμφερόντων εταιρία Torcasso..»

Από το με αριθμό 4915/29-11-1999 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Πλάτωνα Περάκη, κατά την υπογραφή του οποίου η Torcaso Investment Ltd εκπροσωπήθηκε από τον Σπυρίδωνα Χατζηνικολάου, κυπριακής καταγωγής, προκύπτει ότι αγοράστηκε από την Torcaso ένα ακίνητο (οριζόντια ιδιοκτησία –κατοικία, και το ½ εξ αδιαιρέτου οριζόντιας ιδιοκτησίας – αποθηκευτικών χώρων) στην οδό Διονυσίου Αεροπαγίτου, από τον κ. Νικόλαο Αντωνόπουλο. Το συνολικό τίμημα συμφωνήθηκε στο ποσό των 300.000.000 δραχμών (αντικειμενική αξία 101.302.739 δραχμές) και καταβλήθηκε στον πωλητή με την με αριθμό 0063904-4 επιταγή που εκδόθηκε σε διαταγή της αγοράστριας από τον λογαριασμό της στην Τράπεζα Κύπρου.

Πριν την έκδοση της επιταγής αυτής, όπως προκύπτει από την έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας (σελίδα 15) έγινε την 25-11-1999 μεταφορά ποσού 1.111.343,57 ευρώ από τον λογαριασμό της εταιρείας Torcaso Investment Ltd στην Κύπρο στον λογαριασμό της στην ίδια τράπεζα στην Ελλάδα.

Το ακίνητο αυτό στη συνέχεια, με την υπ αριθμ. 61421/29-1-2001 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Πειραιά Γρηγορίου Βαρυμποπιώτη, η εταιρεία Torcaso Investment Ltd εκπροσωπούμενη από τον Σπυρίδωνα Χατζηνικολάου, κυπριακής καταγωγής, το πώλησε και μεταβίβασε την κυριότητά του στην εταιρεία με την επωνυμία NOBILIS INTERNATIONAL LLC που ιδρύθηκε σύμφωνα με τους νόμους της Πολιτείας Γουαϊόμινγκ των ΗΠΑ με το από 8-3-99 καταστατικό και εκπροσωπήθηκε από την κ. Ταλίτα - Μαρία Τσεκούρα του Βασιλείου. Η πώληση έγινε αντί τιμήματος 136.000.000 δραχμών, (αντικειμενική αξία 116.815.415 δραχμές). Το τίμημα των 136.000.000 δραχμών φέρεται ότι καταβλήθηκε στον εκπρόσωπο της πωλήτριας Torcaso Σπυρίδωνα Χατζηνικολάου, προηγουμένως και εκτός της παρουσίας του συμβολαιογράφου.

Στην από 22-9-2010 έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας (σελίδα 14) αναφέρεται ότι το τίμημα της πώλησης αυτής δεν φαίνεται να πιστώθηκε σε οποιοδήποτε από τους προαναφερθέντες λογαριασμούς της Torcaso στην Ελλάδα ή την Κύπρο. Το στοιχείο αυτό επιβεβαιώνεται και από την κατάθεση του Νικολάου Μαϊτού (Σελίδα 8) όπου μεταξύ άλλων καταθέτει «..Σελίδα 8: ρωτώντας για τις συναλλαγές ή προσπαθώντας μέσω των τραπεζικών λογαριασμών να δούμε η αγοραπωλησία από την Τορκάσο προς τη Nobilis πως έγινε και που διακινήθηκε αυτό το χρήμα – αν διακινήθηκε μέσω τραπεζών κλπ – δεν διαπιστώσαμε κάτι. Όλες αυτές οι ενέργειες έγιναν εκτός συμβολαιογραφείου. Δεν αναφέρθηκαν ούτε στους λογαριασμούς που έχουμε ανοίξει...»

Τέλος, με το υπ αριθμ. 15.867/16-4-2010 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Πειραιώς Μαρίας Κολοβού –Τρανταλίδου, που υπογράφηκε στο γραφείο της κ. Ταλίτα –Μαρίας Τσεκούρα, αυτή, ως εκπρόσωπος της εταιρείας NOBILIS INTERNATIONAL LLC πώλησε και μεταβίβασε το παραπάνω ακίνητο, στην κ. Βασιλική Θυγατέρα Δημητρίου και Γεωργίας Σταμάτη, (δεν ήταν αναγκαία κατά νόμο η αναγραφή του στοιχείου ότι είναι σύζυγος του κ. Αθανασίου – Αποστόλου Τσοχατζόπουλου). Το συμβατικό τίμημα ορίστηκε σε 1.100.000,00 ευρώ, (αντικειμενική αξία 1.388.676,45 ευρώ) Δεν καταβλήθηκε κανένα ποσό κατά την υπογραφή του συμβολαίου. Η αγοράστρια κ. Σταμάτη, δήλωσε, ότι από το συμβατικό τίμημα, ποσό 450.000 ευρώ έχει ήδη καταβάλει στην εκπρόσωπο της πωλήτριας σταδιακά κατά την τελευταία τριετία, δήλωση την οποία επιβεβαίωσε η εκπρόσωπος της πωλήτριας και το υπόλοιπο ποσό των 650.000 ευρώ δέχθηκε η πωλήτρια να λάβει από δάνειο που επρόκειτο να χορηγηθεί στην αγοράστρια από την Τράπεζα EUROBANK, ή οποιαδήποτε άλλη τράπεζα το αργότερο μέχρι την 15-6-2010.

Στην κατάθεση του ο Νικόλαος Μαϊτός αναφέρει (σελίδα 4) « το σπίτι αγοράστηκε τον Απρίλιο του 2010. Η αξία του με βάση τα συμβόλαια είναι 1.100.000 €. Σύμφωνα με τα συμβόλαια αλλά και τη δική μας έρευνα, ελήφθη τραπεζικό δάνειο 800.000 € από συγκεκριμένη τράπεζα, τη Eurobank. Από αυτές οι 650.000 € κατατέθηκαν στο λογαριασμό της Nobilis. Οι υπόλοιπες 450.000 € φέρονται ότι δαπανήθηκαν κατά τη διάρκεια που το σπίτι ήταν νοικιασμένο από τον πρώην Υπουργό σε εργασίες επισκευής του...»

Στην σελίδα 19 της καταθέσεως του ο Νικόλαος Μαϊτός αναφέρει : « Το συμβόλαιο λέει μέσα ότι το ακίνητο πουλήθηκε 1.100.000 €. Από αυτό το

1.100.000 € οι 450.000 €, όπως αναφέρει το συμβόλαιο, είχαν δαπανηθεί κατά τη διάρκεια της προηγούμενης 4ετίας από τον κ. Τσοχατζόπουλο για επισκευές στο σπίτι. Το ίδιο διάστημα το είχε νοικιάσει ο κ. Τσοχατζόπουλος (υπέγραψε συμβόλαιο από 1.1.2007). Άρα από το 1.100.000 € απέμεναν 650.000 €. 650.000 € λοιπόν μπήκαν στο λογαριασμό της Nobilis, που ήταν η πρώτη φορά που άνοιξε λογαριασμό στην Ελλάδα. Από αυτές τις 650.000 € παρακολουθώντας αυτό το λογαριασμό κα με βάση τις μαρτυρικές καταθέσεις περίπου σας είπα το 40% έχει αποδοθεί για κάλυψη φορολογικών, ασφαλιστικών και λοιπών υποχρεώσεων της συγκεκριμένης εταιρίας (της Nobilis) δεν είχαν υποβληθεί δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος. Δεν είχε υποβληθεί φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας για όλα αυτά τα χρόνια, δεν είχαν πληρωθεί οι ασφαλιστικές εισφορές στο ΙΚΑ για τις εργασίες οι οποίες έγιναν. Όλα αυτά μαζί με τις αμοιβές που υποτίθεται ότι έχουν πάρει η Λαμπροπούλου, η Ιταλίδα εκπρόσωπος κτλ. μαζεύεται ένα αρκετά μεγάλο ποσό..»

Στο διαβιβασθέν στην Επιτροπή με το από 31-5-2011 αριθμ Πρωτ 2543 έγγραφο του Γ' Αντιπροέδρου της Βουλής κ. Ευαγγέλου Αργύρη, από 30-5-2011 Πόρισμα των Ορκωτών Ελεγκτών για τις δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, αναφέρεται μεταξύ άλλων (σελίδα 7) ότι από την άρση τραπεζικού απορρήτου διαπιστώθηκε ότι η σύζυγος του κ. Σταμάτη Βασιλική έλαβε δύο δάνεια από την Τράπεζα EurobankErgasias την 19-3-2010 ύψους 800.000 ευρώ και την 30-3-2010 ύψους 50.000 ευρώ αντίστοιχα, και ότι την 6-4-2011 προσκομίστηκαν αναλυτικά στοιχεία α) αντίγραφο σύμβασης τοκοχρεωλυτικού δανείου της 18/3/2010 Ποσού δανείου 800.000 ευρώ με σκοπό την αγορά ακινήτου, Οφειλέτης η κ. Σταμάτη και εγγυητής ο σύζυγος της κ. Τσοχατζόπουλος. Β) συμβόλαιο αγοραπωλησίας οριζοντίων ιδιοκτησιών , το προαναφερθέν υπ αριθμ. 15867/2010.

Στην έκθεση των ορκωτών ελεγκτών σημειώνεται ότι το τίμημα της πώλησης καταβλήθηκε : α) με μετρητά 450.000 ευρώ κατά τη διάρκεια της προηγούμενης τριετίας και το υπόλοιπο ποσό των 650.000 ευρώ μαζί με το φόρο μεταβίβασης ποσού 157.028,03 ευρώ πληρώθηκε από το δάνειο των 800.000 ευρώ. Οι Ορκωτοί ελεγκτές αναφέρουν ότι στις δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης της προηγούμενης τριετίας δεν αναφέρονται ποσά συνολικού ύψους 450.000 ευρώ ως προκαταβολή για την αγορά του συγκεκριμένου ακινήτου.

Από τα παραπάνω, προκύπτουν υπόνοιες για ύποπτη συναλλαγή και στην περίπτωση αυτή οι οποίες πρέπει να διερευνηθούν περαιτέρω από την τακτική ανάκριση και μετά την ολοκλήρωση της έκθεσης του ΣΔΟΕ.

Οι ενδείξεις που προκύπτουν από τα προαναφερθέντα και χρήζουν περαιτέρω διερευνήσεως είναι οι παρακάτω:

- Στο συμβόλαιο αναφέρεται ότι το πιστούμενο τίμημα των 650.000 ευρώ «θα καταβληθεί από προϊόν δανείου που πρόκειται να χορηγηθεί μέχρι την 15 Ιουνίου» ενώ το δάνειο των 800.000 ευρώ έχει ήδη χορηγηθεί την 19-3-2010.
- Δηλώνεται προς τους ελεγκτές (σελίδα 7 του πορίσματος προς την Επιτροπή Ελέγχου του άρθρου 21 Ν3023/2002) από τον υπόχρεο, ότι από το δάνειο πληρώθηκε ο φόρος μεταβίβασης που βαρύνει τον αγοραστή και το πιστωθέν τίμημα των 650.000 ευρώ. Ο φόρος μεταβίβασης ποσού 157.028,03 ευρώ πληρώθηκε την 14-4-2010 με το 64462689 διπλότυπο.
- Η εταιρεία Nobilis, άνοιξε για πρώτη φορά λογαριασμό στην Ελλάδα σε ημερομηνία που δεν αναφέρθηκε από τον κ. Μαϊτό, πιθανόν πριν η κατά την εκταμίευση του δανείου, η οποία έγινε την 19-3-2010 όπως αναφέρεται στο πόρισμα των Ορκωτών Ελεγκτών (σελίδα 7). Ο προσδιορισμός της ακριβούς ημερομηνίας ανοίγματος λογαριασμού της εταιρείας Nobilis, και της ημερομηνίας κατάθεσης του ποσού των 650.000 € θα αποτελέσει στοιχείο επιβεβαίωσης της εικονικότητας ή μη της συναλλαγής, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις δηλώσεις των συμβαλλομένων στο με αριθμό 15867/2010 συμβόλαιο το πιστωθέν τίμημα των 650.000 ευρώ πρόκειται να καταβληθεί από δάνειο που θα χορηγηθεί μέχρι 15-6-2010.
- Η απόδοση του 40% περίπου του ποσού των 650.000 ευρώ, σύμφωνα με την κατάθεση του κ. Μαϊτού, για κάλυψη φορολογικών, ασφαλιστικών και λοιπών υποχρεώσεων της εταιρείας Nobilis, λόγω μη υποβολής δηλώσεων κατά τα προηγούμενα έτη, ενώ σύμφωνα με τις ενδείξεις που αντλούνται από το με αριθμό 15867/2010 συμβόλαιο, η πληρωμή των

φορολογικών υποχρεώσεων έγινε πριν από την υπογραφή του συμβολαίου, και πριν από την εκταμίευση του δανείου την 19-3-2010 αποτελεί ένδειξη που χρήζει περαιτέρω διερευνήσεως. Τούτο διότι, από την με αριθμό 30706487/17-3-2010 βεβαίωση φορολογικής ενημερότητας της Δ.Ο.Υ Ε' Αθηνών, που προσαρτάται στο συμβόλαιο, προκύπτει ότι η πωλήτρια ήταν φορολογικά ενήμερη, γεγονός που σημαίνει ότι όλες οι φορολογικές υποχρεώσεις είχαν εξοφληθεί πριν από την έκδοση της βεβαίωσης η οποία σύμφωνα με το νόμο δεν εκδίδεται εφ' όσον υπάρχουν βεβαιωμένες οφειλές. Επίσης από την με αριθμό 145/18-3-2010 βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας του ΙΚΑ που προσαρτάται επίσης στο ίδιο συμβόλαιο προκύπτει ότι η πωλήτρια ήταν ενήμερη πριν εκταμίευση του δανείου την 19-3-2010.

- Η παρατήρηση του Νικολάου Μαΐτου, ότι « Μας κάνει δε εντύπωση το γεγονός ότι από τις 650.000 € που κατετέθησαν τελικά στο λογαριασμό της τράπεζας, το 40% περίπου της αξίας αυτών διατέθηκε για την πληρωμή φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων της εταιρίας, μένοντας έτσι ένα ποσό περίπου 300.000 – 350.000 € δηλαδή χαμηλότερο από το τίμημα που είχε αγοραστεί περίπου το ακίνητο πριν περίπου 10 χρόνια», παρέχει επίσης μια σοβαρή ένδειξη για εικονικότητα της μεταβίβασης από την εταιρία Nobilis.

Περαιτέρω ενδείξεις για την σύνδεση της εταιρείας Nobilis με τον πρώην Υπουργό, με τον ίδιο τρόπο που συνδέεται και η Torcaso, δηλαδή ως νομικό πρόσωπο προκάλυμμα για να «χαθούν» τα ίχνη του χρήματος , οι οποίες χρήζουν διερευνήσεως, παρέχει και πάλι η κατάθεση του κ. Μαΐτου.

Στην σελίδα 9 της καταθέσεως του αναφέρει ότι «.. η εταιρία Nobilis ανήκει σε έναν ελληνοαμερικάνο γιατρό ονόματι Γεωργουλάκη Νικόλαο, από τον οποίο ζητήσαμε μέσω της πρεσβείας μας και πήραμε κατάθεση. Η κατάθεσή του δε μας διαφωτίζει γιατί μας λέει «ξέρετε εγώ δεν ήμουν ο μοναδικός κάτοχος. Κάτοχος ήταν και ένας Στέλιος Αρβανίτης, ο οποίος έχει πεθάνει σήμερα. Εγώ ουσιαστικά συνεταιίρος εκείνου του ανθρώπου ήμουν. Του είχα δώσει 200.000 € να

τα διαχειρίζεται κάποτε. Και πέφτει σε κάποιες αντιφάσεις σχετικά με κάποιες λεπτομέρειες της υπόθεσης, όπως και άλλοι μάρτυρες. Αντιφάσεις σε σχέσεις με το τι προηγήθηκε και τι έγινε με το συγκεκριμένο ακίνητο. Παραδείγματος χάριν, αντιφάσεις του στυλ αν υπήρχε προσύμφωνο για αυτά τα 450.000 € που αναφέρω στην αρχή. Εκείνος μας είπε ότι υπήρχε προσύμφωνο. Ο τέως Υπουργός στην κατάθεσή του μας είπε ότι δεν υπήρχε κανενός είδους προσύμφωνο σε αυτό το κομμάτι...»

Κατέθεσε επίσης (Σελίδα 22) ότι «.. Εκπρόσωπος της εταιρίας (Nobilis) στην Ελλάδα νόμιμος είναι η συγκεκριμένη δικηγόρος που σας ανέφερα προηγούμενα, Ταλίτα - Μαρία Τσεκούρα. Εκπρόσωποι δηλαδή ως προς τα φορολογικά είναι η κα Ευφροσύνη Λαμπροπούλου..» καθώς και ότι (Σελίδα 31) η Nobilis συστάθηκε στις 8.3.1999. Δεν έχει καμία άλλη δραστηριότητα, ούτε καν λογαριασμούς στην Ελλάδα και ότι (Σελίδα 32) στην Ελλάδα έχει κάνει διακοπή η Nobilis.

Κατέθεσε ακόμη ο κ. Μαϊτός («Σελίδα 51) Από το 2007 έως το 2010 που το σπίτι στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου είναι νοικιασμένο, φαίνονται καταβολές ενοικίων σε μηνιαία βάση σε λογαριασμό της Λαμπροπούλου και της μητέρας του Γεωργουλάκη...» και σε άλλο σημείο (Σελίδα 65) για τον ίδιο λογαριασμό ότι η μητέρα του Γεωργουλάκη ερωτηθείσα σχετικά απάντησε ότι «εγώ γνώριζα την ύπαρξή του, δεν το διαχειρίστηκα όμως ποτέ. Ούτε έλαβα, ούτε έδωσα ούτε τίποτα από αυτό το λογαριασμό».

Περαιτέρω, προκύπτουν επίσης ενδείξεις ότι το ποσό των 450.000 ευρώ που κατά μεν την δήλωση της αγοράστριας του ακινήτου , συζύγου του πρώην Υπουργού, είχε καταβληθεί έναντι του τιμήματος κατά την προηγούμενη της τριετίας αγορά , κατά δε την δήλωση του ίδιου του πρώην Υπουργού είχε καταβληθεί για επισκευές του κτιρίου, το οποίο μίσθωσε από την εταιρεία Nobilis την περίοδο 2007 μέχρι την 16-10-2010, καταβλήθηκε μέσω της Torcaso, την διαχείριση των λογαριασμών (αναλήψεις χρημάτων) της οποίας, όπως και της εταιρείας Nobilis (είσπραξη μισθωμάτων από 2007 μέχρι Απρίλιο 2010) ενεργούσε η κ. Ευφροσύνη Λαμπροπούλου, λογίστρια και φίλη του πρώην

Υπουργού, όπως άλλωστε και ο ίδιος επιβεβαίωσε κατά την ενώπιον της Επιτροπής κατάθεσή του.

Στην από 22-9-2010 έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος (σελίδα 15) όπου αναφέρονται στοιχεία από την κίνηση του λογαριασμού της Torcaso σε ευρώ στην Τράπεζα Κύπρου σημειώνονται μεταξύ άλλων οι εξής πράξεις:

13-2-2002 μεταφορά ποσού 40.000 ευρώ σε Λαμπροπούλου Εφρ. Αμοιβή Αρχιτεκτονικής Μελέτης

5/4/2002 μεταφορά ποσού 90.000 ευρώ σε Λαμπροπούλου Εφρ. Για πληρωμή της Arccon ATE

25/4/2002 μεταφορά ποσού 130.000 ευρώ σε Λαμπροπούλου Εφρ. Για πληρωμή της Arccon ATE

4/7/2002 έκδοση τραπεζικής επιταγής (133318) ποσού 70.000 ευρώ σε διαταγή Arccon Constructions

6/11/2002 έκδοση τραπεζικής επιταγής (140620) ποσού 70.000 ευρώ σε διαταγή Arccon Constructions

Η εταιρεία Arccon σύμφωνα με την κατάθεση του Νικολάου Μαϊτού, είχε αναλάβει το έργο ανακατασκευής του κτιρίου στην οδό Κεφαλληνίας και Κόμμα Τράκα, (που αγοράστηκε όπως προαναφέρθηκε από την Torcaso) το οποίο ανακατασκευάστηκε. « Γκρεμίστηκε και φτιάχτηκε από την αρχή από την ίδια εταιρία, η οποία είχε αναλάβει τις επισκευές στο σπίτι στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου. Τιμολόγια έχουν εκδοθεί (για την επισκευή στη Δ. Αρεοπαγίτου). Στην ερώτησή μας στον εκπρόσωπο (της επισκευαστικής εταιρίας) όλα πληρώνονταν μετρητοίς. (σελ. 16: Τις έκανε (τις επισκευές). Έχουν κοπεί τιμολόγια. Έχουν υπογραφεί εργολαβικά. Ανακατασκευή το σπίτι έχει κάνει. Άλλα τιμολόγια δεν έχουν παρουσιαστεί. Άρα, δεν έχουμε λόγο να αμφιβάλλουμε ότι έγιναν. Ο εκπρόσωπος της εταιρίας όταν τον ρώτησα από ποιον έπαιρνε λεφτά ποιος δηλαδή ήταν εκείνη την εποχή που τον πλήρωνε, μου δήλωσε ότι δε γνωρίζει διότι κάποιος ερχόταν κι έφερνε λεφτά, τα άφηνε σε διάφορους εργοδηγούς που είχε κι εκείνος τα αναλάμβανε. Στην σελίδα 15 αναφέρει ότι «Ο πρώην Υπουργός στην κατάθεσή του είπε ότι «εγώ τα έχω δώσει τα λεφτά». Είναι μία από τις αντιφάσεις τις οποίες έχουμε, καθώς και ότι ο πρόεδρος της εταιρίας ARKON A.E., Οικονομίδης Αστήριος, γνωριζόταν με τον τέως Υπουργό αρκετά χρόνια πριν και διατηρούσαν φιλικές σχέσεις».

Η οικοδομική άδεια για την ανακατασκευή του κτιρίου της οδού Κεφαλληνίας 45 και Κόμνα Τράκα, όπως προκύπτει από το με αριθμό 1770/2007 συμβόλαιο πώλησεως προς την Ι.Μ. Βατοπεδίου, εκδόθηκε από το Πολεοδομικό Γραφείο Αθήνας την 20-12-2002, ημερομηνία η οποία είναι κατά πολύ μεταγενέστερη των πληρωμών μέσω του λογαριασμού της Torcaso προς την Arcon που προαναφέρθηκαν.

Από την 29-1-2001 το ακίνητο της οδού Διονυσίου Αρεοπαγίτου είχε μεταβιβαστεί λόγω πώλησης στην Nobilis. Αναλήψεις χρημάτων και πληρωμές προς την Arcontgίνονταν από την Torcaso μέσω της κ. Λαμπροπούλου, πριν την έκδοση αδείας οικοδομής για το κτίριο της οδού Κεφαλληνίας και Κόμνα Τράκα.

Ο Νικόλαος Μαϊτός κατέθεσε επίσης ότι (Σελίδα 66) « Ο πρώην Υπουργός λέει ότι «εγώ τα πλήρωνα» (τα 450.000 € για τις επισκευές στη Διονυσίου Αρεοπαγίτου). Εγώ ρώτησα τον ιδιοκτήτη της Arcon τον κο Αστέριο Οικονομίδα από ποιον έπαιρνε λεφτά όλο αυτό το διάστημα. Λέει ότι είχε κάποιες συνομιλίες στην Κύπρο με το δικηγόρο τον Κυπριώτη και κάποια στιγμή του έλεγε «στείλε μου λεφτά» και ερχόταν κάποιος τον οποίο δεν γνώριζε προσωπικά, γιατί σε αυτόν προσωπικά δεν έδωσε ποτέ λεφτά, τα έδινε στον εργολάβο του, άφηνε κάποια λεφτά σε έναν από του εργοδηγούς εκεί πέρα και ο εργοδηγός του τα έδινε» και συνεχίζοντας (Σελίδα 67) ότι: « αυτός ο Κύπριος (ο δικηγόρος Κυπριώτης) είναι στο δικηγορικό γραφείο που τηρεί την εταιρία Torcaso. Ουδείς μας έδωσε συγκεκριμένη απάντηση, για παράδειγμα εγώ πήρα από τον τάδε συγκεκριμένα τόσα λεφτά. Έστω και από την Λαμπροπούλου ας πούμε ή από την Ιταλίδα τη νόμιμη φορολογική εκπρόσωπο της Nobilis δε μας είπαν ποτέ ότι ήρθε ο τάδε και μου έδωσε τόσα λεφτά...»

Ένδειξη για την προέλευση των χρημάτων που πληρώθηκαν για τις επισκευές του κτιρίου παρέχει και πάλι η από 22-9-2010 έκθεση της Τράπεζας Ελλάδος, (σελίδα 15) όπου παρατίθεται η ανάλυση των κινήσεων του λογαριασμού της Torcaso. Την 16-9-2003 γίνεται κατάθεση μισθώματος ποσού 50.625,51 ευρώ από την Μ. ΒΩΒΟΣ ΔΤ ΑΕ. (όμοιες καταθέσεις έχουν γίνει από τον Μάιο του 2003). Η 7-3-2005 ο λογαριασμός κλείνει και μεταφέρεται στην Κύπρο.

Στον λογαριασμό αυτό δεν φαίνεται να έχουν κατατεθεί μισθώματα από τον Σεπτέμβριο του 2003 μέχρι το κλείσιμο του τον Μάρτιο του 2005, στην δε

έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας γίνεται αναφορά για «μεταφορά τους σε άλλους λογαριασμούς» που δεν προσδιορίζονται.

Στο με αριθμό 1675/2007 συμβόλαιο με το οποίο η Torcaso πώλησε στην Ι.Μ. Βατοπεδίου το ακίνητο της οδού Κηφισιάς 7 αναφέρεται ότι οι πωλούμενες ιδιοκτησίες είναι μισθωμένες από την εταιρεία Μ.ΒΩΒΟΣ ΑΤ Α.Ε. και το συνολικό μηνιαίο μίσθωμα που καταβάλλεται κατά το χρόνο της μεταβίβασης (24-1-2007) ανέρχεται σε 56.414,10 ευρώ.

Η διερεύνηση κατά την ανακριτική διαδικασία της τύχης των ποσών που εισέπραττε η Torcaso, από μισθώματα από τον Μάιο του 2000 μέχρι την πώληση του ακινήτου της την 24-1-2007 (μισθώματα τα οποία αποτελούν καρπούς του παρανόμου χρήματος) ενδέχεται να διαλευκάνει την προέλευση των χρημάτων που δαπανήθηκαν για την επισκευή του ακινήτου της οδού Διονυσίου Αεροπαγίτου, για τις οποίες δαπανήθηκε ποσό περίπου 450.000 ευρώ κατά το διάστημα 2001-2007 κατά το οποίο νομοτυπικά ανήκε στην κυριότητα της Εταιρείας Nobilis.

Από τα παραπάνω προκύπτουν επαρκείς και σοβαρές ενδείξεις κατά την κρίση της Επιτροπής ότι και η συναλλαγή αυτή εμπίπτει στην έννοια της «ύποπτης συναλλαγής» κατά την έννοια του νόμου, διότι το ακίνητο αυτό αγοράστηκε από την Torcaso, την 29-11-1999 με χρήματα προερχόμενα από εγκληματική ενέργεια, με σκοπό να περιέλθει στην περιουσιακή σφαίρα του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, όπως και έγινε, με την απόκτηση του από την σύζυγό του το έτος 2010 χωρίς ουσιαστικά να καταβληθεί τίμημα στην φερομένη ως πωλήτρια εταιρεία. Από τα ίδια στοιχεία προκύπτουν επίσης επαρκείς ενδείξεις ότι η ενδιάμεση μεταβίβαση του ακινήτου το έτος 2001 στην εταιρεία NOBILIS, της οποίας η νομική αυτοτέλεια είναι ανυπόστατη, όπως και της εταιρείας Torcaso άλλωστε, ήταν εικονική, χωρίς να γίνει πραγματική καταβολή τιμήματος.

Ε. 3.3 Η αγορά ακινήτου στην οδό Κόμνα Τράκα αριθμ. 3 κατά το έτος 1999 από τον Νικόλαο Ζήγκρα με πιθανή προέλευση των χρημάτων από τους λογαριασμούς της Torcaso, και η μεταβίβαση του στον πρώην Υπουργό το έτος 2004 χωρίς αντάλλαγμα σύμφωνα με τις ενδείξεις.

Στην κατάθεση του ο κ Μαϊτός ανέφερε ότι το ακίνητο που αγοράστηκε από την εταιρεία Torcaso στην οδό Κεφαλληνίας 45 και Κόμνα Τράκα στην Αθήνα (Κυψέλη) είναι δίπλα σε ακίνητο (διαμέρισμα) που «...φαίνεται να το αγόρασε από τον Ζήγγρα ατομικά όμως όχι σαν εταιρία ο τέως Υπουργός από τον ξάδελφο του το συγκεκριμένο ακίνητο που έχει στην Κόμνα Τράκα στην Κυψέλη, εκεί που έχει το γραφείο του. Το ακίνητο αυτό παραμένει στην κατοχή του κου Τσοχατζόπουλου.

Μεταξύ των συμβολαίων που στάλθηκαν στην Επιτροπή από το Υποθηκοφυλάκειο Αθηνών περιλαμβάνεται το με αριθμό 8574/28-6-2004 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Αλεξάνδρου Μπουρνόζου, με το οποίο ο πρώην Υπουργός απέκτησε με αγορά από τον Νικόλαο Παύλο Ζίγκρα τα περιγραφόμενα σε αυτό ακίνητα. Ο πωλητής, Νικόλαος Ζίγκρας, εμφανίζεται ως πραγματικός δικαιούχος της Torcaso από 3/8/1999. Ο Νικόλαος Ζίγκρας αγόρασε το έτος 1999 με το υπ αριθμ. 2079/1999 πωλητήριο συμβόλαιο της Συμβολαιογράφου Αθηνών Αικατερίνης Σταμπογλη το ακίνητο αυτό, που στη συνέχεια μεταβίβασε λόγω πώλησεως στον πρώην Υπουργό. Για την αγορά αυτή το τίμημα, ανερχόμενο σε 85.899,55 ευρώ, (όση και η αντικειμενική αξία) καταβλήθηκε όπως δήλωσαν οι συμβαλλόμενοι και η δήλωση τους καταχωρήθηκε στο συμβόλαιο, πριν την υπογραφή και εκτός συμβολαιογραφείου.

Στο Πόρισμα των ορκωτών ελεγκτών που διαβιβάστηκε στην Επιτροπή Ελέγχου του άρθρου 21 Ν. 3023/2002, (σελίδα 7) αναφέρεται ότι «δεν προκύπτει σχετική ανάληψη παραπλήσιου ποσού κατά την περίοδο αγοράς των ακινήτων αυτών»

Τα παραπάνω στοιχεία, παρέχουν ενδείξεις για έλεγχο και της αγοράς αυτής, και κυρίως της αγοράς που προηγήθηκε της πώλησης προς τον πρώην Υπουργό, από τον Νικόλαο Ζίγκρα, ιδίως εκ του χρόνου που πραγματοποιήθηκε και της άμεσης συνδρομής που παρείχε ο Νικόλαος Ζίγκρας ως εμφανής ιδιοκτήτης της εταιρείας Torcaso μέσω της οποίας, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις εκτελέστηκαν οι ενέργειες διακινήσεως και επενδύσεως χρημάτων προερχομένων από την ερευνούμενη εγκληματική δωροδοκία.

E. 3.4 Από όλες τις παραπάνω αναφερόμενες σοβαρές ενδείξεις για την τέλεση των αδικημάτων του νόμου για το ξέπλυμα παράνομου χρήματος,

ανακλύπτουν επί πλέον και ενδείξεις, για τέλεση και φορολογικών αδικημάτων που διαπράχθηκαν σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, τις οποίες προφανώς θα αναδείξει η διενεργούμενη από τις αρμόδιες ελεγκτικές υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών και των Εισαγγελιών Οικονομικού εγκλήματος έρευνα.

Σημαντικότερη δε ένδειξη προκύπτει εκτός των άλλων από το γεγονός ότι η εταιρεία Torcaso υπέβαλε δήλωση διακοπής εργασιών στην Ελλάδα την 30-4-2007, για την οποία μάλιστα εκφράζονται απορίες στην από 4-12-2008 έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας, δεδομένου ότι η διακοπή έγινε πριν την είσπραξη του τιμήματος από τις πωλήσεις ακινήτων εντός της χρήσεως 2007.

Με δεδομένο ότι η εταιρεία Torcaso υπέβαλε δήλωση έναρξης δραστηριότητας στην Ελλάδα την 15-10-1999 με δραστηριότητα αγοραπωλησίες ακινήτων, δηλαδή εμπορική δραστηριότητα, είχε υποχρέωση εκτός των άλλων να δηλώνει το εισόδημα από τις εμπορικές πράξεις επί ακινήτων και να καταβάλει τον φόρο που προκύπτει από το τίμημα που εισέπραττε από την πώληση, όπως όλα τα εγχώρια νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική δραστηριότητα επί ακινήτων (αγοραπωλησίες). Προκύπτει ότι η Torcaso εισέπραξε από πωλήσεις ακινήτων κατά την χρήση 2007 ποσό 9.700.000 ευρώ όπως αναγράφεται στα συμβόλαια πώλησης, το οποίο δεν είναι γνωστό εάν δηλώθηκε και φορολογήθηκε με τους κατά νόμο εφαρμοζόμενους συντελεστές φορολογίας, σε περίπτωση δε που κατά τους διενεργούμενους ελέγχους προκύψει ότι όντως το προϊόν από τις πωλήσεις ακινήτων ύψους 9.700.000 ευρώ που εισέπραξε η Torcaso από δραστηριότητα στην Ελλάδα δεν δηλώθηκε και δεν φορολογήθηκε, τότε η διάπραξη των εγκλημάτων του Νόμου 3691/2008 συρρέει αληθώς με κακουργηματική φοροδιαφυγή.

Και οι ενδείξεις που αναλυτικά αναφέρονται στο παρόν Ε' κεφάλαιο του Πορίσματος είναι σοβαρές και επαρκείς, προκειμένου να διαταχθεί η άσκηση ποινικής δίωξης και διενέργεια τακτικής ανάκρισης, κατά τις διατάξεις του Συντάγματος και του Νόμου περί Ευθύνης Υπουργών, σε βάρος του πρώην Υπουργού Αποστόλου Αθανασίου Τζοχατζόπουλου, και για το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, (των εσόδων δηλαδή που απέκτησε από την διαπραχθείσα σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις παθητική δωροδοκία), το οποίο τελέσθηκε κατ' εξακολούθηση πριν την ολοκλήρωση της διάπραξης του βασικού εγκλήματος, και μετά την

ολοκλήρωση του την 27/9/2007 και μέχρι την 16-4-2010 με περισσότερες αυτοτελείς μορφές και πράξεις τιμωρούμενες σε βαθμό κακουργήματος σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων που ίσχυαν κατά του χρόνου τελέσεως κάθε επιμέρους πράξεως και όπως στο επόμενο κεφάλαιο του Πορίσματος θα αιτιολογηθεί ειδικότερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

ΥΠΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΝΔΕΙΞΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος το πόρισμα της Ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής και πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει ιδίως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σε αυτά, όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις και σαφή πρόταση για την άσκηση ή μη δίωξης.

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή ασκούσα εν προκειμένω εισαγγελικά καθήκοντα, δεν προβαίνει σε πλήρη υπαγωγή των ενδείξεων στους καλούμενους προς εφαρμογή κανόνες ουσιαστικού δικαίου, και δεν λαμβάνει θέση επί δικονομικών θεμάτων, καθώς έργο της είναι αποκλειστικά η αναζήτηση επαρκών ενδείξεων τέλεσης της αξιόποινης πράξης που αποδίδεται στα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος και στο άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 3126/2003.

Αναγκαία όμως προϋπόθεση για την αξιολόγηση των ενδείξεων ως επαρκών για να στηρίξουν την άσκηση ποινικής δίωξης, είναι η λογικά προηγούμενη της αξιολόγησης, αναζήτηση των όρων με τους οποίους γίνεται αυτή, όροι οι οποίοι δεν μπορεί να αναζητηθούν αλλού, παρά μόνον στα στοιχεία πλήρωσης της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων για τα οποία θα πρέπει να ζητηθεί ή όχι η άσκηση ποινικής δίωξης, ώστε η αξιολόγηση των ενδείξεων να συνδέεται με το πραγματικό συγκεκριμένων κανόνων του ποινικού νόμου.

Η ειδική νομοθεσία προς εξειδίκευση της Συνταγματικής ρύθμισης για την αντιμετώπιση της ποινικής ευθύνης των μελών της Κυβερνήσεως και

Υφυπουργών, παραπέμπει ρητά στις διατάξεις του ουσιαστικού ποινικού νόμου η παραβίαση των οποίων θεμελιώνει την ποινική ευθύνη των Υπουργών.

Τα αδικήματα της παθητικής δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, υπό τις επιβαρυντικές περιστάσεις του ν. 1680/1950, που τελούν σε άμεση και αιτιώδη συνάφεια μεταξύ τους και με τα καθήκοντα του πρώην Υπουργού.

Προς υποβολή σαφούς προτάσεως για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης, τα κρίσιμα εκείνα πραγματικά περιστατικά, που ήδη έχουν αναλυτικά εκτεθεί στο Κεφάλαιο Δ του παρόντος, παρέχουν τις αναγκαίες βάσιμες σοβαρές και επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση των αξιόποινων πράξεων που αποδίδονται στον πρώην Υπουργό, σύμφωνα με το περιεχόμενο της από 15-4-2011 πρότασης προς άσκηση ποινικής δίωξης, την οποία ενέκρινε η Ολομέλεια της Βουλής όπως έχει ήδη επίσης αναφερθεί.

Σύμφωνα με την πρόταση αυτή η κίνηση της διαδικασίας άσκησης ποινικής δίωξης κατά του πρώην Υπουργού, Αθανασίου – Αποστόλου Τσοχατζόπουλου, αφορά τις κατωτέρω αξιόποινες πράξεις που ο ίδιος φέρεται να τέλεσε κατά την άσκηση των καθηκόντων του:

1. της παθητικής δωροδοκίας σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου κατ' άρθρο 235 ΠΚ., Το άρθρο 235 Π.Κ. αντικαταστάθηκε κατά τον κρίσιμο χρόνο και με το Νόμο 2802/2002 (ΦΕΚ Α'47/3-3-2000) Το άρθρο 235 ΠΚ είχε κατά τη διατύπωση του ως εξής: Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ο υπάλληλος που απαιτεί ή δέχεται ή προσφέρεται να δεχθεί δώρα ή άλλα ανταλλάγματα που δεν δικαιούνται ή την υπόσχεση τέτοιων δώρων ή ανταλλαγμάτων για ενέργεια ή παράλειψη του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη η οποία είναι αντίθετη στα καθήκοντα του ή ανάγεται στην υπηρεσία του» Μετά την αντικατάσταση του δε με το δεύτερο άρθρο του Ν. 2802/2000 που **τέθηκε σε ισχύ από 3-3-2000** έχει ως εξής: «Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ο υπάλληλος ο οποίος κατά παράβαση των καθηκόντων του ζητεί ή λαμβάνει άμεσα ή με την μεσολάβηση τρίτου για τον εαυτό του ή για τρίτο , ωφελήματα οποιασδήποτε φύσεως ή δέχεται υπόσχεση τούτων,

προκειμένου να προβεί σε ενέργεια ή παράλειψη που ανάγεται στα καθήκοντα του».

2. του άρθρου 1 παρ.1 του Ν. 1608/1950 είχε κατά τη διατύπωσή του ως εξής: Στον ένοχο του αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 216, 218, 235, 236, 237, 242, (256), 258, 372, 375 και 376 του Ποινικού Κώδικα, εφόσον αυτά στρέφονται κατά του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή κατά άλλου νομικού προσώπου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 263 Α του Ποινικού Κώδικα και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των «50.000.000» δραχμών, επιβάλλεται η ποινή της κάθειρξης και αν συντρέχουν ιδιαίζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις, ιδίως αν ο ένοχος εξακολούθησε επί μακρό χρόνο την εκτέλεση του εγκλήματος ή το αντικείμενό του είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης.

Στο έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η διαφύλαξη του κύρους των δημοσίων υπηρεσιών και η εμπέδωση της εμπιστοσύνης των πολιτών για την ακεραία λειτουργία τους, στα δε στοιχεία εγκλήματος έχει γίνει αναφορά στο Κεφάλαιο Δ του παρόντος και πριν την καταγραφή των ενδείξεων που προέκυψαν κατά την προανακριτική διαδικασία που διεξήγαγε η παρούσα Επιτροπή.

Συμπληρωματικά σε όσα έχουν αναφερθεί, πρέπει να σημειωθούν και τα ακόλουθα, που προσδιορίζουν με εννοιολογική καθαρότητα, το προστατευόμενο έννομο αγαθό. Η χρήση του όρου «διαφθορά» για τον προσδιορισμό μιας ενότητας δράσεων σε βάρος του κοινωνικού συνόλου, εμφανίζεται εντονότερα από κάθε άλλη δραστηριότητα στο χώρο της δημόσιας και επομένως θεσμοθετημένης κρατικής λειτουργίας, και εκδηλώνεται κατά κανόνα με την πράξη της δωροδοκίας, η απαξία της οποίας, είναι πλέον εντονότερη από το παρελθόν, λόγω της μεταβολής των συναλλακτικών όρων και της διεθνοποίησης πολλών μορφών συναλλαγής. Ο όρος διαφθορά που εννοιολογικά πλέον νοηματοδοτεί « μια νόθευση των όρων λειτουργίας θεσμών και σχέσεων, κυρίως όμως αυτών που έχουν δημόσιο χαρακτήρα ή γενικότερα

θεραπεύουν κοινωνικές ανάγκες. Ταυτισμένη η διαφθορά με τη μη σωστή λειτουργία της δημόσιας υπηρεσίας υποδηλώνει πρωτίστως την παράνομη δραστηριότητα των φορέων άσκησης αυτής της υπηρεσίας και γενικότερα κάθε *παράνομη διαχείριση εξουσίας*. Συνεπώς, όλα τα εγκλήματα κατάχρησης εξουσίας από δημόσιο λειτουργό, είτε έχουν περιουσιακό χαρακτήρα είτε όχι, θα μπορούσαν να αποτελέσουν έκφραση μιας διεφθαρμένης υπηρεσιακής λειτουργίας. Ωστόσο μια τέτοια εννοιολογική προσέγγιση, παρόλο το ιδιαίτερα ευρύ περιεχόμενό της, δεν καλύπτει όλο το φάσμα των δυνατών περιπτώσεων, καθώς διαφθορά δεν αποκλείεται να υπάρχει και μέσω της άσκησης μιας νόμιμης υπηρεσιακής δραστηριότητας, ενώ αντίθετα υπάρχει και σε χώρους εκτός της άσκησης δημόσιας υπηρεσίας. Εφόσον λοιπόν τη διαφθορά δεν θα την ταυτίζαμε με κάθε είδους παρανομία εκ μέρους των προσώπων που χειρίζονται και ασκούν εξουσία (δημόσια ή οικονομική) αλλά με κάτι πιο συγκεκριμένο, την *αλλοίωση της σχέσης μεταξύ φορέων εξουσίας και πολιτών*, το ενδιαφέρον εστιάζεται πλέον σε μια *συναλλαγή* που γίνεται μεταξύ αυτών των προσώπων με αντικείμενο την υπηρεσιακή λειτουργία. Μ' αυτή την έννοια κρίσιμο στοιχείο δεν είναι τόσο η παρανομία μιας υπηρεσιακής ή επιχειρηματικής δραστηριότητας όσο το στοιχείο της συναλλακτικής σχέσης με αντικείμενο αυτή τη δραστηριότητα. Πρόκειται για μια συναλλαγή που εξυπηρετεί και προωθεί ατομικά συμφέροντα με όρους αδιαφάνειας χρησιμοποιώντας και αξιοποιώντας δημόσιους θεσμούς. Γι' αυτό και θίγει την ίδια την ουσιαστική λειτουργία της δημοκρατίας, υπονομεύει το κύρος και τη λειτουργία των θεσμών της, την ισονομία των πολιτών, το σύστημα εγγύησης των ατομικών ελευθεριών και διασφάλισης των κοινωνικών δικαιωμάτων, τέλος και αυτή την αξιοπιστία της χώρας. Επιπλέον, η διαφθορά ως τρόπος άσκησης πολιτικής ή οικονομικής εξουσίας σημαίνει και κάτι άλλο εξίσου σημαντικό, την ακύρωση του μηνύματος για νομοταγή συμπεριφορά, που οφείλουν να δίνουν οι υπεύθυνοι του δημόσιου χώρου. Όταν αυτοί δεν μπορούν να λειτουργήσουν ως πρότυπο συμπεριφοράς ή –ακόμη χειρότερα– όταν δίνουν αντιφατικό μήνυμα, η προκαλούμενη σύγχυση και το δυσδιάκριτο μεταξύ νομιμότητας και παρανομίας είναι επόμενο να δυναμιτίζει το κράτος δικαίου. Με την πιο πάνω λοιπόν έννοια το κύριο αντικείμενο της αξιόποινης διαφθοράς φαίνεται να συνιστούν τα εγκλήματα της δωροδοκίας, καθώς συγκεντρώνουν και τα τρία αυτά χαρακτηριστικά: της *αθέμιτης συναλλαγής*, της *αδιαφάνειας* και της *ιδιοτέλειας*.

(Τα παραπάνω επισημαίνει ο κ. **Μπιτζιλέκης Νικόλαος**, Καθηγητής Τμήματος Νομικής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης σε δημοσίευμα του με τίτλο « Η διαφθορά ως νομικό και πολιτικό πρόβλημα »).

Το σύνολο των βάσιμων και σοβαρών ενδείξεων που καταγράφονται στο Κεφάλαιο Δ του παρόντος, ανάγεται στην αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας, οι επί μέρους δε σοβαρές ενδείξεις, που συνδέονται ιδίως με τις ειδικότερες ενδείξεις για νομιμοφανή νόθευση των διαδικασιών, πλήττουν καίρια αυτή καθεαυτή την ουσία του προστατευόμενου έννομου αγαθού, όπως αυτό παραπάνω προσδιορίστηκε.

Η ένταξη επομένως των βάσιμων και σοβαρών ενδείξεων για την τέλεση του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας από τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό, στο πραγματικό του άρθρου 235 Π.Κ. και η θεμελίωση πλέον κατά τον απαιτούμενο από τις κείμενες διατάξεις τρόπο, της σχετικής κατηγορίας σε βάρος του, προϋποθέτει, την σε συνέχεια της προκαταρκτικής έρευνας άσκηση ποινικής δίωξης.

Οι επαρκείς βάσιμες και σοβαρές ενδείξεις που καταγράφονται στο παρόν (Κεφάλαιο Δ) με δεδομένη την επέκτασή τους σε χρονικό διάστημα (από την 1/11/1999 μέχρι τουλάχιστον την 27/9/2007) θεμελιώνουν την πρόταση για άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, Αθανασίου – Αποστόλου Τζοχατζόπουλου, για το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, σε βαθμό κακουργήματος, το οποίο διέπραξε κατά το χρονικό διάστημα από 1/11/1999 μέχρι 27-9-2010 κατά το οποίο έλαβε το συνολικό ποσό τουλάχιστον των 7.777.373 δολαρίων Η.Π.Α.(ή όποιο μεγαλύτερο τυχόν προκύψει κατά την τακτική ανάκριση με το άνοιγμα και την διερεύνηση όλων των λογαριασμών της Torcaso και των λοιπών συνδεδεμένων φυσικών και νομικών προσώπων), κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 235 Π.Κ. υπό τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1680/1950, έχοντας κατά την έναρξη τελέσεως του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας την ιδιότητα του Υπουργού, μέλους της Κυβέρνησης την οποία διατήρησε μέχρι τον Οκτώβριο του 2001 ως Υπουργός Άμυνας και στη συνέχεια μέχρι την 7-3-2004 ως Υπουργός Ανάπτυξης η δε τελευταία καταβολή με την οποία και ολοκληρώθηκε η τέλεση του εγκλήματος έλαβε χώρα τουλάχιστον την 27-9-2007 και τούτο για την διευκόλυνση της εταιρείας Ferrostal προκειμένου να αναλάβει το έργο της

παραγγελίας τριών νέων υποβρυχίων, από το Ελληνικό Δημόσιο, λαμβάνοντας για τον εαυτό του παράνομα περιουσιακά ωφελήματα.

Τα εγκλήματα του ν. 3691/2008 και των νόμων που ίσχυαν κατά τα κρίσιμα χρονικά διαστήματα, για το ξέπλυμα χρήματος.

Το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από προηγούμενη εγκληματική δραστηριότητα, προϋποθέτει την τέλεση του βασικού εγκλήματος που σύμφωνα με όλες τις σοβαρές ενδείξεις που προαναφέρθηκαν, είναι η κακουργηματική παθητική δωροδοκία. Η τέλεση του σε άμεση συνάφεια με την νομιμοποίηση του προϊόντος της δωροδοκίας εγκλήματος της νομιμοποίησης δεν αποσυνδέεται από την ποινική ευθύνη του δράστη ως Υπουργού, διότι το έγκλημα τελέστηκε ταυτόχρονα και σε συνάφεια με την παθητική δωροδοκία, προκειμένου να ενταχθεί στην νόμιμη κυκλοφορία του χρήματος το προϊόν του εγκλήματος. Η άποψη ότι το έγκλημα αυτό δεν σχετίζεται με τα καθήκοντα του Υπουργού, συνδέεται με ερμηνευτικές προσεγγίσεις της έννοιας των καθκόντων, για τις οποίες η Επιτροπή δεν μπορεί να εκφράσει γνώμη.

Για την στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα αντικειμενικά απαιτείται αγορά , απόκρυψη , αποδοχή, λήψη οποιασδήποτε μορφής περιουσίας προέρχεται από «εγκληματική δραστηριότητα» υποκειμενικά δε απαιτείται δόλος για τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων με σκοπό τη συγκάλυψη της αληθινής προέλευσης της περιουσίας.

Στο Κεφάλαιο Ε' του παρόντος πορίσματος, γίνεται εκτεταμένη αναφορά στο περιεχόμενο και τις ρυθμίσεις του Ν. 3691/2008 και των νόμων που ίσχυαν κατά τους επί μέρους χρόνους τέλεσης των αδικημάτων που συνδέονται με την σειρά των πράξεων που περιγράφονται, και από τις οποίες προκύπτουν βάσιμες επαρκείς και σοβαρές ενδείξεις για την τέλεση από τον ελεγχόμενο πρώην Υπουργό, ως φυσικό και ως ηθικό αυτουργό, (κατά τις αναφερόμενες στο Κεφάλαιο Ε του παρόντος περιπτώσεις) του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα που τελέστηκε με τις κατωτέρω ειδικότερες πράξεις:

- Με την απόκτηση μέσω αγοράς από τον Νικόλαο Ζίγκρα με το υπ αριθμό 8574/28-6-2004 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών

Αλεξάνδρου Μπουρνόζου, των περιγραφομένων σε αυτό ακινήτων, για τα οποία υπάρχουν απλές ενδείξεις ότι αποκτήθηκαν από τον Νικόλαο Ζίγκρα, πρώτο εξάδελφο και άμεσο συνεργό του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού για την τέλεση των αδικημάτων σχετικά με την απόκρυψη της προέλευσης των χρημάτων που απέκτησε ο πρώτος τελώντας το έγκλημα της κακουργηματικής παθητικής δωροδοκίας, με χρήματα προερχόμενα από το προϊόν του εγκλήματος, και τα οποία μεταβίβασε στη συνέχεια στον από την αρχή ουσιαστικό αγοραστή τους, μεσολαβώντας ως ενδιάμεσος ιδιοκτήτης στην νομιμοποίηση μέρους από το προϊόν της κακουργηματικής δωροδοκίας.

- Με την απόκτηση με το υπ αριθμ. 15.867/16-4-2010 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Πειραιώς Μαρίας Κολοβού –Τρανταλίδου, από την σύζυγο του Βασιλική θυγατέρα Δημητρίου και Γεωργίας Σταμάτη του περιγραφομένου σε αυτό ακινήτου (οδού Διον. Αρεοπαγίτου) το οποίο αποκτήθηκε με αγορά από το προϊόν της (σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις) κακουργηματικής δωροδοκίας την 27-9-1999 , με σκοπό την περιέλευσή του στην περιουσιακή σφαίρα του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, ο οποίος σύμφωνα με σοβαρές ενδείξεις υποκρύπτεται ως ωφελούμενο πρόσωπο πίσω από όλες τις ενδιάμεσες «νομικές πράξεις» που τέλεσαν με την ηθική του αυτουργία ενδιάμεσα νομικά και φυσικά πρόσωπα εν γνώσει τους ότι παρέχουν συνδρομή στην τέλεση του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, και το οποίο περιουσιακό στοιχείο περιήλθε στην 16-2-2010 στην κυριότητα της συζύγου του, με εικονική πώληση, χωρίς καταβολή ανταλλάγματος, με συνέπεια η τελευταία να καταστεί και είναι μέχρι σήμερα, κάτοχος περιουσιακού στοιχείου που εν γνώσει της αποκτήθηκε από νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (παθητική δωροδοκία) που τέλεσε ο ελεγχόμενος πρώην Υπουργός και σύζυγος της, με την άμεση συνέργεια και ηθική αυτουργία του οποίου προέβη στην τέλεση των παραπάνω πράξεων, όπως αυτές προκύπτουν από τις αναλυτικά αναφερόμενες παραπάνω σοβαρές ενδείξεις.

- Με την αγορά δια των προερχομένων από την αυτή ως άνω εγκληματική δραστηριότητα από τη εταιρεία Torcaso των περιγραφόμενων στο Κεφάλαιο Ε του παρόντος ακινήτων της οδού Κηφισίας 7 και Αιτωλίας, και Κεφαλληνίας και Κόμνα Τράκα, τα οποία αποκτήθηκαν όπως παραπάνω αναφέρεται, και μεταβιβάστηκαν το έτος 2007 στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, το τίμημα από την πώληση των οποίων οδηγήθηκε σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις που αναφέρονται στο σχετικό κεφάλαιο, στην « αφάνεια» με την άμεση και έμμεση συναυτουργία, περισσοτέρων προσώπων, που μετέχουν στις πράξεις πώλησης και είσπραξης του τιμήματος των 9.700.000 ευρώ, ποσό το οποίο με αυτουργό τον Γεώργιο Σαχπατζίδα και με την άμεση συνδρομή κατονομαζομένων και μη προσώπων, δεν περιήλθε εμφανώς στην παρουσία της φερομένης ως ιδιοκτήτριας εταιρείας Torcaso, πράξεις σύμφωνα με τις προαναφερθείσες ενδείξεις, τελέστηκαν με την ηθική τουλάχιστον αυτουργία του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού κρυπτόμενου πίσω από την εταιρεία Torcaso την οποία χρησιμοποίησε ως μέσω νομιμοποίησης των εσόδων από την κακουργηματική παθητική δωροδοκία και είναι ωφελούμενος από αυτή, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις.
- Με την απόκτηση από την εταιρεία Torcaso ουσιαστικός δικαιούχος και ωφελούμενος από την δράση της οποίας σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις είναι ο ελεγχόμενος πρώην Υπουργός, των πολιτικών καρπών του παρανόμου χρήματος (μισθώματα) άγνωστου προς το παρόν ύψος, κατ εκτίμηση υπερβαίνοντα το ποσό των 2.500.000 ευρώ (από 5/2000 μέχρι 1/2007) και την διάθεση τους, με άγνωστους προς το παρόν τρόπους με υλικές πράξεις της Ευφροσύνης Λαμπροπούλου, λογίστριας και άμεσης συνεργού σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού .

Οι ενδείξεις που αναλυτικά αναπτύσσονται στο Κεφάλαιο Ε του παρόντος και συνοπτικά αναφέρθηκαν παραπάνω, είναι βάσιμες και επαρκείς για να στηρίξουν την πρόταση άσκησης ποινικής δίωξης σε βάρος τόσο του ελεγχόμενου πρώην Υπουργού, για φυσική και ηθική αυτουργία σε όλες τις επιμέρους πράξεις που συγκροτούν την κατ εξακολούθηση παραβίαση της

νομοθεσίας για την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, όσο και όλων των συναυτουργών, αυτουργών, συμμετόχων, οργάνων, φυσικών και νομικών προσώπων, που με οποιαδήποτε ιδιότητα συνέπραξαν στην τέλεση τέλεσαν οι ίδιοι ή είναι κάτοχοι περιουσίας που προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες», και ίδια σε βάρος των: Νικολάου Ζίγκρα, Ευφροσύνης Λαμπροπούλου, Γεωργίου Σαχπατζίδη, Βασιλικής Σταμάτη, και κάθε άλλου προσώπου συνεργού και συμμετόχου που θα αποκαλυφθεί κατά την τακτική ανάκριση, η οποία θα διεξαχθεί μετά την απόφαση του κατ άρθρο 86 παρ 4 Δικαστικού Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ

Πρόταση για άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού Αθανάσιου – Απόστολου Τσοχατζόπουλου.

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή ασκεί τις προβλεπόμενες από τον Κανονισμό της Βουλής αρμοδιότητες της προανακριτικής επιτροπής. Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων αυτών, ερεύνησε την δικογραφία που συγκροτήθηκε εντόπισε και αξιολόγησε τις ενδείξεις που προέκυψαν, οι οποίες σύμφωνα με τα στοιχεία της αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης των ερευνηθέντων εγκλημάτων, κρίνονται βάσιμες, επαρκείς και σοβαρές, ώστε να θεμελιώνουν την αιτιολογημένη πρόταση προς την Ολομέλεια της Βουλής, για άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού Αθανάσιου – Απόστολου Τσοχατζόπουλου, ο οποίος σύμφωνα με τις όλες τις ενδείξεις, τέλεσε εν γνώσει του και με τον ιδιοτελή σκοπό της απόλαυσης προσωπικών περιουσιακών ωφελημάτων, το έγκλημα της κακουργηματικής παθητικής δωροδοκίας και τα τιμωρούμενα από την ισχύσασα διαδοχικά από το 1999 μέχρι το 2010 νομοθεσία για το «ξέπλυμα χρήματος», εγκλήματα σκοπού.

Σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ 3 του Συντάγματος, η πρόταση της επιτροπής εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής, η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη της δίωξης με απόλυτη πλειοψηφία.

Η επιτροπή, θεωρεί ότι εκπλήρωσε με επάρκεια το εισαγγελικό της καθήκον, και παρέχει με το Πόρισμα που καταθέτει στην Ολομέλεια της Βουλής, την καταγραφή των αντικειμενικών δεδομένων, και των ενδείξεων που προκύπτουν από αυτά, με όσο δυνατόν αναλυτικότερο τρόπο και αναφορά των αποδεικτικών μέσων (κυρίως εγγράφων και μαρτυρικών καταθέσεων) από τα οποία συνάγονται, παρέχοντας έτσι σε κάθε μέλος της Βουλής την δυνατότητα να προβεί σε εκτίμηση και αξιολόγηση τους, ώστε με πλήρη γνώση των στοιχείων να εκφράσει την γνώμη του κατά την μυστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί.

Οι προβληματισμοί της Επιτροπής

Η Επιτροπή δεν έχει κατ αρχήν αρμοδιότητα, να εκφέρει κρίση επί οικονομικών ζητημάτων και ζητημάτων τυπολογικής κατάταξης των εγκλημάτων, σχετικά με τον ακριβή νομικό χαρακτηρισμό των πράξεων, την ένταξη τους στην έννοια των κατηκόντων ή μη, την έναρξη ή μη της παραγραφής, ζητήματα τα οποία θα κριθούν κατ αρχήν από το Δικαστικό Συμβούλιο και εν συνεχεία από την Δικαιοσύνη, είτε επιληφθεί της Υποθέσεως το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 86 παρ 4 του Συντάγματος είτε τα Τακτικά Ποινικά Δικαστήρια. Οι ενδείξεις που απαιτούνται για την υποβολή πρότασης ποινικής δίωξης συνδέονται με τις διατάξεις του ουσιαστικού ποινικού νόμου και μόνον.

Η εφαρμογή της ειδικής ποινικής νομοθεσίας για την ευθύνη των μελών της Κυβερνήσεως και των Υφυπουργών έπεται της διαπιστώσεως συνδρομής των αναγκαίων ενδείξεων για την τέλεση ποινικά κολάσιμων πράξεων.

Είναι δεδομένο ότι κατά το χρονικό διάστημα, κατά το οποίο εκτάθηκε η έρευνα της Επιτροπής, ήτοι για τα έτη 1997 έως και 2010, ψηφίστηκαν και ετέθησαν σε ισχύ δύο σχετικά νομοθετήματα, για την ευθύνη των Υπουργών, η θέση ζητημάτων. Το πρώτο ήταν ο Ν. 2509/1997, ο οποίος ετέθη σε ισχύ στις 19 Ιουνίου 1997 και το δεύτερο ο Ν. 3126/2003. Οι διατάξεις του πλέον πρόσφατου σχετικού Νόμου 3961/2011 που τροποποίησαν τις αντίστοιχες του Ν. 3126/2003, δεν καταλαμβάνουν τον κρίσιμο χρονικό διάστημα.

Ο Ν. 3126/2003, ο οποίος ψηφίστηκε μετά την αναθεώρηση του 2001, ετέθη σε ισχύ από τις 19.3.2003 και ίσχυε έως τις 29 Απριλίου 2011, προβλέπει μακρότερο χρόνο παραγραφής των αξιοποιίων πράξεων από τον προγενέστερό του Ν. 2509/1997. Το ζήτημα αυτό καθίσταται κρισιμότερο, αν αναλογιστούμε ότι οι αποδιδόμενες στον πρώην Υπουργό αξιόποινες πράξεις σύμφωνα με την από 15 Απριλίου 2011 πρόταση άσκησης δίωξης των βουλευτών και την από 28 Απριλίου 2011 απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής για τη συγκρότηση της παρούσας Επιτροπής συνδέονται με την ιδιότητα του ως Υπουργού Εθνικής Άμυνας κατά το χρόνο υπογραφής της σύμβασης της 15^{ης} Φεβρουαρίου 2000, για την κατασκευή και παράδοση στο Πολεμικό Ναυτικό υποβρυχίων τύπου 214 κατά τον οποίο δεν είχε ακόμα τεθεί σε ισχύ ο Ν. 3126/2003.

Παρόλο το πρώιμο του σχετικού προβληματισμού λόγω του μειωμένου βαθμού ωριμότητας της ποινικής προδικασίας στο παρόν στάδιο ας σημειωθεί απλώς σε αυτό το σημείο ότι ο Ν. 2509/1997 καταλάμβανε τις αντίστοιχες αξιόποινες πράξεις μέχρι τις 19.3.2003 στο μέτρο που ήταν σύμφωνος με το αναθεωρημένο άρθρο 86 του Συντάγματος (άρθρο 112 παρ. 1 αυτού) ενώ έκτοτε μέχρι και τις 29 Απριλίου 2011 ισχύει η ρύθμιση του Ν. 3126/2003 (ΟΛ ΑΠ 8/2008, ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 2937/2007, ΠοινΧρ 2008/153). Η επιλογή της εφαρμοστέας νομοθεσίας θα λάβει ασφαλώς υπόψη και το άρθρο 2 ΠΚ για την αναδρομική εφαρμογή του νόμου που περιέχει τις ευμενέστερες διατάξεις για τον κατηγορούμενο (ΟΛΑΠ 390/1992, ΠοινΧρ ΜΒ/522, ΕφΑΘ 2849/2005, ΠοινΧρ 2006/447). Σε κάθε περίπτωση απάντηση στο εν λόγω ερώτημα μπορεί να δοθεί μόνο αφού ολοκληρωθούν και τα επόμενα στάδια της προδικασίας του άρθρου 86 του Συντάγματος και ειδικά αυτό της ανάκρισης και αποκρυσταλλωθούν όχι μόνο ο νομικός χαρακτηρισμός των αξιοποιίων πράξεων αλλά και ο ακριβής καθορισμός αυτών με συγκεκριμένη μνεία στον ειδικότερο τρόπο και χρόνο τέλεσής τους, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις ενδείξεις που προέκυψαν η τέλεση της παθητικής δωροδοκίας συνδέεται με χρονικά σημεία πριν από την υπογραφή της σύμβασης της 15-2-2000 και μετά την υπογραφή της , και μέχρι την 27-9-2007, ενδείξεις που κατ αρχήν παραπέμπουν στην ενότητα της πράξεως από την πρώτη μέχρι την τελευταία καταβολή (25 και 27/ 9/2007) η οποία και αυτοτελώς νοουμένη καθιστά το έγκλημα διωκόμενο σε βαθμό κακουργήματος λόγω ποσού υπό τις

επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1680/1950. Η δε τέλεση του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από την ως άνω παράνομη δραστηριότητα τελέστηκε από την 18-11-1999 μέχρι την 27-11-1999 πρώτη πράξη, και στη συνέχεια τα έτη 2004, 2007 και 2010 με αυτοτελείς πράξεις, συνδεδεμένες με ενότητα δόλου την οποία αποδεικνύει η ίδρυση της εταιρείας Torcaso με αποκλειστικό σκοπό να χρησιμοποιηθεί ως όχημα τόσο για την είσπραξη του δώρου, όσο και την εισαγωγή του στην νόμιμη κυκλοφορία και την τελική περιέλευση του στον πρώην Υπουργό.

Η τέλεση του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας, αποτελεί πράξη που τελέστηκε σε βάρος του Δημοσίου, κατ' εξακολούθηση για ενέργεια μελλοντική, κατά τις πρώτες καταβολές (Νοεμβρίου 1999) , και τελειωμένη κατά τις επόμενες (Μάρτιο 2000 , Απρίλιο 2000 και Σεπτέμβριο 2007).

Η σύνδεση ή μη της πράξης με τα καθήκοντα του πρώην Υπουργού, αποτελεί στοιχείο το οποίο δεν συνάγεται μόνον από τις ενδείξεις σύμφωνα με τις οποίες η παθητική δωροδοκία στόχευε στην ανάληψη του έργου κατασκευής των υποβρυχίων από την κοινοπραξία Ferrostaal-HDW και συντελέστηκε με παρένθετα πρόσωπα. Η ανάθεση της σύμβασης δεν αποτελεί στοιχείο της τέλεσης της πράξης, διότι η παθητική δωροδοκία κατά την νομολογία, δεν συνδέεται και με την τέλεση ή μη της πράξης για την οποία ζητήθηκε ή δόθηκε το δώρο.

Η σύνδεση της πράξης με τα καθήκοντα του υπαλλήλου, αποτελεί στοιχείο του εννοιολογικού προσδιορισμού της δωροδοκίας, η οποία τυπολογικά κατατάσσεται στον Ποινικό Κώδικα στο κεφάλαιο των εγκλημάτων σχετικά με την υπηρεσία.

Τα καθήκοντα του Υπουργού, περιλαμβάνουν και πολιτικά καθήκοντα, τα οποία νοούνται «... με το εύρος που επιβάλλει η λειτουργία ενός σύγχρονου κοινοβουλευτικού πολιτεύματος. Συνεπώς, περιλαμβάνονται όχι μόνο αδικήματα που συνδέονται με την έκδοση διοικητικών ή κυβερνητικών πράξεων από τον Υπουργό ως μονοπρόσωπο όργανο και από περισσότερους υπουργούς από κοινού ή από συλλογικό όργανο στο οποίο μετέχει ο υπουργός αλλά και αδικήματα που τελούνται παρουσία του υπουργού στη Βουλή ή τις επιτροπές της, κατά τη δημόσια υποστήριξη ή προβολή των θέσεων της Κυβέρνησης κτλ (Ευαγ. Βενιζέλος, Το αναθεωρητικό κείμενο, σελ. 292)..» θα μπορούσε δε να προστεθεί σε αυτά και το γενικό καθήκον για την

εφαρμογή της γενικής πολιτικής της χώρας όπως καθορίζεται από την Κυβέρνηση στην οποία ασφαλώς εντάσσεται και η εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Η αποσύνδεση της δωροδοκίας από τα καθήκοντα του Υπουργού, αποσυνδέει την πράξη από στοιχείο της αντικειμενικής της υπόστασης, η θεωρητική δε συζήτηση που έχει αναπτυχθεί σχετικά με την σύνδεση ή μη της δωροληψίας με τα καθήκοντα των Υπουργών, η οποία και απασχόλησε την Επιτροπή, δεν έχει τουλάχιστον σήμερα ερείσματα στην νομολογία και στην διατύπωση του άρθρου 235 Π.Κ. που προϋποθέτει την ιδιότητα του υπαλλήλου ως στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος. Η συστατική ερμηνεία της έννοιας καθήκοντα, ώστε να περιλαμβάνονται σε αυτήν μόνο οι πράξεις που η εκτέλεση τους έχει με νόμο αναταθεί στον συγκεκριμένο υπάλληλο, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής σε υπουργούς, οι οποίοι χαρακτηρίζονται μεν υπάλληλοι κατά την έννοια του Π.Κ. πλην τα καθήκοντα τους, έχουν μεγαλύτερο εύρος, όπως προαναφέρθηκε. Η φύση του θεσμού της ποινικής ευθύνης των υπουργών ανάγεται τόσο στο ποινικό όσο και στο δημόσιο δίκαιο, όχι μόνο γιατί ο θεσμός συνολικά εντάσσεται στο Σύνταγμα αλλά και γιατί τα καθήκοντα των υπουργών διέπονται από κανόνες δημοσίου δικαίου.

Εξ άλλου, στην προκειμένη περίπτωση, ο πρώην Υπουργός Εθνικής Άμυνας είχε εκ της θέσεως και του θεσμικού του ρόλου καθήκοντα αναγόμενα στην εύρυθμη λειτουργία και οργάνωση των αμυντικών δυνάμεων της χώρας, με την οποία συνδέεται η συγκεκριμένη σύμβαση για παραγγελία των νέων υποβρυχίων εκ της θέσεως του δε ως μέλους της Κυβέρνησης την ευθύνη για την εύρυθμη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Η δημόσια συζήτηση που έχει αναπτυχθεί το τελευταίο διάστημα με σχετικά δημοσιεύματα έγκριτων νομικών, σχετικά με την δίωξη ή πιθανή εξάλειψη του αξιόποινου εγκλημάτων δωροληψίας που φέρεται ότι τελέστηκαν από υπουργούς προβλημάτισε την Επιτροπή, λαμβανομένου μάλιστα υπ όψη ότι οι σχετικά σύντομες παραγραφές που ορίζονται στους προϊσχύσαντες νόμους περί ευθύνης υπουργών, (2509/1997 και 3126/2003) θέτουν στο πλαίσιο της συζήτησης, την παραδοχή ότι ο νομοθέτης ενδιαφέρθηκε να

δημιουργήσει σύντομες παραγραφές και αποσβεστικές προθεσμίες ειδικά για τους Υπουργούς .

Είναι επίσης γεγονός, ότι η συζήτηση σχετικά με την παραγραφή των αδικημάτων που τελούνται από υπουργούς, συνδέεται μόνο με τις διατάξεις των ειδικών νόμων για την ευθύνη των υπουργών, η αυτοτελής ερμηνευτική προσέγγιση των οποίων κατ'αποτέλεσμα οδηγεί στην γενικευμένη αντίληψη ότι ο νομοθέτης, θέλησε ειδικά, και μερίμνησε ειδικότερα, ώστε τα εγκλήματα που διαπράττονται από Υπουργούς να παραγράφονται σε συντομότερους χρόνους, θέτοντας έτσι κατά παράβαση του άρθρου 4 του Συντάγματος σε πλεονεκτική θέση τα μέλη της κυβέρνησης από τους απλούς πολίτες και υπαλλήλους.

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 86 παρ 1 του ισχύοντος Συντάγματος του 1975, όπως αναθεωρήθηκε από την Ζ' Αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων με το από 6.4.2001 Ψήφισμα Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως ο νόμος ορίζει.» Στην παράγραφο 3 του παραπάνω άρθρου ορίζεται ότι «Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές...» . Συνταγματική, επομένως προϋπόθεση για την κίνηση της αρμοδιότητας της Βουλής για άσκηση δίωξης είναι η υποβολή πρότασης για άσκηση δίωξης από 30 τουλάχιστον βουλευτές, η συνταγματική δε επιταγή εξειδικεύεται με τον νόμο περί ευθύνης υπουργών. Ο Νόμος 3126/2003 περί ευθύνης Υπουργών (άρθρο 5 παρ 1) ορίζει ότι η ποινική δίωξη κινείται με την υποβολή εγγράφου αιτήματος από 30 τουλάχιστον βουλευτές. (όμοια ρύθμιση με αυξημένο αριθμό βουλευτών (1/10) περιλάμβανε και η αντίστοιχη διάταξη (άρθρο 6 παρ 1) του προϊσχύοντος Νόμου 2509/1997. Το ερώτημα εάν και κατά πόσο οι διατάξεις σχετικά με την παραγραφή των αδικημάτων αποτελούν διατάξεις ουσιαστικού ή δικονομικού ποινικού δικαίου και (στην πρώτη περίπτωση) εάν εντάσσονται στο πεδίο της συνταγματικής εξουσιοδότησης του άρθρου 86 παρ 1 η οποία αναφέρεται στην διαδικασία άσκησης δίωξης από την Βουλή είναι θεωρητικής αξίας ερώτημα στην παρούσα φάση.

Το ερώτημα όμως εάν τυγχάνει εφαρμογής και στην περίπτωση άσκησης από την Βουλή ποινικής δίωξης, η διάταξη του άρθρου 113 παρ 1 του Ποινικού Κώδικα, σύμφωνα με την οποία « Η προθεσμία της παραγραφής

αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα σύμφωνα με διάταξη νόμου δεν μπορεί να αρχίσει ή να εξακολουθήσει η ποινική δίωξη» θέτει έντονους προβληματισμούς, τους οποίους η Επιτροπή αντιμετώπισε κατά την συζήτηση και τους θέτει υπ όψη της Ολομέλειας, αναρμόδια ούσα να αποφανθεί επ αυτών.

Τούτο διότι η διάταξη του άρθρου 113 Π.Κ. αποτελεί διάταξη ουσιαστικού δικαίου, η εφαρμογή της οποίας δεν εμποδίζεται από τις διατάξεις του νόμου περί ευθύνης Υπουργών για την αναστολή της προθεσμίας παραγραφής, στις οποίες δεν περιλαμβάνεται ανάλογη ρύθμιση. Η πλήρωση της προϋπόθεσης για την άσκηση ποινικής δίωξης που θέτει το Σύνταγμα και ο νόμος περί ευθύνης υπουργών, εμπίπτει στις περιπτώσεις που «σύμφωνα με διάταξη νόμου δεν μπορεί να αρχίσει η προθεσμία της παραγραφής», αφού και από το άρθρο 86 παρ 1 και 3 του Συντάγματος και από το άρθρο 5 παρ 1 του Ν. 3126/2003 η κίνηση της ποινικής δίωξης κατά υπουργών προϋποθέτει την υποβολή σχετικού αιτήματος στην Βουλή. Μάλιστα, στην συγκεκριμένη περίπτωση, η φερόμενη παθητική δωροδοκία του πρώην Υπουργού, έγινε γνωστή στην Βουλή με την διαβίβαση της σχετικής δικογραφίας σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ 2 εδάφιο β του Συντάγματος τον Απρίλιο του 2011 αμέσως μετά την διαβίβαση της οποίας υποβλήθηκε η αίτηση για άσκηση ποινικής δίωξης, ενώ η υπόθεση όπως ερευνάται από τις Εισαγγελικές αρχές βρίσκεται στο στάδιο της προκαταρκτικής έρευνας.

Οι παραπάνω σκέψεις αναπτύχθηκαν κατά τις συζητήσεις που διεξήχθησαν στην Επιτροπή, η οποία θεωρεί ότι οι ενδείξεις που συγκεντρώθηκαν είναι βάσιμες επαρκείς και σοβαρές, ότι δεν ανατρέπονται από την κατάθεση του πρώην Υπουργού, και ότι αφορούν αφ ενός το έγκλημα της κακουργηματικής παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 Π.Κ. με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1680/1950, και αφ ετέρου το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα που προβλέπεται και τιμωρείται από τους διαδοχικά ισχύσαντες κατά το χρονικό διάστημα τέλεσης των επί μέρους πράξεων νόμους , 2331/1995, 3424/2005 και 3691/2008, τα δε εγκλήματα αυτά δεν έχουν υποκύψει σε παραγραφή, ειδικότερα δε το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας και εκ του χρόνου ολοκληρώσεως του και εκ του γεγονότος ότι η άσκηση δίωξης για το έγκλημα αυτό , δεν μπορούσε να κινηθεί

πριν την υποβολή της πρότασης δίωξης από τους Βουλευτές σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου περί ευθύνης υπουργών, γεγονός που κατ άρθρο 111 Π.Κ. επιφέρει αναστολή της παραγραφής.

Σε συνέχεια όλων των παραπάνω η Επιτροπή

Προτείνει:

Για το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας του άρθρου 235 Π.Κ. με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1680/1950.

Την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του πρώην Υπουργού, Αθανασίου – Αποστόλου Τζοχατζόπουλου, για το έγκλημα της παθητικής δωροδοκίας, σε βαθμό κακουργήματος, το οποίο διέπραξε κατά το χρονικό διάστημα από 1/11/1999 μέχρι 27-9-2010 κατά το οποίο έλαβε το συνολικό ποσό τουλάχιστον των 7.777.373 δολαρίων Η.Π.Α.(ή όποιο μεγαλύτερο τυχόν προκύψει κατά την τακτική ανάκριση με το άνοιγμα και την διερεύνηση όλων των λογαριασμών της Torcaso και των λοιπών συνδεδεμένων φυσικών και νομικών προσώπων), κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 235 Π.Κ. υπό τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1680/1950, έχοντας κατά την έναρξη τελέσεως του εγκλήματος της παθητικής δωροδοκίας την ιδιότητα του Υπουργού, μέλους της Κυβέρνησης την οποία διατήρησε μέχρι τον Οκτώβριο του 2001 ως Υπουργός Άμυνας και στη συνέχεια μέχρι την 7-3-2004 ως Υπουργός Ανάπτυξης, η δε τελευταία καταβολή με την οποία και ολοκληρώθηκε η τέλεση του εγκλήματος έλαβε χώρα τουλάχιστον την 27-9-2007, και τούτο για την διευκόλυνση της εταιρείας Ferrostaal προκειμένου να αναλάβει η τελευταία το έργο της παραγγελίας τριών νέων υποβρυχίων, από το Ελληνικό Δημόσιο, λαμβάνοντας για τον εαυτό του παράνομα περιουσιακά ωφελήματα.

Για τα αδικήματα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του Αθανασίου – Αποστόλου Τζοχατζόπουλου, για φυσική αυτουργία σε μια πράξη και ηθική αυτουργία σε όλες τις λοιπές επιμέρους πράξεις που συγκροτούν την κατ εξακολούθηση παραβίαση της νομοθεσίας για την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, κατά την χρονική περίοδο από 17-11-1999

μέχρι 16-4-2010 κατά παράβαση των διατάξεων των νόμων που ίσχυσαν διαδοχικά κατά την αυτή χρονική περίοδο, δηλαδή των νόμων 2331/1995, 3424/2005 και 3691/2008 κατά τις κατωτέρω ειδικότερες διακρίσεις.

Η Επιτροπή, όπως ήδη έχει σημειωθεί στο Πόρισμα, παρακαλεί τον κ. Πρόεδρο της Βουλής να διαβιβάσει το Πόρισμα και τα πρακτικά συνεδριάσεων της Επιτροπής καθώς και το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε από την παρούσα Επιτροπή προς την λειτουργούσα Επιτροπή Εξοπλισμών, για διευκόλυνση των εργασιών της, εν όψει της διενεργούμενης έρευνας για το σύνολο των εξοπλιστικών συμβάσεων μέχρι το έτος 2009 μεταξύ των οποίων και η σύμβαση για τον εκσυγχρονισμό των Υποβρυχίων και οι συμβάσεις ανισταθμιστικών Ωφελημάτων, θέματα για τα οποία υπήρξαν αναφορές από μάρτυρες που εξετάστηκαν από την Επιτροπή.